

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA,
SÖMÜRÜYE,
ŞERİATA HAYIR!..**

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

hayri@tabularatalanayalanabalta.com

www.tabularatalanayalanabalta.com

KAYGILARIM...

Elinde kaleşnikof, belinde mermi dolu fişekliği,
Havaya kaldırmış kaleşnikof tutan sağ elini.
Başında türban,"Gelsin, diyor şeriat, şeriat Allah'ın emri!"
Ak-Zuhur Dergisi poz verdiği dergi...

Şeriatı getirmeye azmetmiş şeriatçı bacımız,
Şeriat ne getirir, bilir mi acaba bu kızımız?

Bilse de bilmesede okusun aşağıdaki yazımı,
Varsa göstereyim yalanımı, yanlışımı...
Türban diyerek şeriatı getirmek isteyen kızlarımız
Düşünüp duruyorum bu kızlarımız i akıllı mı, deli m?

Kadını da erkeği de yaratan
Yüce Tanrı değil mi?
Tanrı böyle buyruk verir mi?
Bacılarım, bacılarım;
Sizler için kaygılarım...

İÇİNDEKİLER

Kaygılarım	1
İranlı Fatma'yı Dinlemezseniz	2
İslam Köleliği Kaldırdı mı?	3
İslam'da Öldürme Yoktur Diyenlere...	4
Kılıçlı Demokrasi	5
Kuran'da Çelişki	6
Kuran'da Çelişki	7
Kuran'da Çelişki	8
Sorular.. Sorular...	9
Allah'ın İndirdiği İle Hükmetmeyenler	10
Tanrı Nedir?..	11
Tanrı Nerededir?..	12
Tanrı Madde Olarak Var mıdır?..	13
Bilinmeyen Tanrı'dan Bilinen Tanrı'ya...	14
Yalanınız Bata Sizin...	15
Cennete Gitme Hastalığına Yakalananlar...	16
Tanrı Fikir Değiştirir mi?..	17
Tanrı Beddua Eder mi?..	18
Tanrı Çelişkiye Düşer mi?..	19
Tanrı Yemin Eder mi?..	20
Tanrı Söver mi?..	21
Tabuları Yıkanlar...	22
Kuran-ı Kerim Astronomi Kitabı Değil...	23
Tağut	24
Muhammed'in Hanımları...	25
Muhammed'in Köleleri...	26
Kuran'a ve Muhammed'e Göre Türkler İsteseler de Müslüman Olamazlar...	27
Muhammed ve Arkadaşları Kuran'ı Nasıl Hazırladı?..	28
Kuran Nasıl Derlendi?..	29
Hipnozla Uyutulmuş Gibiyiz. ..	30
Tanrı'ya...	31
Bildiklerini Anlat	32
Şeriat Daha Nasıl Olur?..	33
Av. Hayri Balta'nın Öz Geçmişi...	34
Tabulara Talana Yalana Balta Yayınları:	35

KAYGILARIM 1

Elinde kaleşnikof, belinde mermi dolu fişekliği,
Havaya kaldırmış kaleşnikof tutan sağ elini.
Bařında tűrban, "Gelsin, diyor řeriat, řeriat Allah'ın emri!"
Ak-Zuhur Dergisi poz verdiği dergi...

şeriatı getirmeye azmetmiş şeriatçı bacımız,
şeriat ne getirir, bilir mi acaba bu kızımız?

Bilse de bilmese de okusun aşağıdaki yazımı,
Varsa gűstersin yalanımı, yanlışımı...
Tűrban diyerek getirmek isteyen kızlarımız řeriatı,
Dűřűnűp duruyorum bu kızlarımız deli mi akıllı mı?

Kadını da erkeği de yaratan
Yűce Tanrı deđil mi?
Tanrı bűyle buyruk verir mi?

Bacılarım, bacılarım;
Sizler iin kaygılarım...

şeriatı getirirseniz; keleşle, mermi ile
Dűrdűnűzű verecekler bir erkeđe...

Kur. 4/3: "...hořunuza giden bařka kadınlarla; iki, ű, dűrde kadar evlenebilirsiniz..."

Sonra sizleri kapatacaklar bir eve.
Bakınız ne yazıyor bir ayette?
Evinizden ıkamazsınız,
Sűslenip gezemezsiniz,
Gűzelliđinizi gűsteremezsiniz...

Kur. 33/33: Evlerinizde oturun, eski cahiliyede olduğu gibi aılıp, saılmayın..."

Sonra mirasta erkek kardeşiniz; İki pay alırken, siz bir alacaksınız...

Erkek kardeşiniz sizden ok alırken siz bakıp duracaksınız.

Kur. 4/11: “Allah çocuklarınız hakkında, erkeğe iki dışının hissesi kadar tavsiye eder...”

Tanıklık ederken iki erkek gerek.
Eğer bulunamazsa ikinci bir erkek,
İkiniz bir erkeğin yerine geçecek...

Kur. 2/282: “Erkeklerinizden iki şahit tutun, eğer iki erkek bulunmazsa, şahitlerden razı olacağınız bir erkek, biri unuttuğunda ona hatırlatacak iki kadın olabilir...”

İmam Hatibi, İlâhiyat Fakültesini bitirseniz de; vali, avukat, savcı, yargıç, vali, kaymakam, imam, olamazsınız...

Bir yakınınızın ölüm töreninde bile erkeklerin en az on metre gerisinde yer alırsınız.

Yedi kat yabancı sizin yakınınızın cenaze namazını kılarken siz gerilerden bakıp durursunuz.

Çünkü şeraite göre sizler “Alken ve Dinen eksik” sayılırsınız (Aşağıdaki Hadis’e bakınız...)

Kur. 4/5: “Allah’ın sizi koruyucu kılmış olduğu mallarınızı beyinsizlere vermeyin. Kendilerini bunların geliriyle mızıklandırıp giydirin ve onlara güzel söyleyin.”

Beyinsiz başka çevirilerde; akılsız ve sefih olarak gösterilmiştir. Akılsız, beyinsiz, sefih güzel sözden ve güzel giydirilmekten ne anlasın. İslam âlimleri bu konuda ikiye ayrılmıştır. Kimi beyinsizden murat: Farık ve mümeyyiz olmayan akıl hastalarıdır der. Kimi de buna kadınlar da dahil der. Bu nedenle de kadınlara kamu yönetiminde görev verilmez. İslam’da kadın, imam olamaz, müezzin olamaz, erkeklerle bir arada namaz bile kılamaz.

Kimi yorumcular akılsız, beyinsiz, sefih sözcüklerinin temyiz kudreti olmayan amaçlandığını ileri sürerlerse de (Turan Dursun da bu görüşte idi...) kimi yorumculara göre kadınlar kast edilmektedir, ki doğrusu da budur.

Çünkü; akılsıza, beyinsize, sefihe güzel söz söylemenin ne yararı olabilir ki...

Şu hadisler ikinci yorumcuların görüşlerini doğrulamaktadır.

HADİS: Sahih-i Buhari Tercemesi, C.1.s.222-225, H. No. 209: “Ebû Saîd (Sa’d b.Sinân)-i Hudrî radiya’llâhu

anhümâ'dan: Şöyle demiştir: Bir kurban, ya Ramazan bayramında Resû'llah salla'llâhu aleyhi ve sellem Efendimiz, yanımıza namazgâha çıktı. Kadınların yanından geçti. Ve (onlara): "kadınlar, sadaka veriniz. Zirâ bana cehennem halkı gösterildi, çoğu sizler idiniz." Buyurdu

Kadınlar: "Yâ Resûlâ'llâh, neden?" diye sordular. "Çünkü siz (ötekine, berikine) çokça lâ'net eder, zevclerinize karşı küfrân-ı ni'met gösterirsiniz. Ne acıptır ki kendini zapteden tam akıllı ve dîninde azimli kimsenin aklını **sizin kadar eksik akıllı, eksi dinli hiç bir kimsenin çelebildiğini görmedim.**" buyurdu.

"Aklımızın, dînimizin eksikliği nedir? Yâ Resûlâ'llâh." dediler. "Kadının şahâdeti, erkeğin şahâdetinin yarısı değil midir?" diye sordu. "Evet." dediler. İşte bu aklınızın eksikliğinden. Hayız gördüğü zaman da namaz kılmaz, oruç tutmaz değil mi?" buyurdular. "Evet." dediler. İşte bu da dîninizin eksikliğinden." Cevâbını verdi."

Kadınlar hakkında çok daha şaşırtıcı hadisleri bir arada toplu olarak İlhan Arsel'in, "Şeriat ve Kadın" adlı kitabında bulabilirsiniz.

Şeriate göre erkeklerden aşağı sayılırsınız.

Aklınız mı yok! Neden, erkekten aşağı olmayı Allah'ın emri sanırsınız?

Şeriat. gelirse eğer; okumanız, yazmanız da gider elinizden, cahil kalırsınız...

Dahası; kemikleriniz bile sertleşmeden, 9-10 yaşlarında, sünnet diye, bir erkeğe mehir (Başlık parası, bedel...) karşılığında verilirsiniz...

Çünkü kadının yeri evinin dip köşesidir, mutfaktır,

Çocuk bakımındır, yataktır, okumak ona ne lazımdır...

c. Sünnet: Peygamber 9 yaşındaki Ayşe ile gerdeğe girdi: Bu konuda bir HADİS: "Ayşe, o zaman altı yaşında idi (İstendiğinde...), Tanrı elçisi Medine'ye hicret ettikten sonra dokuz yaşında iken Ayşe ile zifaf oldu."

(Milletler ve Hükümdarlar Tarihi, V. Taberi. s. 836-840.

"Sahih-i Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercemesi ve Şerhi. 7. Baskı. Cilt. 10. s. 78. Hadis No: 1553)

Boşanmak istesenez bile, boşanamazsınız.

Canı isterse boşar sizi kocalarınız.

Eğer üç kere boşarsa sizi kocanız,

Başka bir erkekle evlenerek Hulle (Kadının istemediği bir erkekle gecelemesi...) yapmak zorundasınız...

Kur. 2/229-230: “Boşanma iki defadır, ya iyilikle tutma, ya da iyilik yaparak bırakmadır. Bundan sonra kadını boşarsa, kadın başka biriyle evlenmedikçe bir daha kendine helal olmaz. Eğer ikinci koca da onu boşarsa, Allah’ın yasalarını koruyacaklarını sanırlarsa eski karı-kocanın birbirlerine dönmelerinde bir engel yoktur.”

İslam şeriatında kadınlarla ilgili bir kural daha vardır.

Bu kural bu gün İran’da uygulanmaktadır.

Bu kuralın adı Muta nikahıdır.

Muta nikâhı; Ücrette anlaştıkları takdirde bir kadının; bir erkekle geçici bir nikah kaymasıdır.

Bu nikâh bir saatliğine, bir geceliğine, bir haftalığına olabilir.

Alan razı veren razı kim ne karışabilir?..

Kur. 4/24: Onlardan faydalandığınıza mukâbil, kararlaştırılmış olan mehirlerini (Ücretini) verin.”

Bu evlilik kimi İslam ülkelerinde uygulanmamakta ise de, bu gün bile İran’da uygulanmaktadır. Az sonra okuyacağınız “İranlı Fatma’yı Dinlemezsiz” adlı yazıda bu konuda daha ayrıntılı bilgi vardır.

Yine şeriata göre kadınlar mallar arasında sayılır.

Bir Müslüman; şu kadar karım, şu kadar cariyem, şu kadar altınım, şu kadar atım, eşeğim, devem ve ekinim var diye övünür.

Bir savaşta yenilen ülkenin kadınları, kızları cariyeye sayılarak mal gibi bölüştürülür.

Kur. 3/14: Kadınlara, oğullara, kantar kantar altın ve gümüşe, nişanlı atlar ve develere, ekinlere karşı aşırı sevgi beslemek insanlara güzel gösterilmiştir, oysa gidilecek yerin güzeli Allah katındadır.”

Şeriatı göre siz, kocanızın tarlası sayılırsınız...

Kocanız tarlasına, istediği şekilde girebilir, siz buna engel olamazsınız.

Engel olmaya kalkarsınız, **“Dik başlılık etmiş”** olursunuz.

Dik başlılık ettiğiniz takdirde dayağa layık görülürsünüz...

Kur. 4/34: “Kadınlarınız sizin tarlanızdır, tarlanıza istediğiniz gibi girin.”

Her ne kadar “tarlaya girme” konusunu pozisyon değişikliğini olarak anlıyorsam da -İlhan Arsel de aynı görüşte-; bu konuda Humeyni'nin yorumu yakışıksızdır.

Humeyni'nin bu âyeti yorumunu öğrenmek isterseniz: Humeyni'nin aşağıda adlarını verdiğim kitaplarına bakabilirsiniz. Örneğin; “Tavzîh-ul Mesail'deki fetvası: Madde 453 ve Tahrîr-ul Vesile'deki fetvası: C.2, s. 241.”

Bu kitaplar bulamayabilirsiniz... O zaman kütüphanelere giderek; 27 Ocak 1987 tarihli Hürriyet gazetesinde “Ürperten Humeyni” başlıklı Uğur DüNDAR'ın Zekeriya Beyaz ile yaptığı röportaja ve yine 01-14 Ağustos 1991 tarihli Ak-Zuhur adlı derginin 4. Sayfasına bakabilirsiniz.

Ak-Zuhur adlı dergiyi de kütüphanelerde bulabilirsiniz. Eğer bu gazeteleri bulamazsanız Diyanet Müfettişliğinden emekli Arif Tekin tarafından yazılan ve kitapçılarda satılmakta olan **“KUR'AN'IN KÖKENİ”** adlı, Kaynak yayınlarınca yayınlanan kitabının “Ömer'in görüşleri doğrultusunda inen ayetler” bölümüne (68-71. sayfalara..) bakabilirsiniz.

Şeriatçılar bu kitapta yazılanları REDDİYE yazarak çürüteceklerine mahkemeye vererek toplatmak istemişlerse de kitap beraat etmiştir ve serbestçe satılmaktadır.

Gerek Arif Tekin'in ve gerekse Humeyni'nin söylediklerini burada açıklamaya dilim varmıyor... İnsanlar, Kuran'ı ana dilleri ile okuyup anlamaya başladıkları an bu tür söylemleri ne Allah'a ne de Peygamberine yakıştıracaklardır.

Bana öyle geliyor ki; şimdi Kuran'ın tek harfi değişmiştir diyenleri kâfir sayanlar; 50-100 yıl gibi kısa bir zamanda Kuran'ı değişmemiş olduğunu ileri sürenleri kâfir sayacaklardır.

Çünkü Kuran'da İnsan Hakları Evrensel Bildirileri ile Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ve uygulanmakta olan

hukukumuzda ters düşen âyetler öylesine çoktur ki...

Ör. Zina edenlerin taşlanarak öldürülmesi "Recm..."
Bu konu için Kuran'ın; 5/44, 45 ve 2/159 âyetlerine ve Hadis kitaplarına bakabilirsiniz. Hadis kitaplarında İslam Peygamberinin de bir kadına Recm cezası uyguladığını görürsünüz. Ne var ki bizimkiler İslam'da Recm yoktur diyorlar. Tarih boyunca uygulananları ve günümüzde şeraitle yönetilen ülkelerdeki uygulamaları görmezden gelerek, İslam'da recm yok da Kırbaçlama cezası vardır!" diyorlar. İnsaf, kırbaçlama cezası günümüz ceza hukuku ile ne oranda bağdaşır?

Kısasa kısas.

Hırsızın kolunun kesilmesi...

Mirasta kadına erkek kardeşinin yarısının verilmesi,

Bir erkek yerine, iki kadının tanıklık yapması,

Karısını üç kere boşayan ve yeniden almak isteyen erkeğin "Hulle"ye katlanması...

Bir adamın evlatlığının karısı ile evlenmesi, (Bk. 33/37)

Din değiştirenlerin (Mürtetlerin) öldürülmesi,

Müslüman olmayanların kafir, müşrik olarak aşağılanıp suçlanması ve bu türden yüzlerce âyetler...

Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, 9. Cumhurbaşkanı iken, "**Türkiye Cumhuriyetince uygulanmayan kuralların 230-232 olduğunu...**" açıklamıştır. (Hürriyet. 1 Kasım 1999)

Bir de İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nden şunu okuyunuz: "**Madde 18: Herkesin düşünce, vicdan ve din özgürlüğüne hakkı vardır. Bu hak din ya da inancını değiştirme özgürlüğünü ve din yada inancını, tek başına yada topluca ve açık yada özel olarak öğretme, uygulama ibadet ve gözetim yoluyla açıklama özgürlüğünü içerir.**

Şimdi bir de Kuran'dan şu ayeti okuyalım. **K. 9/29: "Kitap verilenlerden, Allah'a, âhret gününe inanmayan, Allah'ın ve Peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın."**

Biri insan sözü biri Allah sözü.

Bilmem bu sözler bir parça düşündürür mü sizi?

Dik başlılık etmenizden kuşkulanırsa kocalarınız,

Kocanızın sizi bir güzel dövmesine katlanmalısınız...

Öyle ki eşim beni dövüyor diye dava bile açamazsınız.

Dayak yediğiniz halde boynunuzu büküp kocanızın gönlünü etmek zorundasınız.

Kur. 4/34: “Serkeşlik (dik başlılık) etmelerinden endişelendiğiniz kadınlara öğüt verin, yataklarında onları yalnız bırakın, nihayet dövün.”

İslam şeriatına göre: Alken ve dinen eksik sayılırsınız....

Kadınları aşığılayan daha neler var, neler...

“Şeriat ve Kadın” adlı kitabı okursanız şaşığı kalırsınız.

Kur. 4/34: “Allah’ın kimini kimine üstün kılmasından ötürü ve erkeklerin mallarından sarf etmelerinden dolayı, erkekler kadınlar üzerinde hâkimdirler

Şeriat gelince “Hak dini hâkim kılmak için” kafire karşı savaş açılacaktır.

Kocalarınız ve erkek yakınlarınız, boşu boşuna cephelerde kırılacaktır..

Erkekler savaşta kırılacağından dul kalan kadınlar yanında kızlar erkeksiz kalacaktır.

Erkeksiz kalan kadınlar, kızlar; zorunluluk nedeniyle, birer, ikişer, üçer, dörder... sağ kalan erkeklerle nikahlanacaktır.

K. 9/29: “Kitap verilenlerden; Allah’a, ahret gününe inanmayan, Allah’ın haram kıldığını haram saymayan, hak dini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın.”

İslam şeriatına göre; bir erkek kadınlar arasında eşitliği sağlayacağına inandığı takdirde 4 kadın alabilir.

Sorarım size akli başında hangi kadın üzerine kuma (nöker) kabul edebilir?

Unutmayın halk arasında “Eşini kıskanmayana domuz!” denir.

K. 4/3: “... Hoşunuza giden başka kadınlarla iki, üç ve dörde kadar alabilirsiniz; şâyet aralarında haksızlık adâletsizlik yapmaktan korkarsanız bir tane almalısınız...”

Tesettür Allah’ın değil, İslam’ın emridir.

Allah, hükmünü yerine getireceğine göre Dünyadaki bütün kadınlar örtünmelidir...

Dünyadaki bütün kadınlar örtünmediğine göre; demek ki bu emir, Allah'ın emri değildir.

K. 65/3: "Allah buyruğunu yerine getirendir!"

İslam içtihadına göre: "Kadının saçının bir teli ve de tırnağının ucu yabancı bir erkek tarafından görülmemelidir."

Bu nedendir ki İslam ülkelerinde kadınlara çarşaf, burka giydirilir, ellerine de eldiven geçirilir.

Demek istiyorum ki dinin emri Türban değil tesettürdür.

Eğer şeriat devleti kurulursa bilin ki sizlere türban değil çarşaf giydirilir...

Çünkü İslam şeriatı insanı kendine benzetir.

İslam'a göre bir kadın; elini, gözünü, yüzünü gözünü yabancı bir erkeğe göstermemelidir.

Türbanlı kızım; senin en alımlı, en tahrik edici yerin; elin, gözün yüzündür...

Sözde türban giymişsin ama en alımlı, en tahrik edici yerlerin görülür...

K. 24/31: "...Örtülerini göğüslerinin üzerine kapasınlar. Vücutlarının alımlı yerlerini kimseye göstermesinler..."

K. 33/59: "Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve mümin kadınlarına, dışarı çıkarken üstlerine örtü almalarını söyle..."

Bacılarım, bacılarım, Sizler içindir; acılarım, kaygılarım...

Av. Hayri BALTA, 13.11.2003

+

İRAN'LI FATMAYI DİNLEMEZSENİZ 2

“ÇARŞAF BİR GÜNDE GİYİLİR AMA ÇIKARMAK İSTERSENİZ BİR ÖMÜR SAVAŞMANIZ GEREKİR” Bu sözler İranlı Fatma Gülmaney'e aittir.

Fatma hanımın söylediklerinden bir bölüm daha: **“Bizler bir günde çarşafa girdik. 20 yıldır çıkartamıyoruz. Başlarımız gibi geleceğimiz de karardı. Şimdi çarşafı kaybettiğimiz o günleri arıyoruz. Türkiye’de bizim tam tersi savaş verenler; 20 yıllık bu rejimimize dikkatle baksın.” (SABAHA, 19.07.1999).**

Atalarımız: “Hekim hekim değil de başına gelen hekim!” demiştir. İranlı Fatma, İranlı kadınların başına gelenleri gördüğü için Türkiye’de şeriat isteyen kızlarımıza, kadınlarımıza gönderme yaparak onları uyarıyor. Çok önemli bir vurgulama yapıyor. **“Biz, diyor, şeriat yerine demokrasi ve laiklik isterken; Türkiye’deki hemcinslerimiz, bizim tersimize, demokrasi ve laiklik yerine şeriat istiyorlar...”** diyor.

Üniversitelerde, yüksek okullarda okuyan ve okumayan kadınlarımızın-kızlarımızın; günümüzde, türban kavgası verdikleri ve sayılarının her geçen gün arttığı bir gerçektir. Şu gerçeği açıklamak gereği duyuyorum. Halkımızın geleneksel başörtüsüne bir diyeceğimiz yoktur. Öyle ki bu başörtüsünü savunmak da benim gibilerin de birinci görevidir. Bizim anlayamadığımız: “Bir şerit-tarikat simgesi olan örtünmenin (tesettürün) Allah’ın emri diye dayatılması ve yeniden şeriata dönülmesi çabasıdır.”

Eğer dedikleri gibi şeriatı-tarikatı simgeleyen başörtüsü Allah’ın emri olsaydı hiçbir beşeri güç kadınların başını açmasını önleyemezdi. Tıpkı depremi önleyemedikleri, önleyemeyecekleri gibi... Gökyüzünde bulanık Güneş, ay ve yıldızların yörüngesini değiştiremeyecekleri gibi... Yaşlanmayı, ölümü önleyemeyecekleri gibi...

Acaba bu türban kavgası veren kadınlarımız-kızlarımız, şeriatın kendilerine tanıdığı hakları biliyorlar mı? Şeriat gelince kendilerine uygulanacak kuralları biliyorlar mı?

Bu konuya şeriatın temel kitabı Kuran’ı kaynak göstererek değinmek istiyorum. Hadis kitaplarında kadınlar

hakkında çok daha ağır kurallar (hükümler) vardır. Ancak; Hadis kitaplarından alıntılar için hemen yanıtı yapıyorlar. “Hadislerin içinde uydurma olanlar var!” diye...

Kuran’dan aktaracağım bu kurallara karşın “Biz yine de şeriat isteriz ve bunun içinde canımızla kanımızla savaşıyoruz...” derlerse, söyledikleri bu sözlerin hiç de sağlıklı birine yakışmayacağını söyleyebilirim. Çünkü sağlıklı olanlar; sağlıklı düşünürler, sağlıklı yargılama yaparlar..

Bu kafada da direnirlerse başlarına çok iş açarlar... Sağlıklı olanlar ve sağlıklı olarak düşünebilip yargılama yapanlar: “Kendilerini kulluğa, köleliğe mahkum edecek, olan şeriat kurallarına (hükümlerine) evet!” demezler..

Bir kere, şeriat için savaşım veren kadınlarımıza-kızlarımıza söylüyorum, özlediğiniz ve gelmesi için savaşım verdiğiniz şeriat rejimi gelirse eşlerinizin (kocalarınızın) dörde kadar evlenme hakkı vardır. Buna bir itirazınız olamaz. İtirazınız kocanıza karşı dik başlılık sayılır ve kocanıza karşı dik başlılık ettiğinizde de bir güzel dayak yersiniz.

Şimdi bu konudaki tümcelere (âyetlere) bakalım: **“Eğer, velisi olduğunuz mal sahibi yetim kızlarla evlenmekle onlara haksızlık yapmaktan korkarsanız, onlarla değil, hoşunuza giden başka kadınlarla iki, üç ve dörde kadar evlenebilirsiniz; şayet, aralarında adâletsizlik yapmaktan korkarsanız bir tane almalısınız veya sahip olduğunuz ile yetinmelisiniz. Doğru yoldan sapmamanız için en uygunu budur.” (K. 4/3).**

Dörde kadar kadın almak söz konusu olunca; hangi erkek, adaletsizlik sağlayamayacağını ileri sürer? Bu tümcede “...sahip olduğunuz ile yetininiz” sözcüklerinin asıl karşılığı “sahip olduğunuz cariyelerle iktifa ediniz” olduğu halde; Diyanet, dine hizmet amacı ile, “cariyelik” kurumunu gözlerden saklamak için “cariye” yerine “sahip olduğunuzla yetininiz...” demek gereğini duymuştur. Kelimenin anlamını değiştirmek gereğini neden duymuşlar acaba? Kendilerine sormak gerek...

Sonra bu tümcede ilginç bir buyruk daha var. Erkeğe, velisi oldukları yetim kızlarla evlenme yetkisi veriliyor. Oysa Anadolu geleneğine göre baktığımız yetim bir kız bizim evladımız sayılır. Bu da bir kişinin evlatlığının karısı

ile evlenme yetkisi veren tümce (âyet) (Bk. K.33/37: Muhammed'in evlatlığının karısı Zeynep'le boşandıktan sonra evlenmesi...) gibi günümüz anlayışı ile bağdaşmaz.

Çünkü velisi olduğumuz kız çocukları da, evlatlığımızın boşanmış karısı da, biz Türklere göre kızımız sayılır. Şurasını da belirteyim ki Diyanet İşleri Başkanlığının yayınladığı FETVA kitabında, bir erkeğin evlatlığının boşadığı karısı ile evlenebileceğine ilişkin fetvasına Türk halkı büyük tepki gösterince DİB'liği söz konusu FETVA kitabının satışını engelleyerek satıcılardan toplattır.

Bilmeyenler için söylemek gereğini duyuyorum. İslam Peygamberi; yukarıdaki K.33/37 tümcesi (âyeti) gereğince, evlatlığı Zeyd'in boşadığı karısı Zeynep ile, nikah bile kıymadan, Allah'ın emri diyerek evlenmiştir. Öyle ki bu nikah kıymama sorun olduğunda Zeynep: "Bizim nikahımızı Allah kıydı..." demiştir...

Erkeğe, eşine dayak atma yetkisi veren tümce (âyete) gelince: **"Allah'ın, kimini kimine üstün kılmasından ötürü ve erkeklerin, mallarından sarf etmelerinden dolayı erkekler kadınlar üzerine hâkimdirler. İyi kadınlar, gönülden boyun eğenler ve Allah'ın korumasını emrettiği, kocasının bulunmadığı zaman da koruyanlardır. Serkeşlik (dik başlılık) etmelerinden endişelendiğiniz kadınlara öğüt verin, yataklarında onları yalnız bırakın, nihayet dövün. Size itaat ediyorlarsa aleyhlerine yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir, Büyüktür."** (K.4/34)

Burada gelmiş geçmiş dünya hukukunun hiç birinde görülmemiş bir buyruk (emir) var. Kadının dik başlılık yapmış olması aranmıyor; erkeğin, karısının "serkeşlik (dik başlılık) yapabileceğinden kuşkulanmış olması" yetiyor.

Kuşku üzerine yaptırım uygulamak ise gelmiş geçmiş dünya hukukunun hiçbirinde olmayan bir kuraldır... Hukukun; usulüne ve esasına aykırıdır.. Kuran'daki bu "... nihayet dövün..." buyruğunu kabul etmekte zorlanan ve dine yakıştıramayan günümüz İslam bilginleri, ki bunların başında Yaşar Nuri Öztürk gelmektedir, bu tümceyi yumuşatarak "hafifçe dövün" şekline ve daha sonra bunu da büsbütün ortadan kaldırarak "evden uzaklaştırın" sözleri ile değiştirmiştir...

Bu din bilginleri sonra da Kuran'ın bir harfi değişmemiştir diye ahkâm kesiyorlar. Değil bir harfini, hafifçe olmadığı halde, "hafifçe" sözcüğünü ekliyorlar, sonra da büsbütün kaldırarak ve de "evden uzaklaştırın" kuralını eklediklerini unutarak bir harfi bile değişmemiştir diyorlar..

Sonra dövmenin hafifi mi olurmuş!.. Hiç mi karısını döven erkek görmedik. Karısını döerken yaratana sığınıp vuruyor adam... Hem hafifçe de olsa dayak atmakla kadın, aşağılanmış ve onuru zedelenmiş olmuyor mu?

Hele kadınların cinsel doyumdan yoksun kalınca yelkenleri indireceğini sanmak da bir başka yönden kadınları anlamamak ve aşağılamak anlamına gelmez mi?.. Bu günümüz anlayışı ile bağdaşır mı? Günümüz kadınları böylesine bir uygulamaya katlanabilir mi?

Erkeklerin üstünlüğüne kanıt olarak "erkeğin mallarından sarf etmeleri" örnek gösteriliyor. Günümüz de kadının geliri ile geçinen çok erkek var. Bu durumda kadınları erkeklerden üstün saymamız gerekmiyor mu?.. Bu durumda olan erkeklerin de kadınlara: "...gönülden boyun eğmeleri..." gerekmez mi?.. Gönülden boyun eğmek yerine, kadın ile erkek yaşamı birlikte göğüslemeleri gerekir dense daha iyi olmaz mı idi, daha güzel olmaz mı idi?... Böyle bir deyim dinsel söyleme daha çok yakışmaz mı idi?.. Daha güzel bir Tanrı sözü (Allah kelâmı) olmaz mı idi...

Bütün bu açıklamaların sonucuna göre: Diyelim, eşiniz (kocanız): "Ben eşlerim arasında adaleti sağlarım. Çok şükür gelirim de yerinde. Bu nedenle ben eşimin üstüne Allah'ın emrettiği kadar evleneceğim.." derse ve daha başka gerekçeler ileri sürerse ne olacak?

Erkeğe göre gerekçe mi yok... Örneğin; şu hasta, şu aybaşı, şu doğum yapmış, şu da babası evine gitmiş diyerek diretirse dört tane ile bile yetinmeyecek duruma gelmez mi?..

Nitekim Krallar ve Peygamberlerden kimileri çok kadınla yaşamayı bir peygamberlik belirtisi saymışlardır. Örneğin Süleyman Peygamberin 300 kadını (100'ü karısı, 200'ü de cariye) olmuştur.

İslam Peygamberinin kaç karısı olduğu konusunda da İslam bilgileri kesin bir sayı verememektedirler. Kimi 9, kimi

11, kimi 15 der..

MEB'nca yayınlanan Taberi'nin MİLLETLER VE HÜKÜMDARLAR TARİHİ adlı kitabının 5. Cildinin 834. sayfasında İslam Peygamberinin 26, 27 kadını olduğu yazılmaktadır. İnanmayan adını verdiğim bu kitaba bakabilirler. Bu konuda daha geniş bilgi edinmek isteyenler ise Arif Tekin'in "MUHAMMED ve KURMAYLARININ HANIMLARI" adlı kitaba bakabilirler. Bu kitap Kaynak yayınları arasında çıkmış olup kitapçılarda satılmaktadır..

Söz hakkınız olmayan bir başka konunuz daha vardır. İnanamayacaksınız ama bu doğrudur. Önce tümceyi (ayeti) olduğu gibi buraya aktaralım: **"Kadınlarınız sizin tarlanızdır, tarlanıza istediğiniz gibi gelin..." (K. 2/223)**

Öncelikle belirtmekte yarar var: Çiftlerin cinsel ilişkiye girerken nasıl davranacakları Allah'ın, Peygamberlerin, dinlerin karışacağı bir iş mi?.. Hiçbir hayvana nasıl ilişkiye girecekleri konusunda; ne Allah, ne Peygamber gönderilmemiş ne de kitap indirilmemiş olduğu halde bu işi doğal olarak yapıyorlar. Hayvanların maşallahı var.. Nasıl ilişkiye gireceklerini doğuştan biliyorlar. Hem müstehcenlik gibi bir koşullanmaları da yok... Çok rahat, çok da güzel başarıyorlar ve hem de Allah'ın (Doğanın) emrettiği yoldan giriyorlar. İnsanlar hayvanlardan aşağı mıdır ki nasıl cinsel ilişkiye girecekleri konusunda; Allah'a, Peygambere, kitaba, âyete gereksinim duysunlar..

Kuran'da: **"Ey Muhammet! Sana kadınların aybaşı hâli hakkında da sorarlar, de ki: 'O bir ezâdır.' Aybaşı halinde iken kadınlardan el çekin, temizlerine kadar onlara yaklaşmayın. Temizlendikleri zaman, Allah'ın size buyurduğu yoldan yaklaşın."** (K. 2/222) denilmektedir.

Dikkat edilirse bu tümce (âyet) "tarlanıza istediğiniz gibi giriniz!" demiyor "Allah'ın size buyurduğu yoldan giriniz..." diyor. Ne var ki bu tümce "tarlanıza istediğiniz gibi gelin" tümcesinden (âyetinden) öncedir.

Acaba diyorum bu tümce daha önce olduğu için; sonraki emir öncekini ortadan kaldırdığı (Nesh etti...) diye anlaşıldığı için mi Humeyni kadını erkeğin tarlası olarak görüp dilediğiniz gibi girebilirsiniz diyor. Yoksa bu tümce (âyet) , uygulama konusunda yenilik mi getirdi diye düşünüyorum.

Bu konuda Arif Tekin'in kitaplarında İslamî kaynaklara dayanarak yapılan alıntılar beni düşündürmeye başladı... Ayetullah Humeyni'nin verdiği anlamı bir türlü veremiyorum. Çünkü Ayetullah Humeyni: ("Kadınlarınız sizin tarlanızdır, tarlanıza dilediğiniz gibi gelin." K. 2/223) tümcesini, kadınlarımızın çok büyük çoğunluğunun kabul edemeyeceği şekilde yorumluyor...

Arif Tekin ise, adını verdiğim kitabında: Ömer'in ters ilişkiyi girerek üzülmesi üzerine kendisini teselli etmek üzere bu tümce (âyet) söylendi diyerek yadsınamayacak (inkar edilemeyecek) olayları anlatıyor. Hem de İslam kaynaklarına dayanarak...

Humeyni'nin bu âyeti yorumunu merak ediyorsanız Humeyni'nin aşağıda adlarını verdiğim kitaplarına bakabilirsiniz. Örneğin; "Tavzîh-ul Mesail'deki fetvası. Madde 453 ve Tahrîr-ul Vesile. C.2, s. 241." Bu kitaplar bulamayabilirsiniz.

Yok, olacak gibi değil diyorsanız; o zaman kütüphanelerine giderek 27 Ocak 1987 tarihli Hürriyet gazetesinde "Ürperten Humeyni" başlıklı Uğur Dündar'ın Zekeriya Beyaz ile yaptığı röportaja ve yine 01-14 Ağustos 1991 tarihli Ak-Zuhur adlı derginin 4. Sayfasına bakabilirsiniz. Ak-Zuhur dergisini kütüphanelerde bulabilirsiniz.

Eğer bu gazeteleri bulamazsanız Diyanet Müfettişliğinden emekli Arif Tekin tarafından yazılan ve kitapçılarda satılmakta olan "**KUR'AN'IN KÖKENİ**" adlı, Kaynak yayınlarınca yayınlanan kitabının "Ömer'in görüşleri doğrultusunda inen ayetler" bölümüne (68-71. sayfalar..) bakabilirsiniz.

Gerek Arif Tekin'in ve gerekse Humeyni'nin söylediklerini burada açıklamaya dilim varmıyor... Bu konuya Arif Tekin ve Ayetullah Humeyni gözü ile bakamıyorum. Sayın Öğreticim Prof. İlhan Arsel de, telefonla sormam üzerine, Ayetullah Humeyni gibi bakmadığını bana özel olarak bildirmişti.

Ne var ki meslek yaşamımda bu tür olaylar nedeniyle boşanma davalarına girip çıktım... Özel soruşturma ve araştırmama göre "tarlasına dilediği gibi girenlerle" çok karşılaştım... Ne var ki, Hukukumuzda göre, bu tür yaklaşımlar kötü muamele sayıldığından, boşanma nedenidir.

Ben kendimi bu konuda yorum yapacak denli yetkili

göremiyorum. Ama Ayetullah Humeyni'nin yorumlayacağı şekilde olacağını da kabul edemiyorum. Benim anladığım bu tümcede belirtilmek istenen “pozisyon değişikliğidir”. Pozisyon değişikliği de olsa burada kadına tercih hakkı, söz hakkı verilmemesi, şeriatın kadına nasıl baktığının bir göstergesidir...

Yine diyelim ki siz, bir kadın olarak, eşinizin dayatmalarından bıkarak boşanmak isterseniz bile şeriat hukukuna göre boşanamazsınız... Şeriat hukukuna göre Mahkemeye giderek Kadından boşanma karar alabilmeniz için bazı koşulların oluşması gerek.

Şeriata göre: Kadı da, kolay kolay karar veremez; çünkü, şeriat kuralları Kadı'nın elini kolunu bağlamıştır. Kadı sizden iki kanıt ister: Bunlardan biri “kocanızın cinsel bakımdan iktidarsız olduğunu” ve ikincisi de, “kocanızın deli olduğunu” kanıtlamak...

Diyelim, kocanızın “iktidarsız” ya da “deli” olduğunu kanıtladınız. Kadı yine sizin boşanmanıza karar veremez. Ya, nasıl karar verecektir? Kadı'nın vereceği karar: “Sizin bir yıl beklemenizdir.” Bu verilen bir yıllık süre içinde kocanızın iktidarı yerine gelirse veya akıllanırsa açtığınız boşanma dâvası düşer. Artık kocanızın sizin üstünüze “kuma” getirmesine, Gaziantep deyimi ile “nöker” almasına katlanmak zorundasınız. Kocanızın bu davranışı size zor geldiği için mızıkçılık yaparsanız “serkeşlik (dik başlılık) etmiş sayılacağınızdan “Hafifçe” de olsa bir güzel dayak yersiniz.

Bütün bunlara karşılık şeriat hukukuna göre, kocanızın sizi boşaması için mahkemeye, Kadıya gitmesine gerek yok. Kocanızın ağzından çıkacak bir sözcükle kocanızdan boşanmış olursunuz. Sizi boşamak isteyen kocanızın size “BOŞ OL!” demesi yeter... (Bakınız: Cumhuriyet, 7 Haziran 2001: Öğretmenlik yapan Şenay Öztürk, avukat olan kocası Hanefi Öztürk tarafından; “Boş ol, boş ol, boş ol! kelimeleriyle terk edildi... Şenay Öğretmen suçu: Kocasının, Ukraynalı bir kadınla yaşamasına tepki göstermesi...”)

Görüldüğü gibi kadının boşanması için erkeğin “Boş ol!” demesi yetiyor. Her “Boş ol!” dedikten sonra erkeğin nikâh yenilemesi (tazelemesi) bir zorunluluktur. Bu durumda da

kadınlar aleyhinde ağır bir yaptırım vardır. Bunun adına da “Hulle!” denir ki kaynağı Kuran’dadır. Okuyalım: **“Boşanma iki defadır...” (K. 2/229) “Bundan sonra kadını boşarsa, kadın başka biriyle evlenmedikçe bir daha kendisine helâl olmaz. Eğer ikinci koca da onu boşarsa, Allah’ın yasalarını koruyacaklarını sanırlarsa, eski karı kocanın birbirlerine dönmelerine bir engel yoktur. Bunlar bilen kimseler için Allah’ın açıkladığı yasalardır.” (K. 2/230).**

Diyelim öfkeli bir adamla evlendiniz. Adam öfkelenmiş “Boş ol!” demekten kendisini alamıyor. Diyelim; sizi üç kere boşadıktan sonra öfkesi geçti ve pişman olarak yeniden nikâh yenilemek istedi. Yukarıdaki tümcelere (âyetlere) göre “Boşanma iki keredir.. Bundan sonra kadını boşarsa, kadın başka biriyle evlenmedikçe...” yeniden eski kocasına dönemez. Bunun adına şeriatta “Hulle!” denir ki uygulaması eskiden çok görülmüştür.

Yaşamda çok görülmüştür. Öfkelenen erkek karısını üç kere arka arkaya: “Boş ol! Boş ol! Boş ol!” diyerek boşamıştır. Şeriatta bunun adı Talak-ı selâsedir ve böylece kadın kocası tarafından boşanmış sayılır. Eğer böyle bir durumla karşılaşılırsanız “Hülle” yapılmadan; yani, ikinci bir erkekle evlenip boşanmadan kocanızla bir araya gelemezsiniz... Nikah tazeleyemezsiniz..

Bu kural da kadınlar aleyhine olan bir şeriat kuralıdır. Burada kadının hiç mi hiç söz hakkı yoktur. Kadın: “Ne hakla beni istemediğim bir erkeğin koynuna veriyorsunuz?” diyemez. Dahası var. Eğer “Hülle” gereği evlendiği ikinci kocası, “Ben karımdan memnunum. Niçin boşayayım...” derse kadın eski kocasına dönemez. Çünkü dediğim gibi kadının hiç mi hiç söz hakkı yoktur.

Sözün burasına gelmişken Almanya’da bulunan sözde Federe İslam Devletinin Halifesi ki şimdi cinayete azmettirmekten Alman hapishanelerinde yatmaktadır, Metin Kaplan, Show TV’de Reha Muhtar’la yaptığı bir röportajda: “İslam hukukuna göre kadın maldır. Hiçbir söz hakkı olamaz!” diyordu. Bu sözlerinin dayanağı Kuran’daki şu tümce (ayet) olsa gerektir: **“Kadınlara, oğullara, kantar kantar altın ve gümüşe, nişanlı atlar ve develere, ekinlere karşı aşırı sevgi beslemek insanlara güzel gösterilmiştir. Bunlar**

dünya hayatının nimetleridir, oysa gidilecek yerin güzeli Allah katındadır.” (K. 3/14).

Görülüyor ki kadınlar; erkekler için, altın, gümüş, at, deve gibi dünya hayatının nimetleri sayılmaktadır... İşte türban giyerek şeriat militanlığına soyunan kadınları bekleyen sonuç budur... Bütün Arap-Acep âlemine baksınlar, kadınların toplumdaki konumlarını incelesinler... İncelesinler de ondan sonra şeriatı getirmek için savaşıma girişsinler...

Gözden kaçırılmak istenen önemli bir olgu daha var. Şeriata göre erkek için kadın boşamanın sınırı yoktur. Dördü aşmamak üzere elindekileri boşayıp boşayıp dörde tamamlayabilir. Böylece yüzlerce kadınla evlenme mutluluğuna erebilir.

İnandırıcı gelmedi değil mi?.. Bir örnek verelim öyle ise: Dördüncü İslam Halifesi Ali'nin büyük oğlu İmam Hasan, bu şekilde boşayıp boşayıp dörde tamamlamak üzere tam 110 kadınla evlenmiştir. Bu nedenle adı tarih kitaplarına “MUTAALLAKA-(BOŞAYAN) Hasan” olarak geçmiştir. (Bk. İhyayı Ulumid-Din. Boşanma Konusu (Talak Bahsi). İmam Gazali...)

Bu arada kocanızın parası varsa; dört karısı ve malik olduğu cariyeler yanında istediği kadar yeni cariye de alabilir... Öyle ki kocanız; dört karısının, sayısız cariyesinin dışında olabildiğince SİGA'sı; yani, geçici karısı da olabilir.

Aşağıdaki satırları Cumhuriyet gazetesinden aktarıyorum: “SİGA, İran'da özellikle dinin ağır bastığı: Kum, Moşhed gibi illerde oldukça yaygın bir kurumdur. Birbirleriyle cinsel ilişkide bulunmak isteyen karşı cinsler, Arapça söyleyebileceği bir iki tümceden sonra birbirinin helâli olurlar.

Anlaşma parayla sağlanır. SİGA' ile kurulan ilişki sonucunda erkeğe hiçbir sorumluluk yüklenemez. Yani bu ilişki sonunda kadın çocuğa kalırsa erkeğin çocuğuna karşı hiçbir sorumluluğu yoktur...

Şeriatçılar bu eylemleri nasıl savunuyorlar görelim: 'Teokratik düzenin ideologları, çok karılığı ve SİGA'yı; görsel, işitsel ve yazılı basında sürekli önerip haklı nedenlerini açıklıyorlar. Örneğin Ayetullah Gomi: “Avrupalıların çoğunun metresi var... Biz neden insanî gereklerimize gem vuralım? Bir horoz, kümes dolusu tavuğu doyuma ulaştırır. At deseniz

o da bir sürü aygırı...(Tümcenin doğrusu: Aygır deseniz o da bir sürü atı... olacaktır.) der.

Rafsancani ise, gençlerin (erkek delikanlıların demek istiyor) sorunları için çözümün "SİGA" olduğuna inanır..." Bizde erkek delikanlıların sorunlarının da Genelevler yoluyla giderildiğini de unutmamalım. Bu yazdıklarımın inanmayan türban mücahidi kadınlarımız-kızlarımız: Şeriat Düzeninde İranlı Kadın. Dr. İldeniz Kurtulan'ın Cumhuriyet gazetesinin 200 Ocak 1996 tarihli nüshasının sayfa: 12. sayfasına bakabilir..

Bu konuda bir başka kaynağa daha göz atalım: "Hırs sınır tanımıyor. Kadınlar, çocukları kucaklarında cadde kenarlarında fuhuş için beklerken, Tahran etrafında dev binalar peş peşe yükselmektedir. Caddelerde de çocuk yaşta genç kızları, geceleri Hacı Beyzadelerin 60 milyon tümanlık (Para birimi olsa gerek...) mercedesleri göz kamaştırmaktadır. Caddelerdeki bu avlanmanın adı da SİGA'dır ve Mollalar onun artmasında ısrar ediyorlar.

Bu yazdıklarımın inanmayan türban mücahidi kadınlarımız-kızlarımız EVRENSEL gazetesinin 2 Temmuz 1999 tarihli nüshasının 11. sayfasına bakabilirler..." İranlılar SİGA denilen bu geçici evliliği neye göre yapıyorlar denebilir. Bu davranışlarını Kuran'ın 4/24 tümcesine dayandırmaktadırlar. Asr-ı saadet denilen zamanda bu kural daha çok savaş sırasında kullanılmış ise de günümüz Arap İslam dünyasında uygulanmamaktadır.

Ne var ki halen İran'da uygulanmakta olduğunu gazete ve dergilerden öğrenmekteyiz... İran'da "SİGA" adı ile yapılan bu uygulamaya Arapça'da "Muta nikâhı" denir.. Türkçe'si ise "Geçici evlilik"tir. Şimdi Kuran'daki tümceyi (ayeti) okuyabiliriz: "... **kendilerinden istifade ettiğiniz kadınların takdir olunan ücretlerini veriniz...**" (K. 4/24. Kuran-ı Kerim Meâli. Hazırlayanlar: Ziya Kazıcı, Necip Taylan. Diyanet ve Diyanet Vakfı, kendi çevirilerinde bu tümceyi anlaşılabilir duruma getirmişlerdir...)

Elbette kişilikli ve onurlu bir kadın şeriatın erkeğe tanıdığı bu hakları kabul etmeyecektir. Kocasının kendisinden başka kadınlarla inip kalkmasına (Kumasını, cariyesini, Siga'sını...) kıskanarak kocasına karşı dik başlılık edecektir. Çünkü

erkek nasıl eşini kıskanırsa; kadın da erkeğini kıskanır doğal olarak. İslam söylemine göre bu kıskançlık durumu şöyle dile getirilir. “Eşini kıskanmayan kişi Domuzdan aşağıdır.” Doğru mu, yanlış mı bilmiyorum ama domuza eşini kıskanmayan hayvan derler..

Kocasının bu davranışlarını ahlaksızca bularak kıskanan kadınları, kocasının bir güzel dövme hakkı vardır. Bu dövme hakkı erkeğe şeriat kuralı gereği “Allah’ın emri!” olarak dayatılır.. Sizin yediğiniz bu dayak üzerine dava açma hakkınız yoktur. Çünkü kadının dava açma hakkı yukarıda belirttiğim iki nedenle sınırlanmıştır. Kocasının deli olması ya da iktidarsız olması... Oysa yürürlükte olan yasamıza göre dayak yiyen kadının dava açma hakkı vardır. Dayak, kötü işlem (muamele) sayılır ve boşanma nedenidir..

Şeriatçılar bu dayak konusunu günümüz anlayışı ile bağdaştıramadığı için “dövme” kuralına “Hafifçe” yi eklediler. Yaşar Nuri Öztürk daha da ileri giderek önceki çevirilerinde “Hafifçe” dediği halde sonra çevirilerinde bunun yerine “evden uzaklaştırın”ı eklemiştir ve televizyonda da bu görüşünü savunmuştur. Oysa eski çevirilerin hiçbirinde bu “Hafifçe” olmadığı gibi “evden uzaklaştırın” da yok. Şeriatı şirin göstermek için ne yapacaklarını şaşırdılar... Kendilerini de reformcu din adamları olarak lanse ettiler..

Türban takarak şeriat için savaşan bacılarım, işte size hem de Kuran’dan kaynaklar göstererek yaptığım açıklamalar. Hadislerde bundan daha çok ağır olarak ve aşağılayıcı uygulamalar, yargılar vardır.. Ama ben bunlara değinmedim. Nedeni de “Bu hadisler uydurmadır” denebilir diye... Bu nedenle alıntılarım Allah’ın kelâmı diye dayatılan ve bir harfinin bile değiştirilmediğine inanılan Kuran’dandır.

Yaratılışın açıklayamadığımız gizi ki, çözemediğimiz bu gizi açıklamak için Allah deriz... Oysa Allah, sanıldığı gibi gökte değildir. Peygamber göndermiş, Kitap indirmiş değildir. Bunlar din edebiyatında ve felsefesinde mecaz ve simgesel anlatımlardır. Allah: Bizim üstesinden gelemeyeceğimiz Doğa ve toplum kuralları yanında; aklın ve kültürel birikimimizin oluşturduğu vicdanımız ve sağduyumuzla yansıyan iyi duygularımızdır. (Ruhül Kudüs. Kutsal ruh, Cebrail...)

Dikkat edilirse Allah yok! demiyorum. Öldürseler, demem

de... ama bu kavram yanlış anlaşılıyor; doğrusu az yukarda anlattığım gibidir. Eğer şeriatçıların dayattığı şekilde bizim dışımızda bir Allah anlayışını kabul edersek insanlığa hiçbir yararı olamaz. Allah'ı, içimizde ve bizleri doğru, dürüst, iyi ve erdemli olmayan sürükleyen duygu olarak (sağduyu) kabul edersek kötü iş yapmaktan (Günah işlemekten) kurtuluruz. İşlersek de cezasını görürüz ve hiç olmazsa ben ettim ben de buldum diyerek sorumluluğu yükleniriz. Bu nedenle böyle anlaşılmalıdır diyorum. Böyle anlaşıldığı takdirde insanlığa yararlı olur diyorum. Aksi takdirde; geri kalmış şeriatla yönetilen ülkelerle Taliban gibi olursunuz diyorum...

Biliyorum anlattıklarım sizlere inandırıcı gelmeyecektir. Çünkü bu güne değin sizlere bu anlattıklarım söylenmemiştir.

Hem sizin Diyanet İşleri Başkanınız vardır. Müftüleriniz vardır. Hocalarınız, Şeyhleriniz vardır. Bir de çok meşhur Süleyman Ateş'iniz, Yaşar Nuri Öztürk'ünüz ve Zekeriya Beyaz'ınız vardır. Sorun bakalım bir kere onlara "Hayri Balta, şeriatın kadına bakışı hakkında böyle böyle diyor. Bu adam yalan söylüyorsa doğrusu nedir?" diye..

Bunun yanında bana hücumla kalkmadan önce gösterdiğim kaynaklara bir bakın eğer orada da bulamazsanız bana sorun "Sen bunları nereden aktardın?" diye.. Doğrusunu ya onlar, ya da siz bildirin. Bildirin ki, ben de hidâyete ereyim.

Ya şu tümceye (âyete) ne dersiniz? Kuran: Allah sözü ise ya da Peygamber sözü ise; Bir Allah'a ya da Peygamber'e, kulları arasına kıyamete kadar kin ve düşmanlık salar mı? İnanmadınız değil mi, okuyalım öyle ise: **"Biz hristiyanız" diyenlerden de söz almıştık; onlar kendilerine belletilenin bir kısmını unuttular. Bu yüzden aralarına kıyamete kadar düşmanlık ve kin saldık. Allah yapmakta olduklarını kendilerine haber verecektir."** (K. 5/14. Diy. Çev.)

Ceviz Kabuğu programında, Hulki Cevizoğlu: "Bu nasıl olur?" diye Zekeriya Beyaz'a sorunca; Zekeriya Beyaz, işin içinden çıkamadı. İşin içinden çıkamayınca da, "Yanlış, burada bir matbaa hatası vardır.." diye kıvırmak zorunda kaldı.

Baskı hatası falan yok. 1. Abdullah Aydın, 2. Ahmet Ağır

Akça-Beşir Eryarsoy, 3. Ahmet Davudoğlu, 4. Ali Bulaç, 5. Doç. Dr. Bedri Noyan, 6. Diyanet Vakfı çevirisi, 7. Feyzu'l-Kur'ân-, 8. Hasan Basri Çantay, 9. Hasan Tahsin Feyizli, 10. Elmalılı Hamdi Yazır- İzahlı Meali de aynı, 11. Muhammed Esed. Üç ciltlik meal tefsiri de aynı, 12. Doç. Dr. Necip Taylan, 13. Okat Yayınlarıncı basılan Kur'an, 14. Rıza Çiloğlu, 15. Suudi Arabistan Krallığı. Medine, 16. Prof. Dr. Süleyman Ateş, 17. Yaşar Nuri Öztürk, 18. Doç. Dr. Ziya Kazıcı gibi tam 20 Kuran çevirisini gözden geçirmiş oluyorum. Hayret! Hepsinde de baskı hatası var... Olur mu? Diyanet Çevirisi ile Birlikte 21 kitabın da hepsin de baskı hatası olur mu? Olur diyemeyeceklerine göre; değiştirilmiştir diye İslami ve Kuran'ı kurtarmaya çalışacaklardır. Çevrilmiştir demeyenleri de kâfir ilan edeceklerdir...

Yazık değil mi sizlere... Tesettür Allah'ın emri de yukarda Kuran'da yerini belirttiğim tümceler (âyetler) Allah'ın emri değil mi?.. Ama yine de tercih sizin. Siz şeriatınızı kendiniz yaşayın; fakat bizlere dayatmayın...

Biz sizlere karışmıyoruz, ne olur siz de bize karışmayın... İslam kurallarını Allah'ın emri diye bize dayatmayın... Bu yaşam yöntemini Türk halkına Allah'ın emri diye dayatamazsınız artık... Dayatırsanız karşınıza en başta Türk ordusu ve Cumhuriyetin zinde güçleri çıkar. Erbakan ve Partisi gibi bozum olursunuz...

Benden söylemesi... Ne de olsa aynı ülkenin çocuklarıyız... Düşüncelerimi açıklamakla ben halkımıza karşı sorumluluğumu yerine getiriyorum. Bu tür yazılarla Tanrı bilgisinden habersiz olanları uyarıyorum... Son olarak kadınlarımıza-kızlarımıza yine sesleniyorum: İranlı Fatma'yı dinlemezseniz başınıza gelecekler budur... Ama o zaman iş işt en geçmiş olacaktır...

Av. Hayri Balta

+

(ADD Genel Merkezince çıkarılan ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE dergisinin Ekim 1999 tarihli sayısında çıkan bu yazım; Sitem için hazırlanırken güncelleştirilmiştir.)

İSLAM KÖLELİĞİ KALDIRDI MI? 3

Tabuları, talanı, yalanı görünce tepki göstermeden duramıyorum. Alın size tabulaştırılmış bir yalan daha... Önce Akit gazetesinde çıkan şu yazıyı gelin hep birlikte okuyalım: "...Biz biliyoruz ki, kölelik İslamiyetken önce varmış. İslâm dini gelince kölelik kalkmış. İlk kaldıran da Hz. Muhammed (sav.) Efendimiz olmuştur. Kendi kölesini serbest bırakmıştır. Durum buyken, Kur'an'ın hangi ayetinde ve hadisi şerifte, kölelik teşvik ediliyormuş? Bu zavallı adamlar ne yapmak istiyor?..." (Akit. 17 Şubat 2001. Mehmet Nar/Yalova. Sizin Sesiniz köşesi. s. 18).

26 Kasım 2001 Pazartesi günü de Star TV'de Sabahattin Önkibar'ın sunduğu "Alternatif" programında "Din ve Laiklik" konusunda bir tartışma yapıldı. Tartışmaya: Doğu Perinçek, Nazı Ilıcak ve İsmail Nacar katıldı. Tartışmanın konusu kölelikti... Doğu Perinçek: "İslam'da kölelik var ve kaldırılmamıştır" deyince İsmail Nacar atılarak: "Yalan söylüyorsun. İslam'da kölelik yoktur. Tersine İslam köleliği kaldırmıştır..." deyince tartışma kızıştı. Doğu Perinçek:"Kuran'da var. İşte Kuran, okuyacağım..." deyince İsmail Nacar: "Oku bakalım. Yalan söylüyorsunuz. Milletın kutsal dini ile uğraşmaktan usanmadınız. Bu millete ve dinine hakaret etmeyi bir marifet sanıyorsunuz..." gibisinden sözler söyledi.

İşte bu tartışmalar üzerine "İslam Köleliği Kaldırdı mı?" konusuna değinmek gereğini duydum. Bildiğim kadarıyla İslam köleliği kaldırmamış, tersine onaylamış ve yasallaştırmıştır... Ancak şu gerçeği de belirtmemek Hakk'a saygısızlık olur. O da İslamiyet kölelere iyi davranılması koşulunu da getirmiştir.

Önce: 2. Halife Ömer'in Kudüs'e girişini inceleyelim. Halk arasında çok anlatılan bu fıkra şöyle. "Kudüs İslam ordularınca fethedilmiş. Ömer ordularının başında, atının üzerinde Kudüs'e giriyor. Yerli halk Ömer'i karşılamak için sokaklara dökülüyor. Atın üzerindeki Ömer'i alkışlayarak kutluyorlar. Bunun üzerine komutanlar açıklama yapıyor: "Atın üzerindeki Ömer,değildir. Ömer, atın yanında yürüyendir. Atın üzerindeki Ömer'in kölesidir..." deyince Kudüs halkı

İslam'ın ve dolayısıyla Ömer'in adaletine ve İslam'daki eşitliğe hayran oluyor..

Ömer'in adaletine ve İslam'ın eşitliğine örnek olarak sunulan bu öyküye göre; Ömer kendisinin at üzerinde, kölenin de yaya olarak yürümesini İslam adaletine aykırı bulduğu için nöbetleşe ata binmişler ve biniş sırası Kudüs'e girerken köleye geldiği için Kudüs'e böyle girilmiş..

Görüldüğü gibi İslam'ın ve Ömer'in adaletini açıklayalım derken İslam'da kölelik kurumunun var olduğunu açıkladıklarının ayırımında değiller.. Bu öykü; belki uydurmadır, belki gerçektir. Ama ne olursa olsun bu olay 2. Halife Ömer zamanında köleliğin varlığına ve köleliğin kaldırılmadığına güzel bir örnektir.

Şimdi İslamcılar bu fıkra halk tarafından uydurulmuştur, aslı yoktur, diyebilir. Çünkü onlar İslam'ın hiçbir şekilde eleştirilmesini kabul edemiyorlar. Onlara göre: Kuran'da yok yok!.. Bilimsel buluşlar, keşifler, yerçekimi yasası, suyun kaldırma kuvvetinden ceninin ana karnında geçirdiği aşamalar, televizyondan radyoya, trenden uçağa, bilgisayardan uzay teknolojisine değin ne varsa hepsi Kuran'da var. Oysa böyle bir şey yok. Kuran ne bir fizik kitabıdır ne de bir kimya...Kuran bir ahlak ve edep kitabıdır ve insanın nefsinin terbiye etmesinin önemine değinir. Nefsine hakim olanın Allah'a ulaşacağını anlatmaya çalışır.

Bu yanılmanın nedeni de İslam'da eleştiri olmamasıdır. Oysa eleştiri olmadan gerçek bulunmaz. Bu konuda yapılan eleştiriyi öğrenmek isterseniz bu ay yayınlanan Bilim ve Ütopya adlı dergiyi (2001 Kasım) muhakkak alınız. Dergi piyasada satılmaktadır ve "Din tele voleleri, 'Bilinçli Tasarım'cılar vs. POSTMODERN İSLAMCILIK" adlı çok güzel ve bilimsel yazıyı okuyunuz...

Şimdi sözü uzatmadan İslam kaynaklarına bakalım. Ancak yazıyı uzatmamak için her kaynaktan birer örnek sunuyorum:

I-"Mâlik olduğunuz köle câriyeleriniz hakkında Allah'tan korkun. Onlara yediğinizden yedin. Güçlerinin yetmeyeceği işleri onlara teklif etmeyin. Sevdiğinizi saklayın, hoşunuza gitmeyenleri satın. Allah'ın yarattıklarına eziyet etmeyin. Allahü Teâlâ'nın sizi onlara malik kıldığını unutmayın. Allah

dileseydi, onları size mâlik kılardı.”

Dipnot, (789): “Bu hâdis, birkaç hadisten toplanmıştır. Ebû Davud; bir kısmını Buhari ile Müslim Ebû Zer'den, diğer kısmını sahih senet ile rivayet etmişlerdir.” (1).

Hadisteki şu iki tümceye dikkatinizi çekerim: “Sevdiğinizi saklayın, hoşunuza gitmeyeni satın.” Demek ki İslam Peygamberi köle alış-verişine (ticaretine) izin veriyor. Müminler köle, cariye alıp satabiliyor..

“Allahü Teâlâ'nın sizi onlara malik kıldığını unutmayın. Allah dileseydi, onları size mâlik kılardı.” dendiğine göre de kölelik kurumu Allah'ın bir takdiri olarak kabul ediliyor ve bu nedenle yasallaştırılıyor?.. Bu Hadis'te olumlu olarak kölelere iyi davranılması ve kaldıramayacağı yükü yüklememeli sözcüğüdür. Ama unutmayalım bir köy muhtarı bile eşeğinden verim alabilmek için onu beslemek ve kaldıramayacağı yükü yüklememek zorundadır..

II- “Köle satın alın, onlara rızıklarında ortak olun. Sakın zenci köle almayın, çünkü onların ömürleri kısa, rızıkları ise az olur.” (Taberânî, Mu'cemu'l Kebir ve'l-Evsaf'ta zayıf bir senedle.) (2).

Yukarıdaki hadis sahih; bu ise zayıf.. Hangisine inanalım... Aslında bu da sahihtir. Ama kölelerin rızıklarına ortak olmayı, zenci kölelerinin ömürlerinin kısa ve rızıklarının az olmasını İslam'a yakıştıramadıklarından olsa gerek kabul etmeye yanaşmamaktadırlar..

Ne var ki bütün dünyada kölelik kurumu en son İslam ülkelerinde, o da kâfirlerin baskısı sonucu ve ancak elli yıl önce kaldırılabilmiştir. Bu gün bile Afrika'nın kimi Müslüman ülkelerinde kölelik uygulaması vardır.. (Bakınız: Meydan Larousse Ansiklopedisi).

Ne ise konuyu dağıtmadan asıl konumuza dönelim. İslamcıların sık sık başvurdukları bir savunma daha var. İslam'la köleyi azat etme geleneği geliştirmiştir, derler. Oysa köleliği azat etme kurumu çok eskilerden beri vardır. Yunan ve Roma tarihlerine bakılırsa köle azat edenlerin çok olduğu görülür. Onlar da köle azat edilince gerçekten özgür (hür) olur. Ne var ki İslam'da kölenin azat edilmekle sahibinin (kendisini azat edenin) velayetinden kurtulamadığını görürüz. Okuyalım: “Kim kendisini âzât edenlerin veliliğinden

başkasının velâyetini tanırsa Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti onun üzerine olsun. Allah ondan ne farz, ne de nâfile ibadet kabul etmez" (3).

Yanlış anlamıyorsam köle aza edilmekle kurtulmuyor; azat edildiği halde velâyet altında. Yani bir çocuk gibi... Kaldı ki İslam'da köle azat etmek "Kıyamet alameti" olarak görülür. (Bakınız: Şeriat ve Kölelik, İlhan Arsel. s. 71).

Şimdi de İslam Peygamberinin ne kadar kölesi olduğuna bakalım: "Resûl-i Ekrem'in altmış kadar kölesi ve yirmi kadar câriyesi olduğu halde irtihâl-i Peygamberî (ölümü) sırasında hiç birinin bulunmaması, bunlardan bir kısmının Resûl-i Ekrem'den önce vefât etmiş, bir kısmını da âzât edilmiş olmasındandır." (4).

20 kadın köle (cariye), 60 erkek köle. Tam 80 köle... İnanılacak gibi değil. Ama gerçektir. "Tanrı elçisinin eşlerine, kendisinden sonra da yaşayan ve kendisi sağken ölenlere, boşadığı kadınlara ve boşamasının sebebine dair haberler, bölümünde 27-28 kadar kadını olduğu anlatılmaktadır. (5).

Her birinin hizmetine bir cariye verilse bile, 20 cariye yetmez bile. Bilindiği gibi İslam Peygamberinin Fedek Hurmalığı, Hayber ve Kurayza arazileri, Ureyne köyleri ki bu taşınmazların çok, çok büyük olduğu söylenir. (6)

Bu arazilerde kimler çalışacak? 60 köle az bile... Hadislerden alıntıyı bitirmeden önce son bir gerçeğe daha değinelim. Her ne kadar İslam'ın köleleri azat ettiği ileri sürülürse de; İslamiyet köle azatlamayı olumsuz bir davranış olarak niteler:

A) "Muhammed, Meymune'nin Köle Azatlamasını Olumsuz Bir Davranış Olarak Tanımlar: 'Azâd Edecek Yerde Dayılarına Hediye Etseydin Ecrin (Ahiret Mükâfatın) Daha Büyük Olurdu' der." (7).

Bütün bu saydıklarım aklını imana kurban etmiş İslamcılar: "Bunlar hadistir. Uydurma olabilir..." diyebilir. Öyle ise bir örnek de Kuran-dan verelim: **"Allah hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının malı olan bir köle ile, kendisine verdiğimiz güzel nimetlerden gizlice ve açıkça sarf eden kimseyi misâl gösterir: Hiç bunlar eşit olur mu? Övülmeğe lâyık olan Allah'tır, fakat çoğu bilmezler."** (K.16/75. Diyanetin...).

Tümcelerin (âyetlerin) söyleniş nedeni (Nüzul Sebepleri) açıklayan kitaplara göre, şöyle: İslam peygamberi, müşriklere sesleniyor: “Putları Allah’a ortak koşarak; onları Allah’la aynı düzeyde (seviyede) görüyorsunuz. Oysa sizler kölenizle kendinizi eşit görüyor musunuz. Nasıl kölelerle sizler eşit değilseniz; putlarla Allah da eşit olamaz. İyisi mi aklınızı başınıza toplayın...”

Tümceden açıkça görüleceği gibi köle ile özgür kişi bir tutulmuyor. Burada da kölelik takdir-i ilâhi olarak gösteriliyor ve yasallaştırılıyor (meşrulaştırılıyor)...

Kuran-da kölelik hakkındaki şu tümcelere (âyetlere) bakınız: 2/177,221; 3/35; 4/24, 25, 39, 69, 92; 5/89; 9/60; 16/70,71, 75, 76; 30/28.

Şimdi Kuran da uydurma diyemezsiniz ya!.. Bir dünya görüşünün temel kuralı gerçeklere saygılı olmak ve gerçekleri dile getirmektir. Müslümanlığın aslı (esas) gerçeğe teslim olmak olduğuna göre İslam’da kölelik yoktur demek doğru değildir.

Aldatmaya, dayatmaya, yalana dayanan hiçbir görüş yaşayamaz... Gerçeği yadsımak (inkâr) ise gerçeği (Allah’ı) tepelemek demektir. Biz bu konuya niçin değindik: Yalana karşı olduğumuz için. Yoksa inanca karıştığımız yok. Ama milletin gözünün içine baka baka yalan söylenir; İslam’da kölelik vardır, diyenler millete ihanetle, dine saldırmakla suçlanırsa gerçekleri açıklamak bir aydınının birincil görevidir...

İslam’daki kölelik konusunu çok geniş olarak ve ayrıntıları ile öğrenmek isterseniz. “İlhan Arsel’in Şeriat ve Kölelik” adlı kitabına bakınız. Kaynak yayınları arasında satılmakta olup 96 sayfalık küçük ve ucuz bir kitaptır. Bir okuyuşta okunur.

Siz, “araştırmacı” olarak ortaya çıkarak: İslam’da kölelik vardır. İslam köleliği kaldırmamıştır...” diyenleri: “Din düşmanı, Milet düşmanı...” diye suçlamaya kalkarsanız; karşınıza işte böyle Kuran-la, Hadisle ve diğer kaynaklarla İslam’da kölelik de cariyelik de vardır diye karşı çıkarlar...

İslam’a kötülük yapanlar asıl bu bilgisizlerdir (cahillerdir)... Şeriatçılar, eğer bizlere kızıyorlarsa; İslam kaynaklarından alıntı yapan bizlere değil; İslam Kaynaklarını yüzlerce yıl önce yazanlara kızsınlar... Şimdi ben bu şeriatçılara sorayım: “Hiç bilenle bilmeyen bir olur mu?”...

Av. Hayri Balta, 12.12.2001

Kaynaklar:

1/Hüccetül-İslâm. İhyâu 'Ulûmid'd-Dîn. Cilt. Bedir Yayınevi. Tercüme eden: Ahmed Serdaroğlu (Diyânet İşleri Başkanlığı Müfettişi). 1985. Cilt. 2. s. 556.

2/Büyük Hadis Külliyyatı. Cem'ul-fevâid. RÛDÂNÎ. 2 Kaynak yayını. Cilt: 2. s. 385.

3/E'LÜ'LÜÜ VEL MERCÂN İMÂM-Î BUHÂRÎ ve MÜSLİM'İN İTTİFAK ETTİKLERİ HADİSLER. Muhammed Fuâd Abdül Bâki.Sebat. 1984. Cilt: 2. s. 194.

4/SAHÎH-İ BUHARÎ MUHTASARI TECRÎD-Î SARÎH TERCEMESİ VE ŞERHİ. Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları. 8. Cilt. 8. baskı. 1987. s. 206

5/Milletler ve Hükümdarlar Tarihi. Taberî. MEB Şark-İslâm Klasikleri. İ992. Cilt. V. S. 834-849.

6/Şeriat ve Kölelik. İlhan Arsel. Kaynak yayınları. 1. Baskı. 1997. s. 30.

İSLAMDA ÖLDÜRME YOKTUR DİYENLERE.. 4

Hizbullah'ın vahşetini her gün televizyonlardan görüp duyuyoruz. Gazetelerden okuyoruz. Bu güne kadar 54 ceset çıktı ölüm evlerinden. Gazetelerin yazdığına göre kaybolanların sayısı bine yaklaşıyor... Daha da çıkacağı anlaşılıyor...

İnsanın aklına ister istemez bu katliamlar neye dayanılarak yapılıyor sorusu geliyor. Şeriatçı militanları yalnızca Hizbullah'la sınırlayanlar büyük yanılgı içindedirler.

Bugün yurdumuzda "hak nizamını" kabul ettirmek ve hatta "dünyaya nizam vermek" amacıyla kurulan partiler, ocaklar, dernekler vardır.

Bunlar, "Kanımız aksa da zafer İslam'ın" diyerek Malatya'da, Çorum'da, Kahramanmaraş'ta, Sivas'ta şeriat adına yüzlerce insanımıza kıymışlardır ve kıyım sırasında: "Şeriat gelecek, laiklik gidecek" sloganı yanında "Muhammed'in ordusu, laiklerin korkusu" biçiminde amaçlarını açıklayan sloganlar atmışlardır.

Bunların temsilcileri TBMM'de çoğunluğu sağlamaktadır ve asıl önemlisi irticaya karşı alınması gereken önlemler MGK kararına karşın bugüne değin alınmamıştır... En liberal olanı bile: "Şeriate karşın yürünmez, şeriate ancak saygı duyulur." (Mesut Yılmaz) demiştir.

Bu girişten sonra şimdi gelelim Hizbullahçıların gerekçelerine... Gerekçelerin başında görüyoruz ki bunlar; kendilerini, Allah'ın memuru sayıyorlar. Hizbullah'ın menzil kanadının liderlerinden Mansur Güzelsoy'un 4 Kasım 1996 tarihli vasiyetnamesinden bir bölüm aktaralım: "...Siz İslam'ın davasına sahip çıktığınız zaman, ciddi ve samimi olarak sahip çıkınız. Kendinizi Allah'ın memuru olarak telakki ediniz."

Öyle anlaşılıyor ki bunlar kendilerini şu ayet ve hadise göre Allah'ın memuru olarak cihatla yükümlü sayıyorlar. Önce âyeti görelim: "**... eğer sizden uzak durmazlar, barış teklif etmezler ve sizden el çekmezlerse onları yakalayın, bulduğunuz yerde öldürün. İşte onların aleyhlerine size apaçık ferman verdik.**" (K.Nisa, 4/91)

Şimdi de Hadisi: "İnsanlar 'Lailahe illallah' deyinceye

kadar onlarla cihada memur oldum, şimdi her kim 'Allah'tan başka ilah yoktur' derse canını ve malını benden korumuş olur." (Bkz. Sahih-i Müslüm. İst.1401.C.1.s 51-52, Had. no. 32 ve İmam Suyuti, mütevatir hadisler, Ank. 1992, s.30-31, Had. No.4. Yine: Bk. K.Tevbe, 9/29. Bu ayetin tamamı bundan sonraki 2. paragraftadır...)

Bu Hizbullah lideri vasiyetnamesinde şöyle diyor. (Bkz. 22.1.2000 Cumhuriyet): "...ya İslamın tamamını alınız ya da tamamını bırakınız." Bu buyruğun kaynağı da şu ayet olsa gerektir: **"Yoksa siz, kitabın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz?" (k. Bakara,2/85).**

Kitabın tamamını uygulamazsanız dinden çıkmış sayılırsınız. Öyle Cumhurbaşkanı Demirel gibi: **"Cumhuriyet'le benimsenen hukuk, Kuran'ın getirdiği 230-232 ayetin yerine başka kurallar koyuyor."** diyemezsiniz. İslam'a göre bu küfürdür. Bunu söyleyen devlet başkanının yönettiği ülke, Darül Harp sayılır: yani savaşılmaması gereken ülke, düşman ülke olur..

İşte Hizbullah ayaklanmasının bir kaynağı da budur. Çünkü bu konuda emir vardır: **"Allah'ın hükmü ile hükmetmeyenler kafirdir." (K.Maide, 5/45)** Yine: **"Kitap verilenlerden, Allah'a, ahiret gününe inanmayan, Allah'ın ve peygamberin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşsın." (K.Tevbe, 9/29)**

Bunlara göre Atatürkçüler, laik düşüncede olanlar kafirdir. Okuyalım: **"Kafir: Kuran ve sünnetle belirlenmiş iman esaslarının, ilahi emirler ve yasaklarının bütününe veya herhangi birine inanmayan kişi, laik insan..." (İslam'a göre Cinsel Hayat, Ali Rıza Demircan, İstanbul Piyale Camisi imamı. Sözlük bölümü... RTÜK Yön. Kurulu üyesi Mehmet Doğan da sözlüğünde aynı kanıdadır...)**

Her ikisi de laik devletten; yani kendi ifadeleri ile Kâfir dedikleri Devletten maaş alır ve bundan zerre kadar rahatsız olmazlar. "Bu nasıl olur? Yakışır mı bir din adamına?" dersiniz; dinleri, buna da çıkış yolu bulmuştur. Bu samimiyetsizliğin adı: "Takiye'dir!" Anlamı: Kâfire yalan söylenir, kâfir olanlar için her türlü desise haktır.. Oysa gerçek bir Müslüman

takiyeye; yalnızca, ölüm tehlikesi söz konusunda olduğunda başvurabilir.. Bunda da yadırganacak bir yan yoktur.

Ama bunların yaptıkları yadırganır.. Bunların sözlüklerine göre Atatürkçü laik insan kâfir sayılır. Hele ilericiler, materyalistler, solcular şeksiz-şüphesiz kâfirler taifesindedir.. Bunların katli vaciptir.. Kahramanmaraş'ta, Sivas'ta, Çorum'da, Sivas Madımak'ta tekbir getirilerek karnı deşilerek öldürülenler, cayır cayır yakılanlar bu inanış gereğince öldürülmüştür.

Laik devletimiz yine de bunlara Diyanet İşleri Başkanlığı vasıtasıyla birçok Bakanlıktan çok para aktarır ve böylece karşı devrimcilerini besler sonra da irtica geliyor diye feryat! eder.. Hem okullarında Sünniliği öğretir, hem de öğrettiği Sünnilik gereği başörtüsü-türban giymek isteyenleri okullara almaz...

Şimdi de kâfirler hakkında verilen emirlere bakalım: Önce 22.1.2000 tarihli Cumhuriyet gazetesinden şu haberi okuyalım: "Hizbullah militanları son yıllarda satırlı saldırılarını yoğunlaştırdı. Militanlar hedefe yaklaştıklarında satırı çekerek boyun ve kafa kısmına vuruyor."

Acaba neden başka yerlerine vurmuyorlar da boyunlarına vuruyorlar.. Sakın bunun da kaynağını kitaplarında bulmuş olmasınlar.. Kitaplarında yazmasa böyle yapmazlar. Kendilerini günahkâr sayarlar.. Hele bir bakalım: "Kafirlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun" (K. Enfal. 8/12. Muhammed. 47/4)

Bir de şu ayete bakalım, biz Atatürkçü aydınların, ilericilerin, laiklerin, solcuların karşı karşıya olduğu tehlikeyi görelim: **"Kâfirleri öldürmek müminlerin kalplerine serinlik verir."** (K. Tevbe, 9/14).

"İslam'da öldürme yoktur" diyenler şu ayete de bakabilirler: **"Kafirleri öldürmek, müminlerin yüreklerindeki öfkeyi giderir."** (K.Tevbe, 9/15). (Son üç ayet için Dr. Abdülvehhap Öztürk'ün Kur'an-ı Kerim fihristi kafirler bölümüne bakınız.)

Görülüyor ki Hizbullahçılar kendileri gibi inanmayanların boyunlarına vururken ve onları iple boğarken, zincire vurarak öldürüp öldürüp ölüm evlerine gömerken "kalplerine serinlik geliyor" ve de "Yüreklerindeki öfkeyi gideriyorlar"...

Şimdi kimi akli evveller: “Onlar kafirler hakkında inen ayetler!”dir diyerek İslam’ın emirlerini savunmaya kalkarlar. Tam: “Merd-i kıptı şecaat arz ederken sirkatin söyler” gereğince ne kadar ilkel görüş ve inanışta olduklarını gösterir şekilde kendilerini ele verirler. İnsaf yahu! Kafirler insan değil mi?... Nerede Anayasa kuralları, nerede uluslararası sözleşmeler? Nerede İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi?...

Şimdi de 20.01.2000 tarihli Sabah gazetesindeki şu fotoğraflı haberi okuyorum. Fotoğrafı buraya aldığım takdirde yer kalmayacağı düşüncesi ile yalnızca fotoğrafın altında yazılı olanları alıyorum: “1. Boyundan ip geçirilip sıkılarak kurban öldürülür. 2. Boyundan sarkan ip bacakların arasından arkaya geçirilerek eller bağlanır. 3. Aynı ip ayak bileklerine dolanıp bacaklara sarılıyor. 4. İp bütün vücuda dolanıp ceset soğumadan önce iyice sıkıştırılıyor.”

Böylece: ellerinde, ayaklarında, boynunda ip olduğu halde doğru çukura... Şimdi ben, acaba diyorum bunlar bu işlemi yaparken de mi Kuran’a bakıyorlar? Çünkü bunlar kitaplarına aykırı iş yaparlarsa kendilerini günahkâr sayarlar da... Öyleyse bir bakalım bu konuda da hüküm var mı Kuran’da, araştıralım. Hayret, bu konuda da ayet var. Maşallah hiçbir şey unutulmamış. Hem **“Kitapta biz hiçbir şeyi eksik bırakmadık!” (K. En’am. 6/38)** diye yazmıyor mu? Var, işte: **“Boynunda hurma lifinden ip olduğu halde cehenneme girecek.” (K. Ebu leheb,111/3,4,5).**

Bir de şu uygulamaya bakalım. DGM savcısı Nuh Mete Yüksel anlatıyor (Bk. 22.1.2000 tarihli bütün gazeteler) “Cesetleri zincirlemişler: Ellerinden, ayaklarından bağlamışlar ve kilitlemişler. Zincirleri kaynak makinesi ile kestik.”

Acaba bunun da mı kaynağı Kuran’da var? diyorum. Araştırıp buluyorum. Dedik ya, bunlar Kuran’a aykırı bir iş yaparlarsa kendilerini günah işlemiş sayarlar... **“Biz de kafirlerin boyunlarına zincirleri takarız.” (K:Fatır. 34/33).**

Bir de şuna bakalım: **“Biz onların boyunlarına çenelerine kadar zincirler taktık.” (K. Yasin, 36/8).** Bir tane daha var zincir konusunda: **“O vakit boyunlarında zincirler takılı olduğu halde sürüklenecekler” (K. Mümin, 40/71).**

Kim bilir Hizbullahçılar, boyunlarına zincirler taktıkları kurbanlarını, bu durumda, ne denli sürüklenmişlerdir? Çünkü yazılmıştır: “Allah şöyle buyurur: ‘O’nu alın bağlayın. Sonra cehenneme yaslayın’. Sonra onu boyu yetmiş arşın olan zincire vurun. Çünkü O yüce Allah’a inanmazdı...” (K.Hakka,69/30-33).

Hani İslam’da inanç özgürlüğü vardı? Bu nasıl inanç özgürlüğü?.. Allahsızlara, dinini değiştirenlere ve de İslam’ı eleştirenlere ölüm var ölüm!..

Bunları okuduğu halde yine de “İslam’da inanç özgürlüğü var! Barış var, hoşgörü var, sevgi var!” diyenlerle karşılaşacaksınız. Ne yazık ki buna inanan Atatürkçülerimiz, aydınlarımız, ilericilerimiz de var ve ayrıca bizlerin bu açıklamaları İslam düşmanı olduğumuz için yaptığımızı sananlar da var.

Anlaşılan bunların kafasına soğuk geçmiş... Bu yazıyı yazarken Hürriyet gazetesi (23.1.2000) geldi. 1.sayfada şu haberi okudum: **“Fitne yapıyor gibi nedenlerle ölüm emri istendiği saptandı.”** Hemen aklıma FİTNE ayeti geldi. **“Fitne kalmayıp yalnız Allah’ın dini kalana kadar onlarla savaşın.” (K. Bakara, 2/193).** Benzeri bir tümce (ayet) K. Enfal, 8/39’da da var... Yine bu konuda daha başka ayetler de var. Bunların adı İslam literatüründe ŞİDDET AYETLERİ diye geçer. (Bakınız: K.2/191, 193, 4/89, 91.5/33. 8/12, 39, 9/5,15,29,111,123. 32/22. 34/33. 40/71. 66/9.)

Burada şu önemli noktaya dikkatinizi çekerim: Şiddet âyetlerinin ki bunlar Cihat ve Kılıç âyetleri olup Kuran’da diğer Barış âyetlerini kaldırdığı (neshettiği) söylenir..

İslam’da öldürme yokmuş da Kuran’da ki bu ayetlere ne diyeceğiz? Onların “İslam’da öldürme yoktur?” diyerek halkımızı aldatma hakkı var da; bizim, “Hayır, yalan söylüyorlar, doğrusu budur!” deme hakkımız yok mu?.. Bunları yazarsak, söylersek; kâfir, dinsiz, İslam düşmanı mı oluruz.

Hani İslam’da: “Sizin en hayırlınız Kuran’ı okuyup anlatandır!” diyordu?... Eğer yalansa, Kuran’da yoksa bu yazdıklarım o zaman bana kızın. Aksi takdirde bana kızacağınıza “Biz ayetleri bunları yüz kere okuduğumuz halde niçin görememiştir!” diyerek kendinize kızın...

İslam'da öldürme yokmuş da bir harfinin değişmediği ileri sürülen Kuran'da bu öldürme, zincire vurma, boynunu vurma tümceleri ne oluyor? İslam'da öldürme yokmuş da bu tümceler niçin konmuş? Bu "Katli-i vacipler" nereden çıkmış...

Ya İslam tarihindeki ve de şeriatla yönetilen ülkelerdeki katliamlara ne diyeceksiniz? Ya Almanya'daki Metin Kaplan'a, ya "Tatlı mı kanlı mı olacak" diyen Erbakan'a... Ya Fethullah Gülen?... Ya Müslüm Gündüz, ya İBDA-C, Ya "Kanımız aksa da zafer İslamın!" dır diyenler.. Ya Cüppeli Ahmet'e ne derler?..

Sitemin Konuk Defterine girerek bana: "Şerefsiz, Allah belanızı verecek!" diyenler, ya Erman Kutlu gibi bana "Haşlanmış beyinli, kafadan bacaklı. Avukat olmuştun ama adam olmamışsın!" diye e-mail çekenler..

Yani ben bunları dile getirmemiş olsaydım, hem adam hem de avukat mı olmuş olacaktım.. Olmaz olsun, öyle avukatlık, öyle adamlık... Şerefli mi olacaktım.. Aman Allahım bu nasıl mantık, bu nasıl düşünce, bu nasıl inanış!..

Kuran'da şu tür ayetler de vardır. **"Ey Muhammed! Rab'bin dileseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi inanırdı. Öyle iken insanları inanmaya sen mi zorlayacaksın?" (Diy. Çev.,K.Yunus/ 10/99)**

Yine: **"Ey Muhammed! Rabbinin yoluna hikmetle, güzel öğütle çağır; onlarla en güzel şekilde tartış."** (K.Nahl,16/125).

Bunlar gibi barış ayetlerinden de daha çok var. Örneğin: Bk. K.2/272, 3/20, 13/40, 88/21,22,26, 109/1-6. Ne var ki İslam tarihinde bu tür ayetlere uyan bir kişi bile çıkmamıştır.

Eğer bu Barış ayetlerine uyulsaydı: Allah, Muhammed, Kuran ve din adına bu kadar kan dökülmezdi, cinayet işlenmezdi... Ama bu ayetlere uyulamamıştır... Çünkü talan gerek... Çapul gerek... ganimet gerek, servet gerek, cariyeye gerek, köle gerek, yağma gerek.

Bu âyetlere uyulmamasını nedeni az yukarda belirttiğim gibi Cihat-Kılıç-Şiddet âyetlerinin Barış âyetlerini kaldırdığı (neshettiği) anlayışıdır.. 27 Ocak 2000, ATV 19.00 ana haberlerinde gördüm, Metris cezaevinde yatan şeriatçı militanlar tabanca kurşunları yapmışlar. Güvenlik güçleri

kurşunların üzerinde Arapça yazılar görmüş. Bir bilene okutmuşlar. Her kurşunun üzerinde Arapça olarak: “Bu kurşunu siz atmadınız, Allah attı.” Bu sözleri Kurandaki şu ayete dayanarak yazmışlardır. Okuyalım: **“Onları siz öldürmediniz, fakat Allah öldürdü. Attığın zaman da sen atmamıştın fakat Allah atmıştı.” (K.Enfal, 8/17)**

Bu ayet Bedir savaşında ok atarak savaşan Müslümanlara okunmuştur. İşte görüyorsunuz Kuran'ı nasıl da kötü amaçlarına alet ediyorlar. Abdurrahman Dilipak'ın da dediği gibi: **“Kuran zalimlerin elinde her zaman bir cinayet aletine dönüşebilir.” (Akit, 21.1.2000).**

Bunları açıklamaktan amacım: Kuran'ın zalimler elinde cinayet aletine dönüşmekte olduğunu belirterek bunları önlemeye çalışmaktır. Bu çabalarım niçin dine hakaret olsun? Kuran'ın bu zalimler elinde cinayet aletine dönüşmesi nasıl önlenecektir?.. Bunun yolu demokrasi ve laiklik ilkesine dört elle sarılarak bütün dinleri eleştirenlere, aydınlara özgürlük, güvence sağlamakla olacaktır.

Ne var ki bu cinayetleri önlemek için çalıp-çalabayanların kimi öldürülüyor, kimi yurt dışına kaçırılıyor... Yakın tarihimiz bu öldürmelerle doludur. Halen yurt dışında bu tür düşüncelerini açıkladıkları için üç-dört kişi bulunmaktadır.

Biliyorum, İslam dünyasında bu tür yazılar yazmak, ÖLÜME DAVETİYE ÇIKARTMAKTIR. Ama ben sorumluluk duygum gereği gerçekleri açıklamayı görev biliyorum... Benim korkum gerçekleri söylememektir ki din de gerçekleri gizleyenlere Kâfir denir. İsterseniz İslamsal sözlüklere bakınız.

Ben gerçekleri gizlemekten korkarım... Ben de insanım, niçin korkusuz olayım.. Korkmayan bir canlı mı var... Bitkiler, hayvanlar bile korkar... Ama kötülük yapacaklar diye gerçekleri söylemeyelim mi? Aynı ağlayarak gelin giden kız gibi? Nasıl gelin giden kız, hem ağlar hem de gider... Biz de hem korkar hem de söyleriz...

Eşek değiliz ya gözümüzün önünde bu kadar düşünceleri nedeniyle katledilmiş Atatürkçü laik aydınlar var... Örneğin: Muammer Aksoylar, Bahriye Üçoklar, Turan Dursunlar, Uğur Mumcular, Ahmet Taner Kışlalılar... Böyle bir sonuçla karşılaşmamak için yurt dışında yaşayanlar: Prof. Dr. İlhan

Arsel, Arif Tekin, Abdullah Rıza Ergüven...

Biliyoruz bunların sıfatı galebeleri yani üstün nitelikleri öldürmek. Bunlar öylesine bağnaz insanlardır ki öldürdükleri takdirde **“Allah’a hizmet arz ettiklerini ve de ödül olarak cennete gideceklerini”** sanırlar...

Bunların kurda varanlarından olan 1960’larda “Katlimizin vacip olduğuna ve de namazımızın kılınmamasına karar vermişlerdir!” Bu konuda Ülkücüye Notlar’ın yazarı Necdet Sevinç ile O’nun mürşidi Prof. Dr. Zekeriya Beyaz’ın geniş bilgileri vardır. İsteyenler beni bu bitirim ikiliden sorabilirler... Her ikisi de Gaziantep Emniyetine ajanlık ve muhbirlik yapmış kişilerdir ve benim 72 yıllık yaşamımı burnumdan getirmişler ve yaşamı bana zehir etmişlerdir...

Şunu da haber vereyim ki taa Almanyalardan faksla ölüm tehdidi almaktayım... Bana yapılan tehdit Kuran’daki şu tümceye dayandırılmaktadır: **“Allah ve peygamberleriyle savaşılanların ve yeryüzünde bozgunculuğa uğraşanların cezası öldürülmek veya asılmak yahut çapraz olarak el ve ayaklarının kesilmesi ya da yerinden sürüklenmektir. Bu onlara dünyada bir rezilliktir. Onlara ahrette büyük azap vardır.”** (K. Maide, 5/33)

Bana yapılan bu tehditle ilgili kovuşturma ve soruşturma Ank. DGM Savcılığınca yapılmaktadır.. (Dosya No: Hz. 1997/465) İslam’da öldürme yokmuş ta bana bu tehdit niçin yapılmış? Kahramanmaraş, Çorum, Malatya katliamını kimler niçin yapmıştır? Madımak otelini kimler yakmıştır? Tekbir getirerek bu katliamları yapanlara “Onlar Müslüman değildir!” diyebilir misiniz? Onlar Müslüman değilse dönemin Adalet Bakanı onları cezaevinde niçin ziyarete gitmiştir? Bütün bu yazdıklarına karşın yine de “İslam’da öldürme yoktur!” diyebilecek misiniz?..

Deve kuşu gibi başımızı kuma gömmeyelim. Gerçeği görelim. Önlemimizi alalım, politikacılara, özellikle meclisteki politikacıların oyalama taktiklerine aldanmayalım. **“YAŞANAN BİRİNCİ ve YAKIN TEHLİKEYİ”** (Gnel Kurmay Bildirisinden...) görelim. Oysa Hizbullahçılar, İBDA-C’ler, diğer irticai örgütler yukarıda belirttiğim ayet ve hadisler gereğince “İslamda öldürme vardır” diyerek öldürmeye devam etmektedirler ve edecektir!... Öyle ki Hizbullah

gibi Őariat örgütü İbda-C'nin yayın organı olan haftalık dergilerde: "İslam'da öldürme yoktur!" diyenleri "kafir" ilan ediliyor. İsterseniz yayın organlarına bakabilirsiniz.

Bu nedenlerle Şunu da önemle belirtiyim ki Őariat devletini kurunca da ilkin siz "İslam'da öldürme yoktur" diyenleri öldüreceklerdir. Asıl önemlisi Hizbullahçılar Şimdi Çeçenistan'dadır. Çeçenistan'dan sonra sıra bize gelecektir..

Ey "İSLAMDA ÖLDÜRME YOKTUR!" diyenler hala ve hala İSLAMDA ÖLDÜRME YOKTUR diyebilecek misiniz?

+

Not: Bu yazı 2 Şubat 2000 tarihinde yazılmıştır. Daha ortalıkta ne Afganistan, ne Taliban ve ne de Usame Bin Ladin olayları vardır. O gönlerde yazılan bu yazı Sitemiz için yazılırken çok az değişiklik yapılarak güncelleştirilmiştir.

Av. Hayri BALTA. 2 Şubat 2000

KILIÇLI DEMOKRASİ 5

Bu yazı Karikatürist Nuri Kurtcebe'nin 18.1.2002 tarihli Cumhuriyet'te çıkan bir karikatürünün altına yazılmıştır.

Karikatürdeki iki bayanın ve üç kafadarın üzerindeki yazı, dikkat edilince, rahatça okunuyor. Ancak ben zorluk çekebilecekler için Arap harflerine benzetilerek yazılan yazıyı belirtiyorum: "DEMOKRASİ".

Dikkat edilirse, "Demokrasi" sözcüğünün içinde iki tane kılıç var. D harfi ile K harfi... İkisi de kılıca benzetilmiş. İlk bakışta karikatüristin, İslam demokrasisini kılıçla özdeşleştirmesi yadırganabilir. Ama aşağıdaki alıntılarımı okuyunca; İslam denince akla, ilk önce kılıcın geleceğini ve de İslam Demokrasisinin ancak kılıçla gerçekleştirilebileceğini görürüz.

Şimdi şu alıntılara dikkat edelim. Buna Allah kelamı diyorlar. "Kitap verilenlerden, Allah'a, âhret gününe inanmayan, Allah'ın ve peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın..!" (K. 9/29)

Bu da Hadis dedikleri Peygamber sözü: "**İnsanlar 'la ilahe illallah' deyinceye kadar onlarla cihada memur oldum. Şimdi her kim 'Allah'tan başka ilah yoktur' derse canını ve malını benden korumuş olur.**" (Bk. Sahih-i Müslüm. İst. 1401. C.1. s. 51-52. Had. no. 32 ve İmam Suyuti, mütevatir hadisler. Ank. 1992. s. 30-31. Had. No. 4 ve bu Hadis Veda Hutbesinde de var. Yine: (Bk.K.Tevbe, 9/29)

Bu Hadis'in dayanağı tümcenin (ayetin) bir önceki paragraftadır.. Bu tür tümceler daha çoktur ve İslam Literatüründe bu tür tümcelere (âyetlere) Cihat, Kılıç ve Şiddet ayetleri denir..

Bu da iki Müslüman'ın sözü: Biri Muhammet İkbâl; diğeri ise, Vakit gazetesi yazarı Abdullah Büyük... Yazımızı Muhammed İkbâl'in bir sözü ile bitirmek istiyorum: "**Benden selam olsun mollaya, hocaya... Onlar bize İslâm'ı öğrettiler. Gel gör ki; öyle bir yorum yaptılar ki, Allah'ı, Cebrail'i ve Peygamber'i hayrete düşürdüler. Allah (cc), "Ben böyle bir din göndermedim!" derken,; Cebrail,**

“Ben böyle bir dini getirmedim” derken; Peygamber de, “Ben böyle bir din etmedim” diyor. (VAKİT GAZETESİ. 18.1.2002. Abdullah Büyük. s. 2)

Şimdi de ikisine birden bir soru: Peki, Allah, “Ben böyle bir din göndermedim...”; Cebrail, “Ben böyle bir din getirmedim!”; Peygamber, “Ben böyle bir din etmedim (Böyle bir söz söylemedim!)” demişse; yukarıdaki tümceleri (âyetleri) Kuran’a kim koymuş? Hadis’i kim söylemiş?..

Ya şu kit’al (Muhammed) bölümündeki (suresindeki) tümceye (âyete) ne demeli? **“Savaşta inkâr edenlerle karşılaştığınızda boyunlarınızı vurun; sonunda onlara üstün geldiğinizde onları esir alın; savaş sona erince onları ya karşılıksız ya da fidye ile salıverin. Allah dilemiş olsaydı, onlardan başka türlü de öç alabilirdi, bunun böyle olması, kiminizi kiminizle denemek içindir. Allah, kendi yolunda öldürenlerin işlerini boşa çıkarmaz...” (K. Muhammed-Ki’tal. 47/4)**

Görüldüğü gibi Muhammed suresinin bir adı da Ki’tal’dır. ...Ki’tal: Cihat, savaş, kılıç, öldürmek... anlamlarına gelir (Bk. Türkçe Sözlük. TDK) ve bu nitelikteki âyetlere Kılıç âyetleri denerek Barış tümcelerini (âyetlerini) kaldırdığı (neshettiği) söylenir..

Bunun yanında şeriat ülkelerinin; örneğin; İran’ın, Suudi Arabistan’ın bayraklarında kılıç görülür. Yine Ali’nin meşhur Zülfikar’ı ki, iki çataldır... Her çatalından da kan damlar.

Hani İslam barış dini idi. Hani İslam’da düşünce ve inanç özgürlüğü vardı?.. Hani İslam’da öldürme yoktu! Hâlâ akıl edemeyecek misiniz? Hâlâ körü körüne inanacak mısınız bu Allah adına, din adına imana davet edin, kabul etmezse öldürün sözlerine...

Bu da beğenmediğiniz, kâfir dediğiniz gayri-Müslimlerin; yani insan sözü: “Her şahsın fikir, vicdan ve din hürriyetine hakkı vardır. Bu hak, fikirlerinden ötürü rahatsız edilmemek, memleket sınırları söz konusu olmaksızın malûmat ve fikirleri her vasıta ile aramak, elde etmek ve yaymak hakkını gerektirir.” (İNSAN HAKLARI EVRENSEL BİLDİRGESİ. MADDE. 18).

Şimdi burada bir saptama yapalım: Yukarıdaki sözlerden hangisi daha çok Allah’a yakışan bir sözdür? Kuşkusuz;

İnsan Hakları Evrensel Bildirisinde geçen sözler Allah'ın isteğine daha uygundur, akla daha uygundur, daha barışçıdır ve daha insancıldır, daha yücedir... Çünkü bu sözlerde insan haklarına, insanın düşünce ve inançlarına saygı vardır... Allah'a ve Peygamberine de bu güzellikte sözler yakışır...

Kafirlerle; boyunlarını eğerek cizye vermeyi kabul etmeyenlere yaşam hakkı vermeyen (K. 9/29) bir emri Allah'ın emri, Peygamberin sözü olarak kabul ediyorsanız; ey Süleyman Ateş, ey Yaşar Nuri Öztürk, Ey Zekeriya Beyaz ve ey İmam Hatipliler, Yüksek İslam enstitüsü bitirmişler, ey ilahiyatçılar ve ilahiyat fakültesi bitirmişler!.. Siz inanın; kabul da... Bu güzelim Türk insanından, bizlerden ne istiyorsunuz... Servetinizi bizimle bölüşür müsünüz? Peki, inancınızı niçin bizimle bölüşmeye kalkıyorsunuz... Niçin "Kanlı mı olacak kansız mı!" olacak diyorsunuz? Niçin "Laiklik gidecek, şeriat gelecek. Kan akacak fıstık gibi olacak!" diyerek inancınızı bize dayatıyorsunuz?

İslam'ın saygın kitaplarında yukarıda aktardığım tümceler (âyetler), Hadisler gibi daha yüzlercesi yazılıp dururken ve de bu inanç gereği Amerika'daki İkiz Kuleler yerle bir edilerek üç dakikada üç bin kişi öldürülürken Müslüman olmayanlar kendilerini korumak için önlem almak zorunda kalırlarsa haksızlar mı?..

Dünya ile ters düşmemek için İslam dinini; akla, bilime, günümüz gerçeklerine ve hukukuna koşut durumuna getirmeliyiz... Aksi takdirde Afganistan, Taliban ve diğer şeriat ülkeleri gibi bilgisiz, geri, yoksul, miskin kalarak karanlıklara gömüleceğimiz gibi dünyadan da dışlanırsınız.

Bu yazılar en yakın ve birinci tehlike olan irticaya (Devleti ve toplumu şeriat kurallarına göre yönetmek...) karşı bir savunmadır... Savunma hakkı en saygın (kutsal) haklardandır... Bu memleketin aydınları olarak bizler; gerçekler üzerine eğilerek, düşüncelerimizi şimdi açıklamayalım da ne zaman açıklayalım? Bizler açıklamasın da kimler açıklasın?..

Bu savunmaları; düşüncelerini, kalemini dolarlarla satanlardan beklerseniz daha çok beklersiniz... "Elhamdülillah ben de Müslüman'ım. Benim de anam başörtüsü giyerdi!" diyen Atatürkçülerin, aydınların,

solcuların ve de “Sevgili Peygamberimiz!” diyen Çetin Altanların arkasına düşerseniz bir de bakmışsınız ki karikatürdekilerin partileri seçimleri kazanmış ve koalisyon kurarak iktidara gelmiş!.. (Bu sözüm şimdi gerçekleşmiştir. Çünkü üç kere kapatılan bir partinin en hızlıları şimdi iktidardadır: AKP)

Devlet yetkilileri; herhangi bir savaşta düşmana karşı potansiyel güç olarak şeriatçıları cepheye sürme düşüncesi ile Sünniliğe prim vermekten kaçınmalıdır. Gelişen bilim ve teknik karşısında şeriatçı savaşçıları cepheye sürmek çözüm yolu değildir.

Taliban zihniyetindekilerin direncini Afganistan olaylarında gördük... Bu nedenle Laik devletimiz, laiklik gereği, Sünniliği de diğer inanç mensupları gibi aynı kategoride değerlendirmelidir. Diyanet İşleri Başkanlığı yoluyla şeriatçı zihniyet örgütüne birçok bakanlıktan daha çok para aktarılarak onların gelişmesine ve güçlenip şımarmalarına ortam hazırlanmamalıdır.

Devlet, diğer inanç sahiplerini nasıl kendi cemaatlerinin desteğine bırakmışsa Müslümanları da kendi cemaatlerinin desteği ile yaşamaya zorunlu kılmalıdır. Laikliğin en başat koşulu budur.

Bilinmelidir ki yurdumuza saldıran düşmana karşı ancak bilinçlenmiş insanlar direnebilir...

Av. Hayri BALTA. 21.1.2001

KURAN'DA ÇELİŞKİ... 6

Yaşar Nuri Öztürk: **“Kur’an daha ikinci sayfasında kendisini, ‘çelişme, tutarsızlık ve kuşkudan arınmış kitap’ olarak anmaktadır.”**diyor Star gazetesinde ve şu ayeti sunuyor: **“Bu, doğruluğu şüphe götürmeyen ve Allah’a karşı gelmekten sakınanlara yol gösteren Kitaptır.”** (K. 2/2)

Kuran da şöyle diyor kendisi hakkında: **“Kuran’ı durup düşünmüyorlar mı? Eğer o Allah’tan başkasından gelseydi onda çok aykırılıklar bulurlardı.”** (K.2/82) ve yine **“Allah...kulu Muhammed’e kendisinde hiçbir (tezat ve) eğrilik bulunmayan dosdoğru kitabı indirdi.”** (K. 18/4 TDV çevirisi)... diyor...

“Durup düşünelim”, Kuran’ı inceleyelim: Kuran’da tezat (çelişki) var mı, yok mu diye... Elbette bunu inceleyebilmek için aklını dine- imana kurban etmemiş olmak gerek... Aklını Allah’a, Peygambere, dine, imana kurban etmiş kişiyi gerçekler etkilemez.

Bu nedenle yazımız aklını imana kurban etmeyen gerçek aydınlaradır...

+

Yaşar Nuri Öztürk, 25.1.2002 tarihli Star gazetesinde **“KUR’ANSIZ İSLAM ARAYIŞLARI”** başlıklı yazısında yine Hadissiz, Kıyası Fukahasız, İcmai ümmetsiz İslam Olmaz deyenlere çatıyor.

Bilmeyenler için söylüyorum: Yaşar Nuri Öztürk İslamiyeti yalnız Kuran’a dayandırmak istiyor. Karşıtları ise “Hayır, diyor. Yalnız Kuran yetmez, Hadis de gerek, Kıyası Fukaha da gerek, İcmai ümmet de gerek.” diyor...

Kim haklı, kim haksız deme konumunda değilim. Ancak Yaşar Nuri Öztürk’ün belirttiğim yazısında şöyle bir tümce kullanıyor: **“Kur’an daha ikinci sayfasında kendisini, ‘çelişme, tutarsızlık ve kuşkudan arınmış kitap’ olarak anmaktadır.”** (K. 2/2).

Öyle bir laik ülkede yaşıyoruz ki dinleri övmek alabildiğine serbest ve yasaksız; ama dinleri eleştirmek TCK m. 175’e tabi... Örnek verirsek; Devlet ve Hükümet büyüklerimiz gibi **“İslam; en akılcı, en mükemmel ve en son dindir!”**

dersek bizden iyisi yok... Ama, "En akılcı din, en mükemmel din, en son dinde böyle kurallar olur mu?" demeye kalkınca ölümlerden ölüm beğenmek zorundasın ve de kendini TCK m. 175'ten mahkeme kapısında bulursun.

Yine gazetelerden sık sık okuyoruz; falan bilgin yada kişi, İslamiyet'i seçmiş ve İslamiyet'i seçerken de şöyle şöyle demiş diye onların övgülerini sergilersek bir şey yok. Buna karşılık "Arkadaş İslamı bırakıp başka dini seçenler de var. Bu da dinini değiştirirken İslamiyet hakkında şöyle şöyle" demiş dersen kıyamet kopar...

Bir örnek daha Müslüman Zekeriya Beyaz'ın, kendi dinini övme hakkı var; ama, karşısındaki Hıristiyan'ın, Yahudi'nin ise kendi dinini övme hakkı yok. Sanki onlar İslamiyet'i seçemedikleri için suç işlemişler gibi sus-pus olmak zorunda kalıyorlar... Hani Anayasamız, herkes düşünce ve kanatlarını serbestçe açıklar, diyordu, Hani devletimiz laiklikti ve herkesin inancını sergilemesini güvence altına almıştı...

Şimdi de Yaşar Nuri Öztürk, Kuran için: "Çelişme, tutarsızlık ve kuşkudan arınmış kitap!" diyor. Bu tümcelerden Kuran'da iki tane daha var. Bunlara da bir göz atalım: **"Kuran'ı durup düşünmüyorlar mı? Eğer o Allah'tan başkasından gelseydi onda çok aykırılıklar bulurlardı."** (K.2/82) ve yine **"Allah...kulu Muhammed'e kendisinde hiçbir (tezat ve) eğrilik bulunmayan dosdoğru kitabı indirdi."** (K. 18/4 TDV çevirisi; TDİB çevirisi...) Kuran ve Yaşar Nuri Öztürk, Kuran'da çelişme ve tutarsızlık yok deyince; düşünen bir insanın acaba gerçekten böyle mi? Gerçekten Kuranda, "çelişki, tutarsızlık, uyumsuzluk var mı, yok mu?" diye düşünerek araştırma gereğini duymaz mı?

Kuran, kendi kendini övünce ve Yaşar Nuri Öztürk de övüyor diye hemen inanmalı mıyız? Doğa bize bu akli niye vermiş öyleyse?... Hem Yaşar Nuri Öztürk, sık sık, hem de Kuran'a dayanarak: **"Aklını kullanmayanlar azaba uğrar!"** (K. 10/100) demiyor mu, ki bence çok doğru bir tümce. Çünkü İslam dünyasının geri kalmış olmasının tek nedeni aklını kullanmamış olmasıdır... Bir de şöyle bir tümce yok mu Kuran'da: **"Aklını kullanmayanlar gerçeği işitemezler!"** (10/42) diye...

Şimdi gerçeği işitmek ve işittirmek için, hem kendim hem

de okuyucularımı azaba uğratmamak için birlikte düşünmeyi öneriyorum... Kuran da bulunan Barış ve Selamet, Düşmanlık ve Şiddet tümcelerini alt alta sıralıyorum. Önce Barış ve Selamet tümcelerini; sonra da Düşmanlık ve Şiddet tümcelerini yazıyorum. Şimdi yan yana sıraladığım bu tümcelerini gerçek saygımız gereği (Dinde buna Allah için denir) dikkatle okuyalım:

BARIŞ ve SELAMET - DÜŞMANLIK ve ŞİDDET TÜMCCELERİ:

(+) Artı işaretli sayılar Barış âyetlerini; (-) eksi işaretli sayılar Şiddet âyetlerini gösterir. Her bölüm (X) işareti ile ayrılmıştır.

1+ Barış ve Selamet Tümceleri:

a."Ey inananlar! Hep birden barışa girin, şeytana ayak uydurmayın, o sizin apaçık düşmanınızdır. K. 2/208"

b."Dinde zorlama yoktur. K.2/256"

c."Ey Muhammet! Onların doğru yola ileilmeleri sana düşmez; fakat, Allah dilediğini doğru yola iletir... K. 2/272"

1- Düşmanlık ve Şiddet Tümceleri:

a."...kitabın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Aranızda böyle yapanın cezası ancak dünya hayatında rezil olmaktır. Ahiret gününde de azâbın en şiddetlisine onlar uğratılırlar. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir. K. 2/85"

b."Onları bulduğunu yerde öldürün. Sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne çıkarmak adam öldürmekten daha kötüdür. Mescid-i Haram'ın yanında onlar savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın. Sizinle savaşarlarsa onları bulduğunuz yerde öldürün. K. 2/191"

c."Fitne kalmayıp, yalnız Allah'ın dini ortada kalana kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse savaşmayın. Zulmedenlerden başkasına düşmanlık yoktur. K. 2/193"

X

2+ Barış ve Selamet Tümceleri:

a."Ey Muhammet! Eğer seninle tartışmaya girişirlerse, 'Ben, bana uyanlarla birlikte kendimi Allah'a verdim.' de. Kendilerine kitap verilenlere ve kitapsızlara: 'Siz de İslam oldunuz mu?' de. Şayet İslam olurlarsa doğru yola

girmişlerdir, yüz çevirirlerse sana yalnız tebliğ etmek düşer. Allah kullarını görür. K.3/20”

2- Düşmanlık ve Şiddet Tümceleri:

a.”Müminler, müminleri bırakıp kâfirleri dost edinmesinler; kim böyle yaparsa Allah katında bir değeri yoktur, ancak, onlardan sakınmanız hâli müstesnadır. Allah sizi kendisiyle korkutur. Dönüş Allah’adır.” K. 3/28”

b.”Kim İslamiyet’ten başka bir dine yönelirse onunki kabul edilmeyecektir. O, ahrette de kaybedenlerdendir. İnandıktan, peygamberin hak olduğuna şehâdet ettikten, kendilerine belgeler geldikten sonra inkâr eden bir milleti Allah nasıl doğru yola eriştirir? Allah zalimleri doğru yola eriştirmez. K. 3/85-86”

c. “Allah yolunda öldürülür veyâ ölürseniz, size Allah’tan onların topladıklarından hayırlı bir mağfaret ve rahmet vardır. K. 3/117”

d. “Ey inananlar! Sizden olmayanı sırdaş edinmeyin, onlar sizi şaşırtmaktan geri durmazlar, sıkıntıya düşmenizi isterler. Onların öfkesi ağızlarından taşmaktadır, kalplerinin gizlediği ise daha büyüktür. Eğer akıl ediyorsanız, şüphesiz size ayetleri açıkladık. K. 3/118”

e. “İnkâr edenler, kendilerine vermiş olduğumuz mühletin sakın kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Biz onlara ancak, günahları çoğalsın diye mühlet veriyoruz. Küçültücü azab onlardır. K. 3/178”

f. “İnkâr edenlerin diyâr diyâr gezip refah içinde dolaşması sakın ey Muhammed, seni aldatmasın; az bir faydalanmadan sonra onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü duraktır. K. 3/196-197”

g. “Peygambere itaat eden, Allah’a itaat etmiş olur. Kim yüz çevirirse bilsin ki, Biz seni onlara bekçi göndermedik. K. 4/80”

h. “Doğrusu, âyetlerimizi inkâr edenleri ateşe sokacağız; derilerinin her yanışında azâbı tatmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. K. 4/56.”

ı. “O halde, dünya hayatı yerine ahreti alanlar, Allah yolunda savaşsınlar: Kim Allah yolunda savaşır, öldürülür veya galip gelirse, Biz ona büyük bir ecir vereceğiz. K. 4/74”

i. “Onlar kendileri inkâr ettikleri gibi, keşke siz de

inkâr etseniz de eşit olsanız isterler. Allah yolunda hicret etmedikçe onlardan dost edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse onları tutun, bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan dost ve yardımcı edinmeyen...” (K. 4/89)

k. “...eğer sizden uzak durmazlar, barış teklif etmezler ve sizden el çekmezlerse onları yakalayın, bulduğunuz yerde öldürün. İşte onların aleyhlerine size apaçık ferman verdik. K. 4/91”

l. “Doğru yol kendisine apaçık belli olduktan sonra, Peygamberden ayrılıp, inananların yolundan başkasına uyan kimseyi, döndüğü yöne döndürür ve onu cehenneme sokarız. Orası ne kötü bir dönüş yeridir! K. 4/115”

m. “O, size Kitapta ‘Allah’ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve alaya alındığını işittiğinizde, başka bir söze geçmedikçe, onlarla bir arada oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz’ diye indirdi. Doğrusu Allah münâfıkları ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır. K. 4/140”

n. “Ey İnananlar! Müminleri bırakıp kâfirleri dost edinmeyin. Allah’ın aleyhinize apaçık bir ferman vermesini mi istersiniz? K. 4/144”

o. “Allah’ı ve peygamberlerini inkâr eden, Allah’la peygamberleri arasını ayırmak isteyen ‘Bir kısmına inanır, bir kısmını inkâr ederiz’ diyerek ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler, işte onlar gerçekten kâfir olanlardır. Kâfirlere ağır bir azâp hazırlamışızdır. K. 4/150-151”

ö. “...Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler, işte onlar kâfirlerdir. K. 5/44”

p. “Orada onlara cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe dişle ve günahlarına kefâret olur. Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler, işte onlar zâlimlerdir. K. 5/45”

x

3+ Barış ve Selamet Tümceleri:

a. “Ey müminler! Siz kendinize bakın. Siz hidayete ererseniz, delâlete düşen size zarar vermez. K. 5/105”

3- Düşmanlık ve Şiddet Tümceleri:

a. “İnkâr edenler ve âyetlerimizi yalanlayanlar, işte onlar cehennemliklerdir. K.5/10”

b. “Allah ve peygamberleriyle savaşılanların ve yeryüzünde bozgunculuğa uğraşılanların cezâsı öldürülmek veya asılmak

yahut çapraz olarak el ve ayakları kesilmek ya da yerlerinden sürülmektir. Bu onlara dünyada bir rezilliktir. Onlara ahrette büyük azâb vardır. K. 5/33”

c. Yahûdî ve Hıristiyanları dost olarak benimsemeyen, onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onlara dost olursa o da onlardandır. Allah zulmeden kimseleri doğru yola erdirmez. K. 5/51”

d. “İnkâr edip âyetlerimizi yalanlayanlar, işte onlar cehennemliktir. K. 5/86”

x

4+ Barış ve Selamet Tümceleri:

a. “Doğrusu size Rabbinizden açık belgeler gelmiştir; kim görürse kendi lehine ve kim körlük ederse kendi aleyhinedir. Ben sizin bekçiniz değilim. K. 6/104”

b. “Eğer onlar barışa yanaşırlarsa, sen de yanaş ve Allah’a güven. O şüphesiz işitir ve bilir. K. 8/61”

4- Düşmanlık ve Şiddet Tümceleri:

a. “Âyetlerimizi yalanlayıp onlara karşı büyüklük taslayanlar, işte onlar cehennemliklerdir, orada temelli kalacaklardır. K. 7/36”

b. “Allah’ın doğru yola sevk ettiği kimse doğru yolda olur. Saptırdığı kimseler ise, işte onlar mahvolanlardır. K. 7/178

c. “Rabbin meleklere ben sizinleyim. ‘İnananları destekleyin” diye vahyetti. ‘Ben, inkâr edenlerin kalplerine korku salacağım, artık onların boyunlarını vurun, parmaklarını doğrayın’ dedi. K. 8/12”

d. “Onları siz öldürmediniz fakat Allah öldürdü. Attığın zaman da sen atmamıştın, fakat Allah atmıştı. Alla, bunu inananları güzel bir imtihana tabi tutmak için yapmıştı. Doğrusu, o işitir ve bilir. K. 8/17”

e. “Fitne kalmayıp, yalnız Allah’ın dini kalana kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse bilsinler ki Allah onların işlediklerini şüphesiz görür. K. 8/39”

f. “Ey Peygamber! Müminleri savaş için coştur. Sizin sabırlı yirmi kişinin onlardan iki yüz kişiyi yener. Sizin yüz kişiniz, inkâr edenlerden bir kişiyi yener; çünkü onlar anlayışsız bir güruttur. Şimdi Allah yükünüzü hafifletti, zira içinizde zaaf bulunduğunu biliyordu. Sizin sabırla yüz kişiniz onlardan iki yüz kişiyi yener; sizin bin kişiniz, Allah’ın izniyle, iki bin kişiyi

yener. Allah sabredenlerle beraberdir. K. 8/65-66”

g. “Hürmetli aylar çıkınca, puta tapanları bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayıp hapsedin; her gözetleme yerinde onları bekleyin. Eğer tövbe eder, namaz kılar ve zekât verirlerse yollarını serbest bırakın. Doğrusu Allah başışlar ve merhamet eder. K. 9/5”

h. “Eğer, antlaşmalarından sonra, yeminlerini bozarlar, dîninize dil uzatırlarsa, inkârda önde gidenlerle savaşın, -çünkü onların yeminleri sayılmaz- belki vazgeçerler. K. 9/11”

i. “Onlarla savaşın ki Allah sizin elinizle onları azâblandırsın, rezil etsin ve sizi üstün getirsin de müminlerin gönüllerini ferahlandırsın, kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah bilendir, Hakimdir. 9/14-15”

i. “Ey inananlar! Babalarınızı, kardeşlerinizi-küfrü imana tercih ediyorlarsa- dost edinmeyin. Sizden onları kim dost edinirse doğrusu kendine yazık etmiş olurlar. K. 9//23”

k. “Kitap verilenlerden, Allah’a, ahret gününe inanmayan, Allah’ın ve peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın. K. 9/29”

l. “Ey inananlar! Size ne olduğu ki, ‘Allah yolunda, savaşa çıkın’ dendiği zaman yere çöküp kaldınız? Ahreti bırakıp dünya hâyatına mı razı olduğunuz? Oysa dünya hayatının geçimi ahrete göre pek az bir şeydir. Çıkmazsanız Allah size can yakıcı azabla azab eder ve yerinize başka bir millet getirir. O’na bir şey yapamazsınız. Allah her şeye kadirdir. K. 9/38-39”

m. “İsteyen, istemeyen, hepiniz savaşa çıkın, Allah yolunda mallarınızla, canlarınızla cihâd edin. Bilerseniz bu sizin için hayırlıdır. K. 9/41”

n. “Ey Peygamber! İnkârcılarla, ikiyüzlülerle savaş; onlara karşı sert davran. Varacakları yer cehennemdir, ne kötü dönüşür. K. 9/73”

o. “Allah şüphesiz, Allah yolunda savaşıp, öldüren ve öldürülen müminlerin canlarını ve mallarını -Tevrat, İncil ve Kuran’da söz verilmiş bir hak olarak- cennete karşılık satın almıştır. Verdiği sözü Allah’tan daha çok tutan kim vardır?”

Öyleyse, yaptığınız alışverişe sevinin; bu büyük başarıdır. K. 9/111”

ö. “Ey inananlar! Yakınıınızda bulunan inkârcılarla savaşın; sizi kendilerine karşı sert bulsunlar. Bilin ki Allah, kendisine karşı gelmekten sakınanlarla berâberdir. K 9/123”

x

5+ Barış ve Selamet Tümceleri:

a. “Ey Muhammed! Rabbin dileyseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi inanırdı. Öyle iken insanları inanmaya sen mi zorlayacaksın? K. 10/99”

b. “Allah’ın izni olmadıkça hiç kimse inanamaz. O, aklını kullanmayanlara kötü bir azâb verir. K. 10/100”

c. “De ki: ‘Ey insanlar! Rabbinizden size gerçek gelmiştir. Doğru yola giren ancak kendisi için girmiş ve sapıtan da kendi zararına olarak sapmıştır. K. 10/108”

d. “Ey Muhammed! Sana vahyedilene uy; Allah hükmünü verene kadar sabret. O, hüküm verenlerin en iyisidir. K. 10/109”

e. “Ey Muhammed! Onlara vaat ettiğimiz azabın bir kısmını sana göstersek de senin canını alsak da, vazifen sadece tebliği etmektir. Hesap görmek bize düşer. K. 13/40”

f. “Yolun doğrusunu göstermek Allah’a aittir. Yolun eğri olanı vardır. Allah dileyseydi hepinizi doğru yola iletirdi. K. 16/9”

g. “Ey Muhammed! Onların doğru yolda olmalarına ne kadar özensen, yine de Allah, saptırdığını doğru yola iletmez. Onların yardımcıları da olmaz. K. 16/37”

h. “Ey Muhammed! Rabbinin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır; onlarla en güzel şekilde tartış, doğrusu Rabbin, kendi yolundan sapanları daha iyi bilir. O, doğru yolda olanları da en iyi bilir. K. 16/125”

5- Düşmanlık ve Şiddet Tümceleri:

a. “...İnkârcılara, inkârlarından ötürü kızgın bir içecek ve can yakıcı âzâb vardır. K. 10/4”

b. “Doğrusu bu Kuran en doğru yola götürür ve yararlı iş yapan müminlere büyük ecir olduğunu, ahrete inanmayanlara can yakıcı bir âzâb hazırladığımızı müjdeler. K. 17/9-10”

c. “Allah’ın doğru yola erıştirdiği kimse hak yoldadır. Kimleri de saptırırsa, artık onlar için Allah’dan başka

dostlar bulamazsın. Biz onları kıyâmet günü yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşır ederiz. Varacakları yer cehennemdir. Onun ateşi ne zaman sönmeye yüz tutsa hemen alevini artırırız. K. 17/97”

x

6+ Barış ve Selamet Tümceleri:

a. “De ki: ‘Gerçek Rabbinizdendir. Dileyen inansın, dileyen inkâr etsin...’ K. 18/29”

6- Düşmanlık ve Şiddet Tümceleri:

a. “...Şüphesiz zalimler için, duvarları çepeçevre onları içine alacak bir ateş hazırlamışız. Onlar yardım istediklerinde, erimiş mâden gibi yüzleri kavuran bir su kendilerine sunulur. Bu ne kötü bir içecek ve cehennem ne kötü bir duraktır! K. 18/29”

b. “İşte Rableri hakkında tartışmaya giren iki taraf: O’nu inkâr edenlere, ateşten elbiseler kesilmiştir, başlarına da kaynar su dökülür de bununla karındakiler ve deriler eritilir. Demir topuzlar onlar içindir. Orada, uğradıkları gamdan ne zaman çıkmak isteseler her defâsında oraya geri çevrilirler: ‘Yakıcı azabı tadın’ denir. K. 22/19-22”

x

7+ Barış ve Selamet Tümceleri:

a. “De ki: ‘Ben, yalnız her şeyin sahibi olan ve bu kutlu kılınmış şehrin Rabbine kulluk etmekle emrolundum. Müslümanlardan olmakla ve Kuran okumakla emrolundum’ Kim doğru yolu bulmuşsa, yalnız kendisi için bulmuş olur, kim sapıtılmışsa kendine etmiş olur. De ki: ‘Ben sadece, uyarılardan biriyim.’ K.27/91-92”

b. “Ey Muhammed! Sen, sevdiğini doğru yola erdirmezsin, ama Allah dilediğini doğru erdirtir. Doğru yola girecekleri en iyi O bilir. K. 28/56”

c. “Sen sadece bir uyarıcısın. K. 35/23”

d. “Ey Muhammed! Sağırlara sen mi duyuracaksın? Yoksa körleri ve apaçık sapıklıkla olanları doğru yola sen mi erdirtireceksin? K. 43/40”

7- Düşmanlık ve Şiddet Tümceleri:

a. “Rabbinin âyetleri kendisine hatırlatılıp da onlardan yüz çeviren kimseden daha zalim var mıdır? Şüphesiz suçlulardan oç alacağız. K. 32/22”

b. "...Azâbı gördüklerinde, ettiklerine içleri yanar. İnkâr edenlerin boyunlarına demir halkalar vururuz. Yaptıklarından başka bir şeyin mi cezâsını çekerler? K. 34/33"

c. "Boyunlarına, çenelerine kadar varan demir halkalar geçirmişizdir, bunun için başları yukarı kalkıktır. K. 36/8"

d. "...Vay ateşe uğrayacak inkârcıların haline! K. 38/27"

e. "Kitabı ve peygamberlerimize gönderdiklerimizi yalanlayanlar elbette bileceklerdir. Boyunlarında halkalar ve zincirler olarak kaynar suya sürülür, sonra ateşte yakılırlar. Sonra onlara: 'Allah'ı bırakıp da koştuğunuz ortaklar nerededir?' denir... K. 40/70-74"

f. "Doğrusu, günahkarların yiyeceği zakkum ağacıdır; karınlarında suyun kaynaması gibi kaynayan, erimiş maden gibidir. 'Suçluyu yakalayın, cehennemin ortasına sürükleyin, sonra başına-azâb olarak-kaynar su dökün' denir, sonra ona: 'Tad bakalım, hani şerefli olan, değerli olan yalnız sendin. İşte bu şüphelenip durduğunuz şeydir' denir. K. 44/46-50"

g. "Savaşta inkar edenlerle karşılaştığınızda boyunlarını vurun; sonunda onlara üstün geldiğinizde onları esir alın; savaş sona erince onları ya karşılıksız ya da fidye ile salıverin; Allah dilemiş olsaydı, onlardan başka türlü de öç alabilirdi, bunun böyle olması, kiminizi kiminizle denemek içindir. Allah kendi yolunda öldürülenlerin işlerini boşa çıkarmaz. K. 47/4"

h. "Ey inananlar! Sizler daha üstün olduğunuz halde düşman karşısında gevşemeyin ki barış istemek zorunda kalmayasınız; Allah sizinle beraberdir; sizin işlerinizi eksiltmeyecektir. K. 47/35"

ı. "Ey Muhammed! Bedevilerden geri kalmış olanlara de ki: 'Güçlü kuvvetli bir millete karşı, onlar Müslüman olana kadar savaşımaya çağrılacaksınız; eğer itâat ederseniz Allah size güzel ecir verir, ama daha önce döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız sizi can yakan bir azaba uğratar. K.48/16"

i. "Defterleri soldan verilenler; ne yazık o solculara! İnsanın içine işleyen bir sıcaklık ve kaynar su içinde. Serinliği ve hoşluğu olmayan kara bir dumanın gölgesinde bulunurlar. Çünkü onlar, bundan önce, dünyada, nimet içinde bulunurlar iken, büyük günah işlemekte direnir dururlardı. K. 56/41-46"

k. "Ey inananlar! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkâr

etmişken onlara sevgi gösteriyorsunuz; oysa onlar Rabbiniz olan Allah'a inandığınızdan ötürü sizi ve Peygamberi yurdunuzdan çıkarıyorlar.. Eğer sizler Benim yolumdan savaşmak ve rızamı kazanmak için yola çıkmışsanız onlara nasıl sevgi gösterirsiniz. Ben sizin gizlediğinizi de, açığa vurduğunuzu da bilirim. İçinizden onlara sevgi gösteren kimse, şüphesiz doğru yoldan sapmıştır. K.60/1”

L. “Ey Peygamber! İnkârcılarla ve ikiyüzlülerle savaş, onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir, ne kötü dönüşür!. K. 66/9”

m. İlgililere şöyle buyrulur: ‘O’nu alın bağlayanı. Sonra cehenneme yaslayın. Sonra onu boyu yetmiş arşın olan zincire vurun. Çünkü o, yüce Allah’a inanmazdı. Yoksulun yiyeceği ile ilgilenmezdi. Bu sebeple burada bu gün onun bir acıyanı yoktur. Günahkârların yiyeceği olan kanlı irinden başka bir yiyeceği de yoktur. K. 69/30-37”

x

8+ Barış ve Selamet Tümceleri:

a. “Benim yaptığım yalnız, Allah katından olanı, O’nun gönderdiklerini tebliğdir. K. 72/23”

8- Düşmanlık ve Şiddet Tümceleri:

a. “Allah’a ve peygamberine kim karşı gelirse ona, içinde sonsuz ve temelli kalınacak cehennem ateşi vardır. K. 72/23”

x

9+ Barış ve Selamet Tümceleri:

a. “Şüphesiz ona (insana) yol gösterdik; buna kimi şükreder, kimi de nankörlük. K. 76/3”

9- Düşmanlık ve Şiddet Tümceleri:

a. Doğrusu, inkârcılar için zincirler, demir halkalar ve çilgin alevli cehennem hazırladık. K. 76/4”

x

10+ Barış ve Selamet Tümceleri:

a. “Ey Muhammed! Sen öğüt ver! Esâsen sen sadece bir öğütçüsün. Sen onlara zor kullanacak değilsin. K. 88/21-22”

10- Düşmanlık ve Şiddet Tümceleri:

a. “Ama kim yüz çevirir, inkâr ederse, Allah onu en büyük azâba uğratar. Doğrusu onların dönüşü bizedir. Şüphesiz sonra hesaplarını görmek de bize düşmektedir. K. 88/23-26”

b. “Kitap ehlinde ve puta tapanlardan inkâr edenler,

şüphesiz içinde temelli kalacakları cehennem ateşindedirler. İşte bunlar, yaratıkların en kötüsüdürler. K. 98/6”

x

11+ Barış ve Selamet Tümceleri:

a. “Ey Muhammed! De ki: ‘Ey inkârcılar! Ben sizin taptıklarınıza tapmam. Benim taptığıma da sizler tapmazsınız. Ben de sizin taptığınıza tapacak değilim. Benim taptığıma da sizler tapmıyorsunuz. Sizin dininize, benim dinime banadır. K. 109/1-6”

11- Düşmanlık ve Şiddet Tümceleri:

a. “Ebû Leheb’in elleri kurusun; kurudu da! Malı ve kazandığı kendisine fayda vermedi. Alevli ateşe yaslacaktır. Karısı da, boynunda bir ip olduğu halde ona odun taşıyacaktır. K. 111/1-5”

+

Her ne değin gerek Kuran’ın kendisi ve gerekse yurdumuzda Kuran Müslümanlığını uygulamak isteyen Yaşar Nuri Öztürk; Kuran’da; çelişki (tezd), tutarsızlık ve uyumsuzluk- (ahensizlik) yok diyorlarsa da, yukarıda okuduklarımız içinde birbirine karşıt birçok tümcelerle karşılaşmaktayız. **“Allah’ın izni olmadıkça kimse inanamaz!” (K. 120/100)** ve **“Dileyen inansın, dileyen inkâr etsin... K. 18/29”** derken diğer yandan **“Fitne kalmayıp, yalnız Allah’ın dini kalana kadar onlarla savaşın. K.8/39”** deniyor.

Bir yandan **“Ey Muhammed! Sen, sevdiğini doğru yola erdirmezsin, ama Allah dilediğini doğru erdirtir. Doğru yola girecekleri en iyi O bilir. K. 28/56”** denirken hemen yanına **“Doğrusu, inkârcılar için zincirler, demir halkalar ve çılgın alevli cehennem hazırladık. K. 76/4”** ve **“Boyunlarına, çenelerine kadar varan demir halkalar geçirmişizdir, bunun için başları yukarı kalkıktır. K. 36/8”** deniyor... Bunun gibi daha yüzlerce, binlerce örnek gösterilebilirken Kuran’da nasıl çelişki, tutarsızlık, uyumsuzluk yok diyebiliriz.

Sonra: **.”Savaşta inkar edenlerle karşılaştığınızda boyunlarını vurun”** tümceleri varken Müslümanlık savaş dini değil barış dini denebilir mi? Bu boyun vurarak öldürmek günümüz anlayışı ile ne oranda bağdaşır?.. Şeriatla yönetilen

ülkelerde idam cezaları hükümlünün boynu vurularak yerine getirilirken dehşete kapılmayan akli başında bir insan gösterilebilir mi? Bu nedenle yurdumuzda uygulanan idam cezaları, 1984'ten bu yana, kapalı yerlerde yapılırken kapalı yerde bile, idam cezaları uygulanamamaktadır.

Yine yukarıda gördük ki **“Allah’ı ve peygamberlerini inkâr eden, Allah’la peygamberleri arasını ayırmak isteyen ‘Bir kısmına inanır, bir kısmını inkâr ederiz’ diyerek ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler, işte onlar gerçekten kâfir olanlardır. Kâfirlere ağır bir azâp hazırlamışızdır. K. 4/150-151”** deniyor.

Kuran’daki bu sözler Allah’ın emri olarak kabul edilirken Yaşar Nuri Öztürk ile Zekeriya Beyaz Kuran Müslümanlığını kendi kafalarına göre uygulayabilirler mi? Eğer bir kere Kuran Müslümanlığı uygulanmaya başlanırsa bu da Allah’ın emri diye Kuran harfi harfine uygulanmayacak mı?

Gerçeği bilmek insanı Hak’ka (Doğruya, gerçeğe...) eriştirir ve gerçek insanı güçlü yapar. Gerçek saygımız gereği (dinde buna Allah korkusu denir) doğruları söyleyelim. Eğer yukarıdaki o dehşet sahnelerini Allah’a (Allah: Burada olması gerekeni simgeler...) yakıştırırsak Allah’a (Sosyal gerçeklere, çağımız anlayışına, akıl, bilim ve insandaki acıma ve vicdan duygusu...) saygısızlık ve hatta hakaret etmiş oluruz...

Şimdi biz aydınlar bu gerçekleri insanlara açıklamazsak kendi kendimize yadsımış olmaz mıyız? Gerçeği tepelemiş olmaz mıyız?..

Bir aydın inandığı ve doğru bulduğu gerçekleri yaşarken söylemezse ne zaman söyleyecek... Bir aydın halkına gerçekleri anlatmazsa kim anlatacak?..

Çünkü söylenmiştir: “Cümle halkın vebali evliyanın boynunadır.” Bu güzel sözü günümüz Türkçesine çevirirsek: “Bütün halkı aydınlatma sorumluluğu aydınların boynundadır.”

Av. Hayri BALTA, 8.3.2002

KURAN'DAKİ ÇELİŞKİ 7

Şeriat ortamında ve din adamı'nın elinde yetişen kişilerin ortak özelliği, birbirine ters, birbirine zıt ve birbirini cerheden şeyleri aynı zamanda benimseyebilmek veya benimsemiş görünmektir. Bundan dolayıdır ki müslüman kişi, hem bir yandan "İslam dini hoşgörü dini'dir" diyebilir ve hem de aynı zamanda Kur'an'ın: "İslam'dan gayri bir din'e inananlar sapıktırlar" şeklindeki hükmünü benimseyebilir.

Bu iki düşüncenin birbirine zıt, birbirinin tersi olduğunu düşünmez. Hem bir yandan Kur'an'ın "Din'de zorlama olmaz" şeklindeki hükmüne sarılabilir ve hem de aynı Kur'an'ın, "müşrikleri" (puta tapanları) İslam'a zorlamak için, "Müşrikleri öldürünüz" şeklindeki emrini rahatlıkla uygulayabilir. Bu iki davranışın çelişkili ve bağdaşmaz olduğunu farketmez. Farketse bile günah işleme korkusundan farketmemiş görünür.

Bir yandan "Tanrı dileseydi puta tapmazlardı" şeklindeki şeriat hükmüne inanırken diğer yandan puta tapanların Cehenneme atılacaklarına dair hükmü doğal kabul etmekten geri kalmaz ve bu iki hükmün çelişir şeyler olduğunu düşünmez. Düşünse bile düşünmemiş görünür.

Bir yandan "Allah kimi doğru yola koymak isterse onun kalbini İslamiyete açar, kimi de saptırmak isterse ... Kalbini dar ve sıkıntılı kılar" şeklindeki hükme inanır fakat aynı zamanda bu hükmün uzatması olan "Allah, inanmayanları küfür bataklığında bırakır" şeklindeki satırları doğal bulur. Bu iki hüküm arasında çelişme olduğunu aklından geçirmez. Geçirse bile, geçirmemiş görünür.

Bir yandan "Şeriat, kadını yüceltmıştır, yirminci yüzyılın ulaşamadığı haklara erişirmiştir; kadının şahsiyet haklarına saygılıdır, kadın erkek eşitliğini öngörür" şeklinde konuşurken diğer yandan: "Kadınlar aklen ve dinen dün yaratıklardır; erkeklerin kadınlardan bir üstün dereceleri vardır; iki kadının tanıklığı bir erkeğin tanıklığına bedeldir; mirasta erkeğin payı iki dişinin payı kadardır; namazı bozan şeyler eşek, kara köpek, domuz ve kadın'dır; kadınlar insanın karşısına şeytan gibi çıkarlar; Cehennem'in çoğunluğu kadınlardan oluşur, vs..." şeklindeki hükümleri öne sürebilir ve bunu

yaparken çelişkiye düştüğünü bilmez. Bilse bile, bilmemiş görünür.

Sayırsız denecek kadar çok bu örneklerin ortaya vurduğu sonuç şudur ki şeriat verileriyle yetişen kişi birbiriyle çelişki halinde bulunan din verilerini gerçeğin ta kendisi olarak kabul etmekten geri kalmaz. Bu hükümlerin “kutsallığına” ve “mutlak gerçekliğine” öylesine inanmıştır ki bunlarda “çelişme”, “tutarsızlık” ya da “bağdaşmazlık” diye bir şey olabileceğini kabul etmez. Kabul etmek şöyle dursun fakat kabul edenleri dinsizlikle suçlamaya hazırdır. Çünkü zekası, şeriat’ın oluşturduğu ortam içerisinde körletilmiştir ve bu ortamı oluşturan da esas itibariyle din adamıdır. Din adamı’nın ona bellettiği şudur ki Kur’an: “Doğruluğu şüphe götürmeyen kitab’tır” (K. 2 Bakara 2) ve “Eğer o, Allah’tan başkası tarafından gelmiş olsaydı onda bir çok tutarsızlık (bulunurdu)” (K. 4 Nisa 82)

Ancak ne var ki akılcı bir gözle Kur’an’ı okumaya başladığımız an, daha ilk satırlarından itibaren çelişmeli hükümleri karşımızda bulur ve okumaya devam ettikçe bunların çokluğu içerisinde kayboluruz. Sadece bir kaç örnekle yetinmek üzere En’am Suresi’nden bazı hükümlere göz atmakla işe başlayalım: 107. ayet şöyle der: “Tanrı dileseydi puta tapmazlardı” (K. 6 En’am 107). Bir kaç ayet ilerde şu vardır: “Allah dilemedikçe inanmazlar” (K. 6 En’am 111). Bundan anlaşılan şudur ki inanmak ya da puta tapmak Tanrı’nın dileğine bağlıdır ve eğer Tanrı dilemiş olsaydı kişiler puta tapmazlardı.

Ancak ne var ki bu aynı En’am Sure’sinde: “...puta tapanlardan yüz çevir” (K. 6 En’am 106) diye yazılıdır. Bunu pekiştirir nitelikte olmak üzere Tevbe suresi’nde de puta tapanların öldürülmelerini emreden şu ayet vardır: “... Müşrikleri (puta tapanları) bulduğunuz yerde öldürün...” (K. 9 Tevbe 5). Bir başka deyişle, Kuran’a göre, Tanrı kişiyi hem “putperest” (müşrik) bırakmıştır, ve hem de “putperest’tir” diye cezalandırmaktadır.

Yukarıdakine benzer bir diğer örnek En’am Suresi’ndeki şu ayet’tir: “Allah kimi doğru yola koymak isterse onun kalbini islamiyete açar, kimi de saptırmak isterse... Kalbini dar ve sıkıntılı kılar. Allah inanmayanları küfür bataklığında

bırakır” (K. 6 En’am 125). Dikkat edileceği gibi ilk iki tümce ile son tümce çelişki halindedir. Çünkü ilk iki tümceye göre kişi’yi “Müslüman” ya da “Kafir” yapan Tanrı’dır; fakat Tanrı, kafir yaptıklarını Cehennem’e atmaktadır.

Yine Bakara Sure’sinin 6.ayet’i şöyle der: “Şüphe yok ki, inkar edenleri (kafir olanları), başlarına gelecekle (azab ile) uyarsan da uyarmasan da birdir, inanmazlar” (K. 2 Bakara 6).

Bu ayet’in hemen arkasından şu ayet gelir: “Zira Allah onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinde de perde vardır ve büyük azab onlar içindir” (K. 2 Bakara 7).

Görülüyor ki kişileri “kâfir” yapan, onların kalblerini ve kulaklarını mühürleyen Tanrı’dır. Fakat böyle olduğu halde Tanrı kendisinin “kafir” yaptıklarını, büyük bir azab’a sokacaktır.

Söylemeye gerek yoktur ki Tanrı’nın insanları, hem gözlerini ve kulaklarını mühürleyip kafir yapması ve hem de cezalandırması çelişmeli ve tutarsız bir davranıştır. Fakat islamcılar bu hükümleri, sanki ortada çelişme yokmuş gibi müslüman kişinin beynine sokuşturur.

Yine bunun gibi Bakara Sure’sinde “Dinde zorlama yok” (K. 2 Bakara 256) diye yazılıdır. İslamcılar buna dayanarak İslam’ın hoşgörü dini olduğunu söyler. Söylediklerini pekiştirmek maksadıyla: “Şüphe yok ki bu (Kur’an) bir öğüttür. O halde dileyen Rabbine götüren yolu tutsun...” (K. 73 Müzemmil 19) ya da “Muhakkak ki bu kitap bir öğüttür. Kim dilerse ondan öğüt alır...” (K.74 Müddessir 54-55) şeklindeki ayetleri okur. Buna benzer diğer ayet’leri ya da hadis’leri okuyarak şeriat dininde inanç özgürlüğü olduğunu savunur.

Fakat bunu yaparken, söyledikleriyle çelişkiye düşercesine, İslam’dan başka “gerçek din” olmadığını, bildiren, başka din ve inanca yönelenleri “sapık” ya da “kafir” olarak ilan eden, ya da Tanrı’ya eş koşanları (müşrik’leri) ölüme götüren, daha başka bir deyimle inanç özgürlüğünü ve hoşgörüyü kökünden silen hükümleri sıralar.

Örneğin Kur’an’daki “Müşrikleri nerede bulursanız öldürün” (K. Tevbe 5; Al-i İmran 85) şeklindeki emirleri açıklar. Ya da “Kitab Ehli” olanlara (yani Yahudilere ve Hıristiyanlara)

karşı savaş açılmasını, İslam'ı kabul ettirene ya da "Cizye" (kafa parası) alınana kadar bu savaşın sürdürülmesini öngören hükümleri belletmekten geri kalmaz.

İslam dini'nin bu hükümlere dayalı olarak yayıldığını, Muhammed'in bu maksatla savaşlar yaptığını, ölüm döşeğinde iken "Arap ceziresinde iki din bir arada bulunmayacak" diye vasiyette bulunduğunu anlatmaktan bıkmaz. Dinde "zorlama" olmadığını bildiren hükümlerle, "zorlamayı" öngören hükümlerin (ve eylemlerin) yan yana, içiçe bulunmasını çelişki saymaz.

Bir yandan: "İyilik ve fenalık bir değildir.. Sen fenalığı en güzel şekilde sav; o zaman seninle arasında düşmanlık bulunan kişinin yakın bir dost olduğunu görürsün..." (K. 41 Fussilet 34) şeklindeki hükümler, diğer yandan bunlara ters düşen: "Ey inananlar... size kısas farz kılındı... Ey akıll sahipleri kısas'ta sizin için hayat vardır.." (K. 2 Bakara 178-9), ya da : "Bir kötülüğün karşılığı, aynı şekilde bir kötülüktür..." (K. 42 Sura 40) şeklindeki hükümler bulunur.

Kuran'da. Hangi kötülüğe hangi kötülükle karşı konulacağını da: "...hür ile hür insan, köle ile köle, kadın ile kadın..." (K.2 Bakara 178) ya da "...onlara can cana, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe dişe ve yaralara karşılıklı ödeşme yazdık... Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, işte onlar zalimlerdir..." (K.5 Maide 45 ayrıca bkz. Bakara 179) seklindeki hükümler de bulunur

Kuran'da. Bir yandan öç almayı farz kılan bu emirlerle, ya da: "Sen de müşrikleri hicvü zemmet, yahud onların hicivlerine mukabelede bulun, Cibril'de seninle beraberdir" şeklindeki Hadis'lerle 186 haşır neşir olurken diğer yandan: "Her kim öç almayıp bağışlarsa işte bu hareket büyüklerin karıdır" (K. 42 Sura 43) şeklindeki hükümler bulunur Kuran'da.

Kur'an'daki Sure'lerin ya da ayet'lerin ve bunlarda yer alan konuların bilimsel bir sıralaması diye bir şey yoktur. Bir konu'nun biteviye işlenmesi diye de bir şey yoktur. Birbirleriyle ilgisi bulunmayan çeşitli sorunlar ve konular birbirlerinin içine girmiştir. Örneğin ibadet'le ilgili hükümler hukuk'la ilgili hükümlerle, ya da efsanevi olaylarla karma karışık bir şekilde, iç içedir. Belli bir konuyla ilgili olay anlatılırken hiç

yeri ve ilgisi olmadan bir başka olaya geçiliverir. Kısaca fikir edinmek üzere bir iki örnekle yetinelim ve Kur'an'ın 2. Sure'si olan Bakara Suresi'ne göz atmakla işe başlayalım: Sure'nin 225 ila 238 ayet'lerinde "boşanma" ve "hülle" sorunları ele alınmıştır. Hukuk'la ilgili bu hususlar kurallara bağlanırken birden bire karşınıza, bu sorunlarla ilgisi bulunmayan namaz kılma usulleri çıkar ki ibadet'le ilgilidir (K. 2: 238-239). İki ayet'ten ibaret bu hususun hemen arkasından hukuk'la ilgili "boşanma" konusuna dönülür. (K. 2: 240-242) Hemen sonra ve yine hiç ilgisi bulunmadığı halde, "savaş" konusuna atlanır ve vaktiyle Yahudilere savaş farzolunduğu belirtilir, Talud ve Calud ordularının bozguna uğratılmaları hikâye edilir ve yeryüzü düzeninin, insanların birbirleriyle boğazlaştırılması suretiyle sağlandığı anlatılır... (K. 2: 244-252)

Gelişi güzel bir başka örnek olmak üzere "Ankebut" Sure'sini alalım. Söylendiğine göre bu Sure'nin ilk on ya da ondört ayet'i Medine'de, geri kalan 59 ayet'i ise Mekke dönemi esnasında Kur'an'a konmuştur. Sure'nin başındaki ilk ayet'lerde Bedir savaşında ölenlerin şikâyetlerine karşılık: "Hak uğrunda cihad eden ancak kendisi için etmiş olur..." (K. 29: 6) şeklinde yanıt verilirken İbn Ebu Vakkas ve anası Hamna ile ilgili hikâyelere yer verilmiştir.

Oğlunun müslümanlığı kabul ettiğini öğrenerek üzülen ve müslümanlığı terkedinceye kadar açlık grevi yapacağını söyleyen Hamna vesilesiyle Tanrı'nın güya: "Eger ana baba, bana ortak koşman için seni zorlarlarsa, o zaman onlara itaat etme" (K. 2: 8) 187 şeklinde konuştuğu yazılıdır. Sure'nin 14 cü ayet'inden sonraki kısmı Mekke döneminde indiği için çok farklı konulara geçer ve Nuh'un, İbrahim'in gönderilmesine atlar.

İbrahim'den söz ederken birden bire onu bırakıp Muhammed'e geçer ve (K. 29:18-23) sonra yine İbrahim hikayesine döner ve bıraktığı yerden alıp devam eder (K. 29: 24-26); ederken de daha önceki bir Sure'de (ki 21. Sure olan Enbiya Suresi'dir) söylediğini (yani Tanrı'nın onu ateşten nasıl kurtardığını) yeniden anlatır (K.21: 60-69), sonra İshak ve Yakub'a ve Lut'a geçer (K. 29:27-28), ve sonra onları bırakır tekrar Muhammed'e döner (K. 29:29), sonra tekrar İbrahim'e döner (K. 29:31) ve bu sefer daha

önceki bir Sure'de (ki 11. Sure olan Hud Sure'sidir) söylemiş olduklarını tekrarlar, sonra Suayb'in Medyen'e gönderildiğine dair hikaye'ye geçer (K. 29: 36) ve bu sefer A'raf Suresi'nde (ki 7. Sure'dir) anlattıklarını yeniden tekrarlar, hemen sonra Ad ve Temud aşiretleriyle ilgili masallara atlar (K. 29: 38), oradan Firavun ve Haman'a ve Musa'ya ait hikayeleri sıralar.

Kuran'da, bazan ibadetle, hukukla ve efsane ile ilgili hususlar birbiri içine geçmiş olarak yer almıştır: örneğin Mü'minunsuresi'nin başında müslüman kişilerin, başkalarının yanında utanılacak yerlerini açmamaları emredilirken, ahitlere riayetin ve namazların vaktinde kılınmasının gereği belirtilir, sonra birden bire insanın topraktan nasıl yaratıldığı, yer'in ve gök'ün nasıl oluşturulduğu, gökten nasıl ölçü ile su indirildiği eklenir (K. 23: 12-21) Nuh ve diğer peygamberlerle ilgili hikayelere geçilir (K. 23: 58) ve sonra "Ayet'lerimiz size okunuyor, siz ise gerisin geriye dönüyor, kibirleniyor (Kur'an hakkında) ileri geri sözler söylüyor, ondan yüz çevirip uzaklaşıyorsunuz" (K. 23: 67) şeklindeki yakınmalara geçilir, daha sonra "(Tanrı) asla oğul edinmedi" (K. 23: 92) diyerek devam edilir.

Bir diğer örnek olarak Al-i Imran Suresi'ni ele alalım. Bu sure'de Uhud savaşından söz edilirken (K. 3 Al-i Imran 121-129) birden bire faiz yasaklarına geçilir (K. 3:30), hemen sonra Uhud savaşı ile ilgisi bulunmayan başka konulara atlanır (K. 3: 130-142) ve tekrar Uhud savaşının anlatımına dönülür (K. 3: 143-148). Uhud bozgunundan dolayı Tanrı'nın müslümanları sorumlu tuttuğu ve cezalandırdığı görülür (K. 3: 152-153); ancak ne var ki hemen akabinde Uhud felaketi'nin, Tanrı'nın müslümanları sınaması, denemesi olduğu belirtilir (K. 3: 152)

Bu tür tutarsızlıklar, uyumsuzluklar ve çelişkiler hemen her Sure'de kendisini gösterir. Bundan dolayıdır ki, Kuran'ın "Allah/Tanrı sözü olmayıp", bir insan, yani Muhammed tarafından yazılmış olduğu sonucu çıkmaktadır.

Kuran ve Şeriat hükümlerindeki çelişkiler ve tutarsızlıklar konusunda İslamcılar'ın tutarsız tutumu:

Şeriat hükümleri içerisindeki çelişmeler ve tutarsızlıklar konusunda din adamının bilim dışı ve olumsuz bir tutumu vardır ki o da her şeyden önce insan aklının yetersizliğini

öne sürmek ve örneğin: “Çelişkiler bize göredir, Tanrı’ya ve Peygambere göre değildir” deyip işin içinden sıyrılmaktır. Hani sanki “çelişmeler”, insanların gözünde “serab” gibi bir şeydir ve aslında yoktur da insanlar “çelişme varmış” gibi görüyorlardır!

Oysaki çelişmelerin varlığı, daha islamın ilk anlarından itibaren farkedilmiş ve gerek din bilginlerini ve gerek yöneticileri güç durumlara sürüklemiştir. Örneğin Halife Osman, ya da Abdullah İbn-i Amr gibi ünlüler Kur’an’daki ayet’lerin birbirleriyle çelişir olması yüzünden bazı hususlarda fetva veremez durumda kalmışlardır 188.

Şeriat verileri içerisindeki çelişmelerin varlığını inkar etmek üzere din adamı’nın başvurduğu diğer bir yol, Kur’an’ın Tanrı’dan gelen “son ve tek gerçek” Kitab olduğuna, ve “geçmişte ve gelecekte onu batıl kılabacak olmadığına” (K. 41 Fussilat 41-2), ve Kitab’da bulunanların “kesin gerçekler olup bunun dışında başkaca gerçek olamayacağına” (K. Meariç 51), ve “yeryüzündeki her şeyin apaçık Kitab’da tespit olunduğuna” (K. Necm 75) dair ya da buna benzer hükümleri sıralamaktır. Bunu yaparken sırtını özellikle şu ayete dayar: “...Allah katından gayri bir yerden gelseydi, (Kur’an’da) birbirini tutmaz birçok şeyler bulurlardı...” (K. 4 Nisa 82).

Öte yandan İslamcılar, çelişkilerin ve tutarsızlıkların ortaya çıkmasını önlemek üzere şunu hatırlatır ki Kur’an ve Hadis hükümlerini tartışmak, yalanlamak ve bunlar üzerinde şüpheli olmak ya da bunlarda çelişki ve tutarsızlık olduğunu söylemek “günahtır”, “dinsizliktir”, “Tanrı’ya ve peygamberine karşı gelmektir”. Bu hükümler çelişkili görünse de, akla ve müspet ilme ters düşse de, bunları hiç bir eleştiriye ve tartışmaya girişmeden oldukları gibi kabul etmek gerekir.

Bunun böyle olduğunu anlatmak üzere din adamı: “Allah ve peygamberine karşı gelenler.. alçaltılacaklardır.. Biz apaçık ayet’ler indirmişizdir, bunları inkâr edenlere alçaltıcı ceza var...” (58 Mücadele 5), ya da: “Allah ve Resulü bir işe hükmettiği zaman (inananlara) artık işlerinde başka yolu seçmek yaraşmaz. Allah’a ve Peygambere başkaldıran şüphesiz apaçık bir şekilde sapmış olur...” (K. 33 Ahzab 36) şeklinde hükümleri gösterirken “Allah’ın hükmüne uygun

hüküm vermeyen kafirdir” (K. 5 Maide 44) ayet’ini ekler ve benzer ayet’lerle “şüphe” etmenin ya da Kur’an’da çelişki olduğunu söylemenin dinsizlik sayılacağını bildirir. “Dini işlerde aşırı inceleyip sık dokuyanlar helak olacaklardır” şeklindeki hadis hükümlerini belirterek soru sormanın ve soru yolu ile din verilerine karşı gelmenin yasak olduğunu anlatır 189.

Kur’an’da çelişki olmadığını savunmak maksadiyle İslamcıların başvurduğu bir diğer yol, bazı ayet’lerin bazı ayet’lerle kaldırıldığını öne sürmektir. Oysaki hangi ayet’lerin hangileriyle kaldırıldığı hususundaki görüş ayrılıkları bir yana ve fakat böyle bir iddia, hani sanki Tanrı her şeyi dilediği gibi önce’den düzenleyemezmiş ya da bilmezmiş ve bazı ayet’leri yanlışlıkla yerleştirmişte sonradan hatasınıın farkına varıp düzeltilmiş gibi bir anlam taşır ki Tanrı’yı küçültmek sonucunu doğurur.

Kaldı ki Kur’an’daki çelişmeler, kaldırılmadığı kesin olarak bilinen ayet’leri kapsar ki bunlardan pek bariz olanlardan biri, Ebu Talib’in ölümü vesilesiyle Muhammed tarafından Kur’an’a konmuş olan şu ayet’tir: “Allah kimi doğru yola koymak isterse onun kalbini islamiyete açar, kimi de saptırmak isterse... kalbini dar ve sıkıntılı kılar. Allah inanmayanları küfür bataklığında bırakır” (6 En’am 125).

Bu ayet’le anlatılmak istenen şudur ki Ebu Talib’in kalbini müslümanlığa açmayan Tanrı’dır ve Tanrı onun müslüman olmadan ölmesini uygun bulmuştur. Ancak gerçek bundan çok farklıdır.

Bilindiği gibi Muhammed, kendisini bir baba gibi yetiştiren Ebu Talib’i müslüman yapmak istemiş fakat yapamamıştır. Yapamayınca sorumluluğu sırtından atmak üzere Tanrı’nın keyfiliğini öne sürmüş ve amcasının müslüman olmayışını bu keyfiliğe bağlamak üzere yukarıdaki formülü bulmuştur. Ancak ne var ki ayet kendi içerisinde çelişkilidir, çünkü bir yandan Tanrı’nın kişileri dilediği gibi saptırdığını belirtirken diğer yandan saptırdıklarını Cehennem’e attığını anlatmaktadır.

Konuya biraz ileride tekrar döneceğiz, fakat şimdilik değinmek istediğimiz şudur ki şeriat ortamı içerisinde ve İslamcılarının elinde yetiştirilen insanlarımızın şeriat verileri

konusunda şüpheli olmaları, bu verileri eleştiri konusu yapmaları ya da tartışmaları mümkün değildir. Mümkün olmadığı içindir ki fikirsel gelişme yoluna girmeleri ve akılcı düşünceye yönelmeleri güçtür. Düşününüz ki İbn Rüst gibi ünlüler bile Kur'an'daki kıssa'lara "masal" dedikleri için, din adamları tarafından dinsizlikle suçlandırılmışlardır. 190.

Kuran'daki Çelişkilerin nedenleri:

Kuran'da görülen çelişkiler ne gökten inmedir ve ne de din adamının dediği gibi "Tanrı'ya göre değil, bize göredir". Bu çelişkiler, Kuran'ın yaratıcısı olan Muhammed ve onun yardımcılarının kaynaklanmaktadır. (Bilindiği gibi, Muhammed, okur-yazar değildi ve Kuran'ı oluştururken okur-yazar yardımcılardan faydalandı). Kuran'ı "Gökten indi" diyerek yarattığı dine taraftar toplamak isteyen Muhammed ve yardımcılarının, çeşitli durumlara ve farklı olaylara çözüm sağlama siyasetinden doğmuştur.

Konu ayrı bir kitap olabilecek boyutta bulunmakla beraber pek kısa bir özet olarak söyleyelim ki Muhammed, kendisini Kureyşli'lere peygamber olarak kabul ettirebilmek için ilk başlarda (özellikle daha henüz güçlenmediği dönemde) Kur'an'a "Dileyen Rabbinin giden yolu tutar" (K. 76 İnsan 29) ya da "Herkes işlediklerinin karşılığı ödenir" (K. 46 Ahkaf 19) şeklinde ayet'ler koymuştur. Böylece kişileri, eğer müslüman olacak olurlarsa Cennet'e, olmayacak olurlarsa Cehennem'e gitmek gibi bir seçim karşısında bırakarak kendisine bağlayabileceğini hesaplamıştır. Daha başka bir deyimle müslüman olup olmamanın "kisisel irade" işi olduğunu ve müslümanlığı seçenlerin mükafatlara konacaklarını anlatarak, ve nasıl olsa kişilerin kazanç yolunu (örneğin Cennet'e gitmeyi") tercih edeceklerini düşünerek, iyi bir taktik kullandığına inanmıştır.

Ancak ne var ki bu usul ile pek başarı sağlayamamış ve fazla sayıda taraftarlar kazanamamıştır. Kendisini bir baba gibi büyüten ve koruyan amcası Ebu Talib'i bile, bütün çabalarına ve yalvarıp yakarmalarına rağmen, müslüman yapamamıştır. Yapamayınca, başarısız kalmış gibi görünmemek için müslüman olup olmamanın Tanrı'nın isteğine bağlı bir iş olduğunu söylemiş ve Kur'an'a: "Allah kimi doğru yola koymak isterse onun kalbini islamiyete

açar... kimi de saptırmak isterse... kalbini dar ve sıkıntılı kılar... "(K.6 En'am 125) şeklinde ayetler koymuştur. Fakat "kafir'lerin" Cennet'e giremeyeceklerini belirtmek üzere "Allah, inanmayanları küfür bataklığında bırakır..." (K. en'am 125) şeklinde eklemeye bulunmuştur ki çelişkili durumu yaratan da budur.

Aynı durum, daha sonra Medine'ye geçip de oradaki Yahudileri müslüman yapmağa kalkınca da ortaya çıkmıştır. Onları müslüman yapabilmek için ilk önceleri bir takım ödün'ler (tavizler) vermiş olmasına ve örneğin Kible'yi **Yahudilerin kutsal bildikleri Kudus yönüne çevirmesine rağmen sonuç alamamış**, onları müslüman yapamamıştır. Sadece onlar bakımından değil fakat putperest olan Arap kabileleri bakımından da aynı başarısızlıklara uğrayınca taraftarlarından bir çoğu: "Eğer Muhammed gerçekten Peygamber ise, nasıl olur da bu kişileri müslüman yapamaz?" şeklinde konuşur olmuşlar ve bu tür konuşmalar kuşkusuz ki Muhammed'i telaşa düşürmeye yetmiştir. Peygamberliğinin şüphe uyandırabileceği endişesiyle onların bu tarz konuşmalarına engel olmak istemiştir. Bundan dolayıdır ki, daha önce amcası Ebu Talib'in ölümü sırasında uyguladığı taktiği, bu vesile ile pekiştirmek gerektiğini anlamış ve putlara tapıp tapmamanın, ya da müslüman olup olmamanın Tanrı'ya ait bir iş olduğunu söyleyerek, kişileri müslüman yapamamaktan doğma sorumluluğu sırtından atmaya çalışmıştır. Bunu sağlamak üzere Kur'an'a: "Tanrı dilediğini saptırır, dilediğini doğru yola sokar" (K. 16 Nahl 93), ya da "Allah dileseydi puta tapmazlardı" (K. 6 En'am 107), ya da "Tanrı kimin gönlünü islama açmışsa o Rabbi katında bir nur üzre olmaz mı?... Kimi saptırırsa ona yol gösteren bulunmaz" (K. 39 Zümer 22-23) şeklinde (ve buna benzer) ayet'ler yerleştirmiştir.

Görülüyor ki çelişkilerin asıl nedeni günlük siyasetin oluşumu ile ilgilidir: kişileri müslüman yapmak için "irade" özgürlüğü ilkesine başvurulmuş ve örneğin "Kim müslüman olursa o mükafata erişir" şeklinde hükümler konmuş ve fakat başarı sağlanamayınca bu sefer müslüman olmanın kişi iradesiyle ilgili bulunmayıp Tanrı'nın isteğine bağlı olduğu tezi'ne başvurulmuştur. Bu ve buna benzer durumlar, şeriat

hükümlerinin birbirleriyle çelişir nitelikte olmak üzere ortaya çıkmaları sonucunu doğurmuştur.

İslamcılar tartışma ve soru sorma yollarını kapalı tutmakla çelişkili düşünme alışkanlığını sürdürür.

Nasıl ki Hıristiyanlıkta koca bir orta çağ boyunca İncil'in eleştirilmesi ya da şüphe konusu edilmesi büyük günah sayılır idiyse, nasıl ki İsa ve anası Meryem'le ilgili hususlarda tereddüd'e düşmek ve örneğin Meryem'in bakire olmadığını söylemek dahi ateşte yakılmayı gerektirmiş ve din sorunlarını tartışmak çeşitli cezalarla önlenmiş idiyse, aynı şekilde İslam'da da Kur'an'ı ya da Muhammed'in yaşamını eleştiri konusu yapmak, akıl kıstasına vurmak da aynı ölçüde dehşet verici sonuçları doğurur olmuştur. Ancak ne var ki Batı dünyası akıl çağı'na girmekle bu durumlara son vermiş ve soru-tartışma usullerini her sorunun çözümü yapmış, her şeyin temeli haline sokmuş olduğu halde İslam'da böyle bir gelişme görülmemiştir.

Her ne kadar İslamcılar Kur'an'ı öne sürerek, örneğin: "Bilmiyorsanız kitaplılara sorun..." (K. 16 Nahl 43-44) şeklindeki ayet'leri göstererek soru sormanın yasaklanmadığını söylerlerse de doğru değildir. Çünkü bir kere bu ayet'lerde, Tanrı'nın daha önce peygamber olarak erkeklerden başkasını göndermediği belirtilmiş ve: "Eğer bilmiyorsanız, (kitaplılara) bilenlere sorun" denmiştir. Bunun Kur'an hükümlerini tartışmakla ilgisi yoktur.

Öte yandan din adamı, Kur'an'da belirtilen hususlarla ilgili soruların "memduh" (uygun) ve "mezzum" (uygunsuz) olmak üzere ikiye ayrıldığını ve "uygunsuz" soru'ların "fuzuli" sayıldığını ileri sürer. Söylemeye gerek yoktur ki böyle bir ayırım keyfiliğe dayalı olup soru sorma olasılığını yok kılar nitelikte bir şeydir. Çünkü bir kere sorulacak soru'ları "uygun", ya da "uygunsuz" diye ayırma vurduğunuz an, soru sormayı yasaklamış olursunuz. Nitekim din adamlarımızın bugün dahi yaptıkları budur. Nice sayısız örneklerden birini verelim: Diyanet İşleri Başkanlığı'nın yayınladığı Sahih-i Buhari Muhtasarı... adlı yapıtın 4. cildinin 536. sayfasında Muhammed'in, kendi öz anası Emine için dua ("istigfar") etmek üzere Tanrı'dan izin istediğine ve fakat Tanrı'nın ona bu izni vermediğine ve vermediği için anasına mağfiret

dilemediğine dair Ebu Hüreyre'nin rivayet ettiği bir Hadis vardır. Bunu okuyan bir kimse, haklı olarak kendi kendisine: "Pek iyi ama, Muhammed bir çok vesilelerle - 'Analarınız sizi binbir fedakarlık ve zahmete katlanarak yetiştirmiştir, onlara dua edin... Anaların ayakları altından Cennet'ler geçer-' şeklinde konuşurken, kendi anasına neden dua etmez?" diye sormak ve bunun cevabını almak ihtiyacındadır. Ancak ne var ki böyle bir soruyu tartışmak ve buna akılcı bir yanıt aramaktan islamcılar kaçınırlar, günah işlemekten korkarlar düşündükleri için...

Yine bunun gibi Kur'an'da, biraz önce belirttiğimiz gibi, Tanrı'nın, kimi kimselerin gönlünü açıp onları müslüman yaptığına ve Cennet'e aldığına ve kimilerin de gönlünü kapatıp kâfir kıldığına ve Cehennem'e attığına dair ayet'ler vardır (Örneğin En'am 125; Nahl 93; Zümer 22-23 vs...). Söylemeye gerek yoktur ki akla ve mantığa ve Tanrı'nın yüceliği fikrine aykırı düşen böylesine keyfi bir davranış karşısında soru sormamak, susup oturmak mümkün değildir. Ancak ne var ki din adamı, islami verilere dayalı olarak, size bu olanağı tanımaz; "uygunsuz" soru sordunuz diye sizi, en azından zınlıklıkla suçlar, ve biraz daha ısrar ederseniz, çeşitli usullerle "Cehenneme" yollar...

Öte yandan din adamı, sadece soruları "uygun" ya da "uygunsuz" ayırımına bağlayarak değil fakat bir de fazla soru sormanın günah olacağını hatırlatmak suretiyle sizi susmuşluğa zorlar; dayanağı yine şeriat verileridir. Gerçekten de din adamı'nın belletmesine göre Muhammed, Tanrı'nın iğrenç bildiği üç şeyden birinin "Kesret-i sual" (fazla soru) olduğunu bildirmiş ve: "Ben sizi bir şeyden nehyedersem, ondan içtinab ediniz, bir şeyin ifasını emredersem, onu da ...yerine getiriniz" demiş ve dini işlerde aşırı inceleyip sık dokuyanların helak olacaklarını eklemiştir.

Din adamı, bundan başka bir de Kur'an'ın: "Size açıklanınca hoşunuza gitmeyecek şeyler sormayın" (K. Maide 101-102) şeklindeki ya da buna benzer diğer ayet'lerini öne sürerek mü'min kişileri soru sormak ve hele tartışmak hevesinden uzak kılar 191. Çünkü soru sorma ve tartışma geleneğinin islam dini'ni temellerinden sarsabileceği görüşüne saplıdır. Şunu bilir ki Emevi'ler

ve Abbasi'ler döneminin bazı halifeleri zamanında din sorunlarının tartışılır olması, islamın özüne bağlı çevrelerce bu şekilde kabul edilmiş ve önlenmiş ve bu işe girişenler "dinsiz" ve "bilgisiz" diye belenmiş ve bu tutum bugüne dek sürüp gelmiştir. **Gerçekten de bu halifeler döneminde yer alan fikir alış verişi sırasında Kur'an'ın bile Tanrı sözleri değil fakat insan yapısı bir kitap olduğu öne sürülmüş** ve bu tür eğilimler şeriatçılara pek tehlikeli görünmüştür.

Bundan dolaydır ki islamcılar, 20. yüzyılın bitmek üzere bulunduğu bu uygarlık döneminde dahi insanlarımıza, yemek yerken yemek kabına sinek düşecek olursa, sineğin dışarıda kalan kanadını yemeğin içine batırıp sonra çıkarıp atmalarını, ve çünkü bunun bir "Peygamber emri" olduğunu, "peygamberin söylemesine göre" sineğin iki kanadının birisinde hastalık, öbüründe şifa bulunduğunu ve "idrak sahibi" olan sineğin önce zehirli kanadını yemeğe soktuğunu ve bu nedenle eğer diğer kanat iyice yemeğe batırılacak olursa hastalık olmayacağını belirtirlerken, bazı kimselerin: "Bir sineğin iki kanadında nasıl olur da hem hastalık hem deva (hastalık giderici ilaç, çare vs...) olan iki zid hassiyet bir arada toplanmış? Sonra hakir bir sinek nasıl olur da yiyecek içine önce zehirli kanadını sokmayı, deva olan kanadını geri bırakmayı bilebilir?" şeklinde soru sormalarını "günah" saymakta ve soranları en azından "inatçı, cahil" olarak tanımlamaktadırlar 192. Buna benzer daha nice örnekleri sıralamak mümkün.

Kişi özgürlüğü bakımından önemli olan şey sadece soru sormak değil fakat din emirlerini tartışmak ve gerektiğinde kınamaktır. İşe İslam'ın, daha ilk anlardan itibaren önlemek istediği şey, asıl bu olmuştur. Bundan dolaydır ki Kur'an'ın Tanrı sözleri olmadığını söylemek ya da Muhammed'in yaşam ve davranışlarını eleştirmek ya da buna benzer görüşler öne sürmek, dehşet verici cezalara bağlanmıştır ki bunlar arasında ellerin ve ayakların "çaprazlama kestirilmesi" gibi olanları vardır (Bkz. K. Maide: 5). Unutmayalım ki dünyevi nitelikteki bu çok korkulu ve dehşet verici cezaları, bir de gelecek dünya Cehennem'lerinin kaynar ateşlerinde yakılmak gibi olanları tamamlar. Din adamlarımız için bu tür cezalar sistemini ayakta tutmak kadar kazançlı ve mutluluk

yaratana bařka bir Őey yoktur. Oysaki insanlık tarihi boyunca eleřtiri ve tartiřma olasılıđına yer vermeyen hić bir sistem gerilikten ćıkmamıřtır.

Kaynak: İlhan Arsel'in "Din Adamları" adlı eserinden yararlanılmıştır.

İslamiyet Gerćekleri Anasayfası

KURAN'DAKİ ÇELİŞKİ 8

Bu sayfada, Kuran'dan derlediğimiz bazı çelişkileri veriyoruz. Öncelikle belirtmeliyiz ki, bu ve benzeri çelişkiler tefsircileri oldukça zorlamakta ve 'sonra gelen Ayet'in, önce gelen Ayet'in hükmünü iptal ettiği' söylenmektedir. Asıl sorun ve çelişki bu noktada başlamaktadır.

Öncelikle hangi Ayet'in önce hangisinin sonra geldiği tam olarak bilinmemektedir. Çünkü Kuran kronolojik bir yapı taşımamaktadır. Bir çok araştırmacı, bazı Sure'lerin Ayetlerinin birbirine karışmış olabileceğini bile iddia etmişlerdir. Zaten Kuran'ın Sure sıralamasına bakılacak olursa, sonlarda Mekke'li Sure'ler, başlarda Medine'li Sure'ler görülmektedir.

Şimdi çelişkili Ayet'lerin bir kısmına bakalım;

Bakara-106 'Herhangi bir Ayet'in hükmünü yürürlükten kaldırır veya unutturursak, onun yerine daha hayırlısını veya benzerini getiririz. Allah'ın herşeye gücünün yettiğini bilmez misin?'

Bakara-106 da böyle söylenirken, aşağıdaki Ayet'lerde farklı söylenir;

Fatir-43 '...Hayır! Sen Allah'ın kanununda değişiklik bulamazsın. Sen Allah'ın kanununda asla bir döneklilik bulamazsın.'

Feth-23 '...Allah kanununda hiçbir değişiklik bulamazsınız.' Ayrıca Yunus-64, Fetih-23, En'am-115, Ahzab-62 dede aynı hükümler bulunmaktadır.

Maide-69 'Fakat inananlar, Yahudiler, Sabiiler ve Hiristiyanlardan Allah'a ve ahiret gününe inanan, iyi işler yapana korku yoktur, onlar üzölmeyeceklerdir.' Aynı hüküm Bakara-62'de de geçmektedir. Fakat Al-i İmran-85 ise 'Kim İslamiyetten başka bir din ararsa onunki kabul edilmeyecektir. O ahirette de kaybedenlerdendir.' denilmektedir.

Fussilet-34 'İyilik ve fenalık bir olamaz. Sen fenalığı en güzel şekilde karşıla. O zaman aranızda düşmanlık bulunan kimse ile bile yakın dost olduğunu görürsün.' Bu ayet'e karşılık ise;

Sura-40 'Bir kötölüğün karşılığı ona denk bir kötölüktür. Fakat kim affeder ve barışırsa onun mukafatı Allah'a aittir.

Şüphe yok ki o zalimleri sevmez.' - Bakara-179 'Ey akli erenler! Kısasta sizin için hayat vardır..' veya Maide-45 'O kitapta cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve yaralara karşı yaraları ödeşme yazdık. Fakat kim sadaka olarak bağışlarsa, bu ona kefarettir olur..' yazılmaktadır.

Enam-62'de '...Sonra her işi doğru olan kudret ve tasarrufun sahibi Allah'larının huzuruna götürürler. Bilin ki hüküm onundur. O hesap görenlerin en süratlisidir.' derken; Hacc-47 'Senden başlarına acele azap getirmeni istiyorlar, Allah sözünden asla caymayacaktır. Rabbinin katında bir gün, sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir.' denmektedir.

Ayrıca **Hacc-47** de, rabbinin katında bir gün sizin saydıklarınızdan bin yıl gibidir hükmü Secde-5 dede vardır. Secde-5 'Gökten yere kadar her işi Allah düzenler. Sonra işler sizin sayınıza göre bin yıl tutan bir günde içinde O'na yükselir.' Yani bu iki Ayet'e göre, Allah katında bir gün Dünya günü ile bin yıldır. Meraic-4 'Melekler ve ruh oraya miktarı ellibin yıl olan bir günde çıkarlar.' gün hesabı bu sefer ellibin yıl olmuştur.

Peşpeşe iki Ayet var bunlar Enfal Suresindedir;

Enfal-65 'Ey peygamber insanları savaşa tesvik et. Eğer içinizden sabırlı yirmi kişi bulunursa onların ikiyüzüne galip gelir. Ve eğer sizden yüzkişi olursa, kafirlerin binini yener. Çünkü onlar hiçbir şeyden anlamaz güruhturlar.'

Enfal-66 'Şimdi Allah yükünüzü hafifletti. Bildiki sizde muhakkak bir zaaf var. Artık sizden sabırlı ve metanetli yüz kişi olursa ikiyüzünü yenerler. Eğer sizden bin kişi olursa, Allah'ın izniyle ikibine galebe çalarlar. Allah sabır ve sebat edenlerle beraberdir.'

En'am-111 '...Allah dilemedikçe inanmazlardı...'

En'am-125 'Allah kimi doğru yola götürmek isterse, gönlünü Müslümanlığı kabul etmesi için açar. Kimi de sapıklıkta bırakmak isterse, onunda gönlünü daraltır ve sıkıntılı kılar...'

xxx

Bakara-7 'Allah onların yüreklerini ve kulaklarını mühürlemiştir, gözlerinde perde vardır...'

Bakara-256 'dinde zorlama yoktur...'

Müzemmil-19 'Şüphe yok ki bu (Kur'an) bir öğüttür. O halde dileyen Rabbine götüren yolu tutsun...'

Müdessir-54-55 'Şüphesiz ki, gerçekten de Kuran bir öğüttür. Dileyen ondan öğüt alır.'

(Benzer hükümleri içeren daha pek çok Ayet vardır.)

Nisa-89 'Onlar sizin kendileri gibi kâfir ve böylece eş olmanızı isterler. Allah yolunda göç etmedikçe onlardan dost edinmeyin. Bunu kabul etmez de yüz çevirirlerse onları tutun, bulduğunuz yerde öldürün...'

Tevbe-5 'Hürmetli aylar çıkınca Allah'a eş koşanları nerede bulursanız öldürün. Yakalayıp hapsedin. Gelip geçecekleri bütün yolları tutun. Fakat tövbe ederler, namaz kılarlar ve zekat verirlerse onların peşini bırakın...'

İnsanların topraktan, sudan, çamurdan, meniden, kandan, balçıkta, yumurtadan yaratıldığı söylenmektedir. Bakılacak Ayet'ler Kıyamet-37, Nahl-4, Hud-61, Meryem-67, Rum-20, Fatir-11, Ali-imran-59-60, Hicr-26, Furkan-54, Nur-45, Alak-2, Enbiya-30 vb.

En'am-108 'Allah'tan başka dua ettikleri şeylere sövmeyin ki, onlar da bilgisizlikte aşırıya gidip Allah'a sövmesinler...'

Tevbe-28 'Ey inananlar' Allah'a eş koşanlar mutlaka pisliklerdir...'

Bakara-29 'Yeryüzündeki herşeyi sizin için yaratan odur. Sonra göklere yönelerek yedi kat göğü sizin için düzenledi, yarattı. O her şeyi bilir.'

Fussilet-9 - Yertzünün iki günde yaratıldığını,

Fussilet-10 - Bitkilerin dağın ve gıdaların yaratılması.

Fussilet-11 'Sonra duman halinde bulunan göğe yöneldi...'

Fussilet-12 'Allah bu suretle iki gün içinde yedi gök vücuda getirdi ve her göğün işini kendisine bildirdi...'

Yani bu iki Sure de, önce yer sonra gökyüzünün yaratıldığı söylenmekte.

Naziat-27 'Sizi mi yaratmak daha güçtür, yoksa göğü mü? Allah onu (göğü) kurdu.'

Naziat-28 'O'nu yükseltti ve düzen verdi.

Naziat-29 'Onun gecesini karartı gündüzünü aydınlık yaptı.'

Naziat-30 'Bundan sonra da yeryüzünü düzenledi.'

Naziat-31 'Oradan suyunu çıkardı ve otlak meydana getirdi.'

Naziat-32 'Dağları sapasağlam yerleştirdi.' ...

Zariyat-56 'Ben cinleri de insanları da ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.'

A'raf-179 'Andolsun ki, biz cinlerin ve insanların çoğunu cehennem için yarattık. Onların kalpleri vardır ama, anlamazlar. Gözleri vardır ama o gözlerle görmezler...'

Allah'ın Resul'u İsa yoksa cehennemde mi?

Tevbe-31 'Onlar Allah'ı bırakıp hahamlarını, papazlarını ve Meryem oğlu Mesih'i rableri olarak kabul ettiler. Halbuki olara da ancak tek Allah'a kulluk etmeleri emredilmişti. Ondan başka tapacak tanrı yoktur. O, onların eş koştukları şeylerden münezzehtir.'

Enbiya-98 'Hiç şüphe yok ki siz ve Allah'ın dışında taptıklarınız cehennemin odunusunuz. Oraya gireceksiniz.'

Enbiya-99 'Eğer onlar tanrı olsalardı, cehenneme girmeyeceklerdi. Hepsi orada ebediyyen kalacaklardır.'

Aslında örnekler daha çoğaltılabilir.

Tüm bu örnekleri yorumuz olarak verdim. Yorumları size bırakıyor ve son bir Ayet ile yazımı noktalıyorum;

Nisa-82 'Kuran'ı düşünmüyorlar mı? Allah katından başka yerden gelseydi, onda birbirini tutmaz pek çok şey bulurlardı.'

SORULAR... SORULAR... 9

1400 yaşında olmasına rağmen, bugünün ihtiyaçlarına da cevap verdiği ve bilim yanlısı olduğu iddia edilen Kuran'da şu sorularımın cevaplarını bulamadım.

1) Adem ve Havva hangi tarihte yaratıldılar? Cennete hangi tarihte girdiler? Hangi tarihte cennetten kovuldular?

2) Önce Adem mi yaratıldı, Havva mı? Aralarında ne kadar yaş farkı vardı?

3) Doğmadıklarına göre Havva ve Adem'in göbekleri var mıydı? (Hani, çamurdan mı, yoksa pıhtıdan mı yaratıldığı tartışma konusu olan ilk insan..)

4) Ya da hayali cennetten kovulmadan önce, cinsel organları var mıydı?

5) Vardı ise ne için vardı? (madem ki cinsellik yasaktı?..)

6) Ya da Havva'nın göğüsleri var mıydı? (Çocuk emzirmeyeceğine göre)? Yoksa bunlar cennetten kovulur kovulmaz mı oluştular?

7) Ya da Adem ve Havva'nın hormonları önceden var mıydı? Vardıysa, (testesteron, östrojen, prolaktin, oksitosin vs.) ne amaçla vardı?

8) Havva, adet görüyor muydu?

9) Adem ile Havva'nın kıyafetleri nasıldı? Havva, başörtülü müydü, çarşaf mı? Yoksa...?

10) Eğer bunlar yok idiyse, nasıl oldu da birbirlerine cinsel arzu duydular?.. Var idiyse, bu arzudan dolayı neden cezalandırıldılar?

Yani hem insanın beynine, ve bedenine cinsellikle ilgili her türlü mekanizmayı ve kimyasallığı koy, hem de cinselliği yaşadıklarında cezalandır. Adalet bu mudur?

11) Cennette yasak olduğu söylenen meyvenin adı neydi? Bu yasak meyve bugün dünyada yasak mı değil mi? Niye?

12) Ensest ilişki, günah mıdır, değil midir? (Adem ve Havva'nın çocukları ensest ilişki ile çoğalmış olmalı... Yoksa, dünya belli bir nüfusa ulaşınca kadar ana ve babalar Allah'ın verdiği bir özel formülle seks yapmadan çocuklarını çamurdan mı yapmaya devam ettiler?

13) Adem ile Havva ne kadar yaşadılar? Kaç yılında

öldüler?

Ayrıca, Muhammed'in kendisinin Allah'ın-wardsa eğer-elçisi olduğunu iddia ederek İslamiyet dinini ortaya çıkarması üzerine de şu sorular akla geliyor:

Eğer siz Allah-wardsa eğer- olsa idiniz:

1) Dünyadaki tüm insanlara hitap edecek bir kitap gönderecek olsanız, sadece Arapça dilini mi kullanırdınız? Yoksa, ne kadar dil varsa o kadar dilde hazırlamış olduğunuz kitapları mı gönderirdiniz?

2) Dünyadaki tüm insanlara zaman zaman mesajlar iletmek istesenez, bir aracı (elçi/peygamber) mi kullanırdınız yoksa doğrudan mı iletirdiniz?

3) Dünyadaki tüm insanlara en son dini göndermek istesenez, sadece Arabistan'a bir elçi mi gönderirdiniz, yoksa dünyanın herbir yerine aynı anda aynı şeyleri anlatmak için birden çok elçiler mi gönderirdiniz?

4) Dünyadaki tüm insanların iyi olmasını ve doğru yolu bulmasını mı isterdiniz? Eğer bu sorunun cevabı "evet" ise, onlara kötülüğü veren şeytana karışmadan, şeytanlığını yapmasına müsaade eder miydiniz? (Tavşana kaç, taziya tut mu derdiniz?) Şeytanı yok etmez miydiniz?

6) Elçinizi görevlendirirken, kimsenin şahit olarak bulunmadığı bir mağarada mı görevi tebliğ ederdiniz? Sonra da herkesin bu elçiye inanmasını bekler miydiniz?

Bu sorulara benim verdiğim cevaplar, benim Muhammed'in bahsettiği Allah'ın benim Allah'ım olabilecek kadar ileri düşünceli olduğunu göstermiyor... Ve bu yüzden, Muhammed'in anlattıklarına inanmıyorum.

Açık anlatımlı: "Elif, Lam, Ra. İşte sana o Kitap'ın ve açık anlatımlı Kur'an'ın ayetleri." Hicr: 1

Allah'ın kitabıdır: "Bu Kuran, ALLAH'tan başkası tarafından düzenlenen bir kitap değildir. Ancak kendisinden öncekileri onaylayan ve kitabın (yasaların) detaylı bir açıklamasıdır. Bunda kuşkunuz olmasın; evrenlerin Rabbindendir." Yunus: 37

"Elif, Lam, Ra. Bir kitaptır ki bu, ayetleri önce muhkem kılınmış, sonra da ayrıntılı hale getirilmiştir. Hakim ve Habir kudrettendir o. Başkasına değil, yalnız Allah'a kulluk edin. Kuşkusuz, ben size O'ndan gelen bir uyarıcı ve müjdeciyim.

Af dileyin Rabbinizden; sonra da tövbe ile O'na yönelin ki, belirlenmiş bir süreye kadar sizi güzel bir nimetle nimetlendirsın ve her farklı derece sahibine hak ettiği ödülü versin. Eğer yüz çevirirseniz, o takdirde sizi büyük bir günün azabıyla korkuturum.” Hud: 1-3

“Sana bu Kuran'ı vahyederek, sana en güzel bir anlatımla tarihi aktarıyoruz. Sen daha önce bundan habersizdin.” Yusuf: 3

Anlamanız için: “Anlamanız için onu kusursuz bir dile sahip bir Kuran yaptık. O, ana kitapta (korunur), katımızda üstündür, bilgedir.” Zuhruf: 3-4

“Bilen bir topluluk için, Arapça bir Kuran olarak ayetleri açıklanmış bir kitaptır” Fussilet: 3

Biz gerçeği anlattık: “Biz, gerçeği, Kur'an'da da türlü biçimlerde ifade ettik ki, düşünüp anlayabilsinler. Fakat bu onların sadece kaçışlarını artırıyor.” İsrâ: 41

“Kuran'ı, inananlar için bir şifa ve rahmet olarak indirdik. Zalimlerin ise ancak zararını arttırır.” İsrâ: 82

“Biz bu Kur'an'ı sana, zahmet çeksin, bedbaht olsun diye indirmedik; Saygıyla ürperene bir hatırlatma olsun diye indirdik.” Taha: 2-3

Çelişki yok: “İşte sana o Kitap! Kuşku, çelişme, tutarsızlık yok onda. Bir kılavuzdur o, korunup sakınanlar için.” BAKARA: 2

“Bunu, eğri-büğrüsü olmayan Arapça bir Kur'an olarak indirdik ki, korunup sakınabilsinler.” Zümer: 28

Öğüt alsınlar: “Sana indirdiğimiz bu kitap kutludur; ayetlerini incelesinler ve akıl sahipleri öğüt alsınlar.” Sad: 29

Öğüt alan yok mu? “Kuran'ı mesaj için kolaylaştırdık; öğüt alan yok mudur?” Kamer: 17

“Biz bu Kuran'da, insanlara, her türlü örneği verdik ki öğüt alsınlar.” Zümer: 27

Uyarmak için: “Sor: “Kimin tanıklığı büyüktür?” De ki: “Benimle sizin aranızda ALLAH tanıktır. Sizi ve ulaştığı herkesi uyarmak için bana bu Kuran verildi. ALLAH'tan başka tanrı olduğuna mı tanıklık ediyorsunuz?” “Ben böyle tanıklık etmem,” de ve ardından şunu da söyle: “O bir tek tanrı, ben sizin ortak koştuğunuz şeyden uzağım.” Enam: 19

İyi yola ulaştırır: “Bu Kuran en iyi yola ulaştırır ve erdemli

davranan müminleri büyük bir ödülle müjdeler.” İsra: 9

Neden araştırmazlar: “Neden Kuran’ı araştırıp incelemezler? Yoksa kilitli mi beyinleri?” Muhammed: 24

Yardım pek yakın: “...Yoksa sizden önce gelip geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi beraberindeki mü’minlere, “Allah’ın yardımını ne zaman?” diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah’ın yardımı pek yakındır.” (Bakara 214)

Müminler kardeşirler: (49/10)

İslamiyet Gerçekleri

ALLAH'IN İNDİRDİĞİ İLE HÜKMETMEYENLER 10

Bizim tanınmış ilâhiyatçılar; başta Süleyman Ateş, Yaşar Nuri Öztürk ve diğerleri İslam'da Recm yok diyorlar. Kuran'da Recm diye bir kelime yok diyorlar. Hadislerde yazılı olanları kabul etmiyorlar. Evet Kuran'da Recm adlı bir kelime yok ama Recm'e gönderme var.

Örneğin Kurandaki Maide süresinin 44 ve 45. tümceleri ile Tevrat'a gönderme yapılarak zina yapanları taşlayarak öldürün (Recm) deniyor. Öyle ki bu şekilde davranmayanlar "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, işte onlar kafirlerdir, zalimlerdir.." denerek suçlanıyor.. (K. 5/45,45)

Anlaşılan Müslümanlar zina edenleri taşlayarak öldürme cezasını bu tümcelere dayanarak veriyorlar. İslam İnançları Ansiklopedisi'nin (Meydan gazetesinin okurlarına armağanı) Recm bölümünde şöyle deniyor: "Sözlükte taşlamak anlamına gelen recm, İslamiyet'te zina suçu işleyen erkek ve kadınlara İslam Şeriatınca verilen taşlanarak öldürme..."

Bu sözcük bütün taşlamalar için kullanılır. Şeytan taşlamaya da şeytanül recm denir. Zina suçunu işleyenlerin taşlanarak öldürülmesini Allah emretmemiştir. Kuran'da yoktur. Kuran'da buyrulan ceza sadece zina edenlerin her ikisine de yüzer değnek vurmaktan ibarettir."

Anlaşılan Ansiklopedi yazarlar Kuran'daki Maide 5/44 ve 45. sürelerini dikkatle incelememişlerdir. "Eğer islamiyette zina yapanlara taşlanarak öldürme cezası veriliyorsa" bunun bir dayanağı ve kaynağı olmalı değil midir?

Bunun için de tümcelerin söyleniş nedenleri yazan kitaplara bakmak zorunluluğu vardır. Bu kaynaklarda tümcelerin iniş nedeni şöyle gösteriliyor: "Ömer'in bir hutbesinde şöyle dediği rivayet olunmuştur. Ömer'den rivayet edilen hadis şudur: "Bir hakikattir ki, Allah Muhammed Salla'llahu Aleyhi ve Sellem'i Hak Peygamber gönderdi ve ona kitap indirdi. Ona indirdiği ayetler içinde Recm ayeti de vardı." (Bakınız Diyanet İşleri Başkanlığınca yayınlanan Sahih-Buhari Muhtasarı Tecrid-i Sarih Tercümesi ve Şerhi, C. 12, s. 409. Hadis No. 2176)

Bu Hadisin hemen altında şöyle bir açıklama var: "Recm ayeti şudur: Evli bir erkek ve kadın zina ederlerse (zina da;

beyyine ile veya gebelik veya ikrar ile) sabit olursa (aile namusunu kirleten) bunları 'taşlayınız' **Bu ayetin okunması nesholunmuş (kaldırılmış) hükmü ise ibka olunmuştur (baki kılınmıştır).**

Diyanetin yayınladığı bu Hadis kitabında Recm ayetinin varlığı açıklanıyor ve hemen altında da dipnot olarak: **"Bu ayetin okunması nesholunmuş (kaldırılmış) hükmü ise ibka olunmuştur (baki kılınmıştır).** deniyor.

Yine bu Hadis'in devamında yapılan açıklamada (izahatta) **Ömer şöyle diyor: "O'na indirdiği Kitabın içinde Recm ayeti de vardır. Bu ayeti okuduğumuz ve hükmünü tatbik ettiğimiz halde bir takım müfsidler çıkıp; bu ayet Kuran'da yoktur!" diyeceklerdir...**

Bilindiği gibi Ömer, Ebubekir'den sonraki halifedir. Bu halife Recm ayeti Kuran'da vardır diyerek hükmünü uyguladığı halde kimi fesatçıların gelecekte "Kuran'da böyle bir ayet yoktur!" diyerek ortalığı karıştıracaklarından korkuyor.. Dediği gibi de oluyor. Demek ki bu karışıklıklar üzerine bir tek Kuran tertipleniyor. Sonra da bir harfi bile değiştirilmemiştir deniyor ve tersini söyleyenlerin de kafası uçuruluyor..

Biz yine Kuran'a dönelim. Nur suresinin 2. ayetini okuyalım. Bu ayette: "Zina eden kadın ve erkeğin her birine yüzer değnek vurun." deniyor. Ama meraklı bir insan olarak üç peygamberin kitaplarına baktığımızda değişik hükümler görüyoruz.

Dört kitabın dördü de Allah'tan geldiğine göre(!) bu insanlar hangisine inansınlar? "Taşlayarak öldürün diyenlere mi?" (Tevrat. Levililer. 20/10; Tesniye.22/22); yoksa, "Yüz değnek vurarak dövünüz.." (K. 24/2) diyene mi inansınlar. Yoksa, yine Kuran'da yazıldığına göre zina suçunu işleyenleri "Eziyet etmeden evlerinde mi tutsunlar.." (K. 4/15) ya da "eve kapatıp tevbe edinceye kadar eziyet mi etsinler.." Ya da Hıristiyanların yaptığı gibi "Zina edenleri kendi eylemleri ile baş başa mı bıraksınlar?" (İn. Yuh. 8/7).

Kuran'da En'am suresinin 34. ayetinde: "...Allah'ın sözlerini değiştirebilecek kimse yoktur.." (K. 6/34) diye yazmaktadır. Bizimkiler ise, Tevrat, Zebur İncil için tahrif edilmiştir diyor? Peki, Allah'ın, "sözlerimi değiştirebilecek

kimse yoktur” sözlerini nasıl görmezden geleceğiz? Dördü de Hak denilen bu kutsal kitaplar niçin birbirleri ile çelişiyor? Neden Kuran’da bile zina edenler için üç-dört türlü ceza şekli var?

Efendim, son ayetle (K. 24/2) ilk iki ayet nesholunmuştur. Nasıl olur? Geçmiş ve geleceği bilen Tanrı, sonradan kaldıracığı sözleri söyler mi? Sonra, Tevrat’taki hüküm için; “Allah’ın hükmü ile hükmetmeyenler kafirdir, zalimdir!” dememiş mi idi?

Eğer Tevrat ve İncil İslam peygamberinden önce değiştirilmiş olsa idi Allah’tan geldiği ve uyulması gerektiği söylenmezdi. Hem Tevrat-İncil elde bir tane değil ki... Din adamları tarafından çoğaltılıp çoğaltılıp; değil ülkelere, illere ve illerdeki topluluklara (Havra-Kilise) bile dağıtılıyor. Bunların hangi birini bir araya getirip de değiştireceksiniz. Eğer İslam Peygamberinden sonra değiştirildi ise Allah bilmiyor mu idi sonradan bu sözlerini değiştireceğini. Haydi çık çıkabilirsen işin içinden... Bu nedenledir ki; bizimkiler, dinde akıl ile mesafe alınmaz. Dinde esas olan inanmaktır. Ancak inananlar huzura ererler; yani, kelleyi kurtarır, derler.

Eğer Allah’ın indirdiği ile hükmetmek gerekiyorsa neden Tevrat’ın yukarıda açıkladığımız hükmünde ısrar edilmemiştir ve “Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler” kâfir ve zalim olacağına göre kimlerdir bu “Allah’ın hükmettiği ile hükmetmeyenler?”

Yukarıda Kuran’daki Maide (5) 44 ve 45. tümcelerinden söz etmiştik; ancak, tümceleri yazımıza aktarmamıştık. Bu yazımızda her iki tümceyi de aktararak üzerinde düşüneceğiz... Önce K. 5/44. tümceyi alıp inceleyelim:

“Doğrusu Biz yol gösterici ve nurlandırıcı olarak Tevrat’ı indirdik. Kendisini Allah’a teslim etmiş peygamberler, Yahûdi olanlara onunla ve Rabb’e kul olanlar, bilginler da Allah’ın Kitâbından elde mahfuz kalanla hükmederlerdi. Tevrât’a şâhittiler. O halde insanlardan korkmayın, benden korkun, Âyetlerimi hiçbir değerle değiştirmeyin; Allah’ın indirdiği ile hükmetmeyenler, işte onlar kâfirlerdir.”

Bu tümcede üzerinde durmamız gereken hükümler vardır. Önce birincisi üzerinde duralım. Ancak burada bir duruma dikkat çekmek istiyorum. Bu tümce Allah’ın

ağzından söyleniyor. Bu tümcede Allah; önce, “Biz” diyor, sonra da “Ben” diyor...

Bize öğretilen, kitaplarda yazılan, Allah'ın tek olduğudur. Tek olan Allah, niçin “Biz” diye çoğul kullanıyor? Çoğul kullandıktan sonra da niçin “Ben” diye tekil kullanıyor? Bu zamir farklılıkları düşünerek okuyan bir kişinin dikkatini çekmez mi, çekmemeli mi? Bilmem bu konuda açıklama getiren oluyor mu?

Şimdi gelelim birinci hükme ki şudur: “Allah'ın Kitâbından elde mahfuz kalanla hükmederlerdi.” Demek ki Allah da biliyor Tevrat'ın kimi bölümleri kaybolmuş.. Öyleyse: “Siz elde kalanları ile hükmedin!” diyor...

Buradan anlıyoruz ki; Allah, kendi kitabının değil değiştirildiğini, bazı bölümlerinin kaybolduğunu biliyor ve söylüyor... Bu durumda nasıl olur da: “...Allah'ın sözlerini değiştirebilecek kimse yoktur...” (K. 6/34) diyebiliyor.

Değil değiştirmek, ortadan kaldırıldığını bile söylüyor... Allah kendi kitabının kaybolmasına, kimi tümcelerinin ortadan kaldırılmasına kayıtsız kalabilir? Bir köy muhtarı bile köy meydanına astığı duyuruları uygulamayanlar hakkında işlem yapmaktan kendini alamaz...

Elbette bu görülere karşı bizimkiler de yanıt hazır: “Allah çok sabırlıdır, hesabını ahrette görür!” Eh, ne diyelim, artık böyle denince söylenecek söz bitmiyor ki: “Şüphesiz Allah'ın hesabı çabuktur!” (K. 3/29), “O hesap görenlerin en süratlisidir.” (K. 6/62), “...O hesabı çabuk görür!” (6/62), “... Doğrusu Allah hesabı çabuk görendir. (K. 40/17).

Bizimkilerin buna da yanıtı hazırdır: “Allah dokunulmazdır. Kendisine sorulmaz... Oysa benim amacım, bu tür sorularla insanın düşünmesini sağlamaktır. Unutmayalım ki bir toplum, tabuları eleştirmedeği sürece kendisi için kurtuluş yoktur...

Şimdi de gelelim hemen devamı olan K. 5/45' e: “Orada onlara cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe dişle ve yaralara karşı ödeşme yazdık. Kim hakkından vazgeçerse bu onun günahlarına kefâret olur. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, işte onlar zâlimlerdir.”

Yine: “Ey akıl sahipleri sâhipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Artık Artık Allah'a karşı kalmaktan sakınırsınız.” (K. 2/179) denerek kısas emri vurgulanmaktadır... Kuran'a da

geçen “kısasa kısas” cezasının dayanağı: Tevrat’ta ki şu tümce olup hemen hemen olduğu gibi aktarılmıştır.

Bakalım: “Göz yerine göz, diş yerine diş, el yerine el, ayak yerine ayak, yanık yerine yarık, yara yerine yara, bere yerine bere vereceksin.”(Tevrat, Çıkış, 21/24, aynı konu; Çıkış, 21/25, Levililer, 24/20 Tesniye, 19/21’de de işlenmektedir.)

Burada akla bir soru gelmektedir. Tevrat’taki “Kısasa kısas” emrini olduğu gibi Kuran’da gördüğümüze göre “Benim indirdiğim ile hükmetmeyenler, işte onlar kâfirlerdir.” (K. 5/44) dediği Tevrat’taki emri Recm cezasını Kuran’da niçin görememekteyiz?

Taliban ve diğer şeriatçılar böyle dediği halde bizdeki “Elhamdülillah bizde Müslüman’ız!” diyerek şeriata sahip çıkan kimi Atatürkçüler, kimi liberaller, kimi aydınlar “**Dinde böyle şey olmaz!**” diyerek kendi kafalarındaki din anlayışına sarılmışlardır.

Oysa özlenen din değil de, uygulanan dinde bu vardır. Öyle ki Taliban’ı ayıplayan Amerikalı ve Avrupalı Yahudilerle Hıristiyanların kitaplarında da var. Ama onlar put yasağı olduğu halde tapınaklarını resimlerle donatıyorlar, sokaklarını, caddelerini, meydanlarını heykellerle donatıyorlar.

Bizimkiler ise, Kutsal kitapların yasakladığını yakıp-yıkarak ortadan kaldırıyor ve Allah’a hizmet ettiklerini sanıyorlar. Kimileri de: “Bütün kutsal kitaplar, Peygamber sözleridir!” demekle kutsal kitapları önemsemediklerini göstererek yıkımı ayıplıyorlar.

Burada şöyle bir soruyu akla geliyor: Şimdi kutsal kitaplar Peygamberlerin değil de gerçekten Tanrının sözleri olsaydı bu yıkımı hoş mu görecektik?..

Hayır, Allah da olsa; akla, ahlaka, bilime, güzel sanatlara, kültürel varlıklara aykırı buyruklar veremez. Bir an için somut bir Allah var da böyle bir emir verdi diyelim; yine de yerine getirilemez.

Öyle ki Allah karşıma çıksa: “Bu benim buyruğumdur, yerine getirmelisin!” dese kendisine: “Akla, ahlâka, bilime, güzel sanatlara aykırı ve de kültürel varlıklara düşman eden bu buyruklarınızı kabul edip uygulama gibi bir haksızlığa,

bilgisizliğe, anlayışsızlığa, hoşgörüsüzlüğe neden olamam!
Ve bu sorumluluğun altına giremem!” demekten zerrece çekinmem...

Yine kendisine: “Hem bana yaratma yeteneği veriyorsun. Hem de bu yeteneğimi yerine getirerek: Heykel, resim yapmama, çalıp, söyleyip oynamama izin vermiyorsun. Bu nasıl gelişki.

Bu nasıl olur? Bu yaptığın senin Allahlığına yakışır mı? Bu yaptığın şuna benzer: Hem güzel yaratıyorsun; hem de bana, güzele bakmakla göz zinası yapacağımı söylüyorsun. Olur mu bu!” demekten de çekinmem...

Ömer Hayyam bu çelişkiyi binlerce yıl önce şöyle dile getirmekten çekinmemiştir.

“Yapma diyorsun; yapmamak elimde mi?

Sen al demişsin, nasıl çekerim elimi?

Hem yap, hem yapma demek senin ki bana

İnsaf: Kadeh devrilir de dolu kalır mı?”

Elhamdülillah ben de Müslüman'ım!” diyen Atatürkçüler ve solcularla birlikte şeriati şirin göstermeye çalışan yeni yetme profesörler de **“Dinde böyle bir şey yok!”** demekten çekinmiyorlar. Allahlarının böyle bir buyruk vereceğini bir türlü kabullenemiyorlar.. Var mı, yok mu? Gösterdiğim kaynaklara bakıp da öyle çıksınlar halkın karşısına...

Bir de put ve heykelle ilgi tümcelerin (ayetlerin) hangi kutsal kitaplarda dile getirildiğini öğrenmek isteyen arayış içindekiler var. Hem: “Elhamdülillahçı Müslümanlıca”, hem “Dinde böyle bir şey yok!” diyenlerle arayış içindeki gençlere din kitaplarında yerlerini göstermek için aşağıdaki bilgileri veriyorum.

Put ve Heykel düşmanlığı Yahudilikten: Hıristiyanlığa da geçmiş Müslümanlığı da. Kutsal kitaplarında yazılmasına karşın; heykele, resme, müziğe yer verenler yalnızca Hıristiyanlar olmuştur. Çünkü yalnızca bunlar güzel sanatların insan ruhunu ve yaratıcılık yeteneğini geliştirdiğinin ayrımına varmışlardır.

Müslümanlıkta ise güzel sanatlar mimarlıkta, hat ve minyatür sanatında kendini göstermiştir. Yahudiler de bu bile yoktur... Varsa bile çok azdır...

Eğer güzel sanatların yasaklanmasına tümce (ayet)

ve hadislere ilişkin kaynaklara ulaşmak isteyen varsa ve gerçekleri öğrenmek isteyenler İlhan Arsel'in "Toplumsal Geriliklerimizin Sorumluları DİN ADAMLARI İstanbul 1995 baskısının 111-132 sayfalarında" geniş bilgiler bulabilirler. Bu sayfalardaki: Heykelle, müzikle, resimle ile ilgili ilginç yasakları görebilirler.

Aşağıda, yalnızca kutsal kitaplarda, put ve heykel konusunda, yazılanlara birer örnek vererek yerlerini göstereceğim:

TEVRAT'TAN:

"Fakat onlara şöyle yapacaksınız; mezbahalarını yıkacaksınız, ve dikili taşlarını parçalayacaksınız, ve onların sunularını balta ile keseceksiniz, ve onların oyma putlarını ateşte yakacaksınız."(Levililer, 7/5 ve diğerleri: Levililer, 19/4; Tesniye: 29/17, 34/51. Tevrat ve İncil'le ilgili geniş kaynaklara ulaşmak isteyenler, "The New Combined Bible Dictionary and Condance" adlı kitaba bakabilirler. Bu kitap Beyoğlu'ndaki Hıristiyanlıkla ilgi kitaplar satan kitapçıda bulunmaktadır.)

İNCİL'DEN:

"İmdi putlara kurban edilen şeylerin yenmesine gelince, biliriz ki put dünyada bir şey değildir... Lâkin bazıları şimdiye kadar puta alışkanlıkla; puta kurban edilmiş bir şey diye yiyorlar ve onların vicdanı zayıf olduğu için lekeleniyor... Fakat yiyecek bizi Allah'a makbul kılmaz; yemezsek, eksikliğimiz olmaz; yersek de, fazlalığımız olmaz." (Korintoslulara 1.Mektup: 8/4 ve diğerleri: Resullerin Diğerleri: 10/14, 15/29, 17/29; Yuhanna'nın 1.Mektubu: 5/21. Bu konuda yazılmış diğerlerini öğrenmek isteyenler YENİ YAŞAM YAYINLARI'ndan ABC DİZİNİ ALI KİTABA BAKABİLİRLER. Kitap, "Pavlonya Sokak. Kanberoğlu İş hanı, No. 2/24, Kadıköy?İst. adresinden alınabilir.)

KURAN'DAN:

"Allah'tan başka; sana ne fayda ne de zarar veremeyecek olan şeylere yalvarma! Eğer böyle yaparsan, o taktirde sen muhakkak zalimlerden olursun." (10/106. Kuranda bun anlamda daha yüzlerce tümce (ayet) vardır. Bu tümcelerin (ayetlerin) yerlerini kolayca bulmak isteyenler Recep Aykan'ın Kelime ve Konulara Göre Alfabetik KUR'AN

FİHRİSTİ'ne bakabilirler.)

Görüldüğü gibi: Putları: “Kesin, parçalayın, yakın, yıkın” buyruğu yalnızca Tevrat'ta var. İslam Peygamberi Mekke'yi ele geçirdiğinde, Tevrat'taki bu buyruğa dayanarak, Kabe'deki putları eliyle kırmıştır...

İşte İslam dünyasında: Put ve heykel düşmanlığının dayanağı ve kaynağı budur... Talibanlar da Peygamberlerinin yolundan giderek Buda heykellerini topa tutup; yakıp yıkıp yerle bir etti. Bu yaptığı ile de övündü ve “Allah'ın emri, Peygamberin eylemi ve kavli (sözü)” diyerek işin içinden çıktı.

Ama Afganistan'da milyonlarca kişi açlık sınırının altında yaşıyor ne gam... Bu Allah'ın takdiridir. Allah onların dirençlerini sınıyor (imtihan ediyor). Bu dünyada çektikleri açlığın karşılığını (mükâfatını) öbür dünyada göreceklerdir... Ama kutsal kitapları, insanı mest ederek kendinden geçiren içecekleri, uyuşturucuları yasaklamış...

Peygamberleri de yasaklamış. Örneğin şöyle demiş: “Resullah, müskir ve müftir her şeyi yasaklamıştır.” (Hadis). Bu yasaklamayı görmezden gelirler... Batı dünyasına uyuşturucu sevkiyatında başı çekerler...

Bütün bu çelişkilerden kurtulmanın yolu: Akı, etik ahlakı, bilimsel verileri kendimize yol gösterici olarak almaktır.

Atatürk bu yolu şöyle göstermiştir: “Yaşamda gerçek yol gösterici (mürşit) müspet bilimdir.”

Av. Hayri BALTA

TANRI NEDİR?.. 11

Sağdaki **HAKTAN** (Altta...) bölümünde **TANRI'NİN NEREDE** olduğu açıklanmaktadır. Hepsi de Tanrı'nın kaynağı olarak insanı göstermektedirler ki; bunlar hayatlarını dinsel araştırmaya adanmış din bilginleridir.

İnsanoğlu yararını gördüğü eylemleri iyi diye kutsallaştırarak Tanrı kavramı içinde bir araya getirmiştir. Elbette iyi olanlar yanında kötü olanların ayırımına vararak bunları da lanetleyerek Şeytan kavramında birleştirmiştir.

Yaşamda iyi ile kötüden birini seçmesi insanın kendi iradesine bırakılmıştır. Genelde kendini bilen ve aklını kullanan insan iyiyi sahiplenmiş kötü ile mücadele etmiştir. Din ilminde buna insanın nefesine (Şeytana) karşı direnmesi denir. Kendini bilen insan ise Rabbini (İyi olanı, doğru olanı, güzel olanı) bilir.

Kendini bilen insan kendisini huzursuz edecek olan kötü davranıştan uzak durup iyi olanı yapar ki; bu durum "Ben Rabbime sığınırım" kavramı ile ifade edilir. Yani, ben doğru olanı, iyi olanı, güzel olanı yaparım demektir ki bu da vuslata ermekle ifade edilir.

İnsan yaşamı boyunca doğruluğun karşısında eğrilik; iyiliğin karşısında kötülük; güzelliğin karşısında çirkinlik; dürüstlüğün karşısında iki yüzlülükle karşılaşmıştır.

Bu kavramları çoğaltabiliriz. Sevginin karşısında nefret, neşe'nin karşısında hüzün; barışın karşısında savaş, sabrın karşısında acelecilik; hoşgörünün karşısında tahammülsüzlük; saflığın karşısında kurnazlık; iffetin karşısında iffetsizlik... Bu iyi ve kötü kavramlar istenildiği kadar çoğaltılabilir...

Kötü ile iyi arasında bir seçme durumu ile karşı karşıya kaldığımızda içimizde birbirine zıt iki duygu oluşur. Bir duygu kötü olanı yapmamız için haklı gerekçeler ileri sürer ki buna Ruhul kûbuh; yani, kabahate sürükleyen ruh (Şeytan) denir. Bir de kötü olanı yaptığımızda karşılaşacağımız sonuçları hatırlatan uyarıcı bir duygu kendini gösterir ki buna da Kutsal ruh; yani, saygı gösterilmesi, uyulması gereken düşünce ve duygudur ki bunu da Tanrı kavramı ile ifade ederiz.

İnsanın kötü olanı yaptığında, eğer dirilerden ise, duyacağı tedirginlik ve huzursuzluk cehennem azabı ile

ifade edilir. İnsanın iyi düşünce ve davranışları sonunda karşılaşacağı refahı, huzuru da Cennet kavramı ile ifade edilir.

Denebilir ki bu kadar kötüler var. Örneğin hortumcular, komisyoncular, rüşvetçiler, kapkaççılar, diktatörler, yargısız infazcılar, işkenceciler, katiller... Bunların çoğu yatığı suça karşılık ceza görmüyor, refah içinde yaşayıp gidiyor. Bu işlediği suçun cezasını görmeyenler cezasını kim verecek.

Şeriat zihniyeti yakalanmayan kötünün cezasını öbür dünyaya havale ederek soruyu yanıtladığını sanır. Oysa Allah dirilerin Allah'ıdır. Ölülerin Allah'ı olmaz. Cennet, Cehennem, ceza-mükafât kavramları yaşayanlar içindir. Ölen için her şey bitmiştir.

Arifler ölü ile ilgilenmez. Ariflerin nazarında ölülerin esamisi okunmaz. Bütün dinsel kavramlar yaşayanlar ve de sorumluluğunu bilenler içindir. Sorumluluğunu bilmeyen insanlara yaşasa bile "ÖLÜ" denir. Dinsel düşünce, tasavvufi anlamda, değil fiziken ölülerle, kalben ölülerle bile ilgilenmez. Bunlar din alanına adım atmamış olduğundan "Âlem-i şuhut"; yani, Tanrı'nın varlığına bir kanıt, şahit sayılır. Bunların Tanrı ile ilgileri yoktur.

Din ilmi Diriler içindir; ölüler, yani, sorumsuzlar, kötüler, benciller, gelişmemişler, ham kalmış kişiler için değildir. Din ilminde onların çetelesi tutulmaz. Onlar ölü sayılırlar. Bizim onlara sözümüz yoktur ve onlar bizim nazarımızda yok sayılırlar. Bizim sözümüz "Diri"leredir. Yani topluma karşı, kendine karşı sorumluluğu bilen sağduyu ve vicdan sahibi insanlardır.

Bu durumda Tanrı'yı da Şeytanı da yaratan insandır. Cennet de cehennem de sorumluluk bilincindeki insanın ruhsal dünyasındadır. İnsanın olmadığı yerde ne Tanrı vardır ne de Şeytan... Sorun bu kadar basittir.

İslam'ın 4. Halifesi Ali: "İlim bir nokta idi cahiller onu çoğalttı." demiştir. Biline ki o bir noktayı çoğaltanlar ilâhiyatçılardır... Onların cehaletinden Tanrı'ya (Bilimsel olana, makul olana, sağduyuya...) sığınırım.

Elbette bu anlattıklarım akli vahiyden üstün tutanlar için söz konusudur. Biz akli vahiyden üstün tutanlar onların nazarında zaten zındık sayılırız. Ne gam... HB 21.9.2003

NOT: GENİŞ VE AYRINTILI BİLGİ İÇİN SOL SÜTUNDAKİ "4. AYDINLANMAYA KATKI"YI TIKLAYINIZ..

TANRI NEREDEDİR?.. 12

Ete kemiğe büründüm,
Yunus diye göründüm.

Bir ben var benden içeri.
+
Baştan ayağa değin
Hakk'tır seni tutmuş
Hakk'tan gayrı ne vardır
Kalma güman içinde

YUNUS EMRE'DEN

X

Sen sende ara Hakk'ı,
Hemen gezme yabanda
Kendinde iken sen O'nu
Gayrıda arama.

KUDDUSİ BABA'DAN Veliler Bahçesi, Bedri Özbey, s.41

x

Gözle seni sen, sen'de
Düşme diğer sevdaya
Sen'de seni buldunsa
Edersin vuslat yâra...

ŞEMSENDİN-İ SİVASÎ

Veliler Bahçesi. Bedri Özbey, s. 16

x

Tanrı bize bizden yakın
Gitme uzaklara sakın
Onu görmek mi merakın
Aç gözünü bak insana

MELULÎ

X

Ben taşrada arar idim
Gördüm can içinde can imiş...

BİR İLÂHİDEN

X

Zahit nefsi iledir; arif Rabbi iledir.
Zahit nefis ve hevasının, arif ise Allah'ın kuludur.

KAYGILARIM

Zahit Hakk'ı dili ile; arif, can-ı gönülden anar.

Zahidin kalbi sebeplere bağlıdır; arifin canı Rabb'i iledir.

Mümin Allah'ın nuru ile; arif Allah ile bakar.

Mümin Allah'ın ipine yapışır, arif Allah'a bağlıdır.

İBRAHİM HAKKI ERZURUMLU Marifetname s.30

X

Görüldüğü gibi Tanrı insanda imiş... Bunu ben değil Arifler söylüyor. Ben de HALKTAN (SOLDA) bölümünde TANRI'NİN NE OLDUĞUNU açıklamaya çalışacağım...

TANRI MADDE OLARAK VAR MIDIR?.. 13

Sağdaki **OKUR'DAN** bölümünde Ebu Ubeyde Bin Nihat adlı bir okurumuz bana **“Siz kalkıp hangi rütbenizle Rahman ve Rahim olan Allah'tan hesap sormayı düşünebilirsiniz? Yoksa Hayri Balta artık ilahlık peşinde midir?”** demektedir. Anlaşılan o ki bu okurumuz benim yazdıklarımı anlamamış.

Bir kere ben, insanın dışında bir Tanrının varlığına inanmıyorum ki gidip ondan hesap sorayım...

Tanrı, nefsini (kendini) bilen insanın ruhsal dünyasında vardır. Bu yüzden “Nefsini bilen Rabbini bilir!” denmiştir. Sen kendini bilmediğin sürece Tanrı'yı bilemezsin ki? Bu gerçeği Şemseddin-i Sivasî şu sözlerle dile getirmiştir. Anlayan varsa beri gelsin:

“Gözle seni sen sende

Düşme diğer sevdaya

Sende seni buldunsa

Edersin vuslat yâr'a...” (Bedri Özbey, Veliler Bahçesi.

S.16)

Bu konuda İbrahim Hakkı Erzurumlu'nun aşağıdaki sözleri dikkatle okunmaya değer:

“Halk ile meşgul olmak bir perdedir. O perde insanı Allah'ın kapısından içeri koymaz. Bina aleyh halkı terk eden nefsinden haberdar olur ve nefsini terk eden Arif-i Billah (Allah'ı bilmek) olur.” (Marifet name. s. 30).

Tanrı'yı bilmek ve bulmak için öncelikle halkın değil ariflerin, ermişlerin, sözleri üzerinde düşünmek gerekir.

Burada İbrahim Hakkı Erzurumlu'nun halk dediği halkın nakle ve taklide dayanan Tanrı ve Din anlayışıdır. Halka gerçek Tanrı ve din bilgisi vermeyenler ise her gece televizyona çıkarak yalanda yarışan, uydurmada uyuşan ilahiyatçılardır. Ne acı ki bunlar bilmeden halkımızı Tanrı'dan uzaklaştırmaktadırlar.

Ariflerin sözlerini değerlendirerek yaptığım şu Tanrı tanımına dikkatinizi çekerim: **“Tanrı; madde olarak yoktur, mana olarak vardır. Maddî bir varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Tanrı ruh olarak yoktur, simge olarak vardır. Yine tanrı zat (kişi) olarak oktur, sıfat**

(nitelik) olarak vardır...”

Hiçbir ilâhiyatçının Tanrı madde olarak vardır diyeceğini sanmıyorum. Çünkü kendi ifadelerine göre **“Tanrı zamandan ve mekandan münezzehtir”** ve **“Tanrı, İnanan insanın kalbinden başka bir yerde de değildir”** ve yine Kuran’a göre: **“Allah Kişinin kalbi ile kendisi arasına girer.” (K. 8/24)**

Tanrı’nın; kişinin kalbi ile kendisi arasına girmesi demek; insanın, olumlu ve yüce kavramlar yanında; genel doğruların, üstün değerlerin, insanlıkça kabul edilmiş etik ahlakın varlığını her zaman kalbinde (sağduyusunda, vicdanında) duyması demektir...

İnsan, bu olumlu kavramlara, genel doğrulara, üstün değerlere yer verip yaşamına uyguladığı sürece huzur ve mutluluk içinde olur ki insanın bu ruh hali cennet ile ifade edilir. Bu genel doğruların tersi olan olumsuz kavramları yaşamına uygularsa huzur ve mutluluğu yitirir ki bu da cehennem ile ifade edilir.

Bu açıklamaları Adem ile Havva’nın cennetten kovulması ayetlerinde çok güzel ifade edilmiştir. Orada Tanrı (İnsanın akli, sağduyusu, mantığı...); insana, şöyle seslenmektedir: **“Her şeyi yap, ama şu ağacın meyvesini yeme!” (K. 2/35)** demiştir. O ağaç kötülüğün simgesidir ve kötülüğün çeşidi yoktur. O meyveden yeyen huzur ve mutluluğunu yitirir. Yani cennetten uzak düşer...

Biline ki cennet de, cehennem de insan yaşarken söz konusudur. Öldükten sonra gidilecek ve hesap verilecek bir yer yoktur. Yine biline ki **“Tanrı, ölülerin değil; dirilerin Tanrı’sıdır.” (İn. Matta. 22/32. Markos. 12/27. Luka. 20/38)**

Değil fiziksel olarak ölmüş insanın; kalp gözü kapalı bir insanın bile Tanrı ile ilgisi yoktur. Bu nedenle derim ki; olgun insanın olmadığı yerde Tanrı da yoktur...

Bu duruma göre peygamber gönderen, kitap indiren bir Tanrı yoktur. Bu kavramların din edebiyat ve felsefesinde başka anlamları vardır. Tanrı kelâmının anlamı başkadır. Tanrı kelâmı demek bilge kişilerin ahlak, edep, insanlık, hikmet içeren sözlerle insanı tekamüle sürüklemesidir...

Eğer kutsal kitaplar Tanrı tarafından indirilmiş olsaydı; Tanrı, sıradan bir insan olan insanı cezalandırmak için:

“Allah onları yok etsin!” (K. 9/30) diyerek başka bir Allah'a havale etmezdi.

Yine davranışını beğenmediği bir insanı **“...çok yemin eden alçak zorbaya!” (K. 68/14)** diye aşağılamazdı. Öfkelenmek, aşağılamak gibi insana özgü özellikler Tanrı'nın yüceliği ile ne oranda bağdaşır? Takdirini size bırakıyorum.

Vahiy demek; ezoterik bilgi sahiplerinin olaylar, sorunlar ve sorular karşısında içine doğan duygu ve düşüncelerdir. Bu duygu ve düşüncelerin ahlakî, edebî, insanî olanına ve insana tekâmül yollarını gösterenine dinsel bir terimle vahiy denilmiştir.

Bu duygu ve düşüncelerin ahlakî, edebî olmayanına ise ilham denir. Vahyin de, ilham'ın da hepsine Türkçe'de “İçe Doğuş” ya da “esin” denir. Bütün esinlerin (Vahiy, ilham, içe doğuş...) kaynağı insanın gelişmiş aklıdır. Gelişmiş akli olmayanlara ne vahiy gelir ne de ilham...

Artık doğa olaylarını, toplum olaylarını, tıbbî olayları, uzay olaylarını ilâhir Tanrı kavramı ile karıştırmamalıyız. Tanrısal olaylar yaşam deneyleri ile ortaya çıkar. Uygulandığında insanın yüzünü kızartmayan, başını ağrıtmayan, kendisini utanca boğmayan ve her zaman başını dik tutan yaşam yöntemidir.

Böyle bir yola gitmeyi öğütlemek kolay ama uygulamak zordur. Bunun içindir ki insanın başını tapınmaya bağlamışlardır.

Kendini bilmeyen insan Tanrı'yı bilemez. Önce insanın kendisini bilmesi; yani eleştirmesi, yargılaması sonundaki eksiklerini görerek gidermesi gerektir. Aksi takdirde ham gelir ham gider.

HB. 15.10. 2003

BİLİNMEYEN TANRI'DAN BİLİLEN TANRI'YA... 14

Bütün İslâm İlmihâl'lerinde, Laik Cumhuriyet Türkiye'sinin okullarında ders kitabı olarak okutulan "Din Kültürü ve Ahlâk Bilgisi" kitaplarında, Kuran Kurslarında ve İmam Hatip Okullarında ve Televizyonlarda konuşan bütün ilahiyatçılarda ve diğer tek Tanrılı dinlerde Tanrı'ya inanmak aşağıdaki gibi açıklanmaktadır:

"Allah'a İman Ne Demektir: Allah'a iman, Allah'ın varlığına, birliğine, ezeli ve ebedi olduğuna; yani, varlığının bir başlangıcı ve sonunun bulunmadığını, eşinin benzerinin, ortağının, oğlunun, kızının olmadığına varlığı kendinden olup varlığı için bir başka şeye muhtaç olmadığına, yaratılmış olan şeylerden hiç birine benzemediğine dolayısıyla düşündüklerimizden ve hayalimize gelen şeylerin hepsinden başka olduğuna, her şeyi bildiğine her şeyi gördüğüne, her şeyi işittiğine, duyduğuna, her şeye gücünün yettiğine, her şeyi yaratanın O olduğuna... Kısacası, her türlü eksiklikten uzak olduğuna yürekten, tereddütsüz bir şekilde inanmaktadır. Ergenlik çağına ulaşmış her akıl sahibinin, Allah'a bu şekilde inanması farzdır." (Bk. Vatan, 1.11.2003 tarihli Ramazan Eki.)

Görüldüğü soyut bir Tanrı kavramı tanımı yapılmakta ve insanın tereddüt etmeden buna inanması istenmektedir. Tam Bektaşî fıkrası gibi: "Yok diyecek ama dili varmıyor." Öyle ya, adı var ama cismi yok. Yeri yok, yurdu yok. Eni yok, boyu yok. Ne zamana sığıyor, ne mekana sığıyor. Evren'e, Doğa'ya bakmışız, önce Yıldızlara Tanrı demişiz. Sonra Aya, sonra Güneşe Tanrı demişiz. Asırlar sonra bunların dönüp durduğunun ayırımına varmışız; öyle ise bunu yapan bir güç var demişiz. Ondan sonra O'na en güzel sıfatları (Esmâ-i Hünsâ) yakıştırmışız. Bütün Doğa olaylarını da O'ndan bilmişiz. Bu yargımızı da insanlığa dayatmaya kalkmışız...

Bu ise insan doğasına aykırıdır. Çünkü tahmine, kıyaslamaya dayanarak bir yargıya varmak; insanın aklına da aykırıdır, mantığına da, doğasına da aykırıdır. Asıl önemlisi bu dayatmada insan aklına ve iradesine hiç yer verilmemiştir; yalnızca inanacaksın denmiştir. Bu şekilde bir inanç akli dışlamakta ve insanı doyurmamaktadır.

Aklı başında bir insan inandığı şeyin ne olduğunu bilmek zorundadır. Bir kere şu bilinmelidir ki insanın dışında bir Tanrı yoktur. Peygamber gönderen, kitap indiren bir Tanrı yoktur. Bütün bunlar din literatüründe simgesel anlatımlardır.

Eğer biz biz olursak, kendimizi bilirsek, farık ve mümeyyiz olursak Tanrı'yı bilebiliriz ama göremeyiz ve bu biliş, bizim tekamül yolunda önümüzü açacaktır.

Gerçi Tanrı'yı gördüğünü ve öyle ki Tanrı ile gürleştiğini söyleyen akıldaneler çıkmıştır. Bakınız: Tevrat, Yaratılış. 32/28. Hoşea 12/3-4. Yaratılış, 32/32/30. Çıkış 24/90-11 Hakimler 13/22. Yeşeya. 6/1-3, 5.

Tanrı; Yüce kavramlar yanında genel doğrular, üstün değerler, olumlu duygular, güzel nitelikler, insanlıkça kabul edilmiş genel ahlaktır... Saydığım bu kavramları biraz daha açarsak şöyle sıralayabiliriz: Tanrı (Yüce olan, üstün olan, iyi olan, doğru olan, güzel olan...); Savaş değil barıştır. Nefret değil sevgidir. Düşmanlık değil dostluktur. Yalancılık değil doğruluktur. Çirkinlik değil güzelliştir. Kötülük değil iyiliktir. Cimrilik değil cömertliktir. Acelecilik değil sabırdır. Öfke değil şefkattir. Kendini beğenmek değil alçak gönüllülüktür. Bencillik değil paylaşmaktır. Tembellik değil çalışkanlıktır. Ahlaktır ahlaksızlık değildir. Aşırılık değil itidaldir. Aşağılamak değil yüceltmektir. Suçlamak değil suçun nedenini araştırmaktır. Bütün bu olumlu ve olumsuz kavramları istediğimiz kadar çoğaltabiliriz. Bu kavramlardan olumlu olanlara uyarsak Rahmani yolda; olumsuz kavramlara uyarsak şeytani yolda sayılırız. Böylece her zaman karşılaşılabileceğimiz Tanrı kavramı ile baş başa kalırız... Saydığım bu kavramlar içinde olumlu olanları yaşamımıza uygularsak bilinmeyen Tanrı'dan bilinen Tanrı'ya ulaşmış oluruz.

Anlamadan, bilmeden Tanrı ile insanın arasına giren kişilere inanacağımıza; aklımızın, kültür birikimi ile oluşan öngörümüzün, sağduyumuzun, vicdanımızın gösterdiği doğru olan, güzel olan, iyi olan yolda gitmiş oluruz ki böyle bir yaşamda kimseden korkmayız, yaptığımız bu doğru, güzel, iyi davranışlarımızdan dolayı kimse bizden hesap soramayacağı gibi herhangi bir kişi karşısında da yüzümüz kızarmaz. Bu şekilde Tanrı ile aramıza başkalarının girmesini önlemiş oluruz. Din ilminde bu oluşum "Tanrı ile

insan arasına kimse giremez” diye söylenir.

Ne var ki Tanrı (Yukarıda saydığım olumlu kavramlar toplamı) aramıza Peygamberler, kutsal kitaplar başta olmak üzere ilahiyatçılar yanında şeyhler, cemaat liderleri, hacılar, hocalar, hahamlar, papazlar girmekte ve bütün bunlar insanı Tanrı'dan (Bütün Doğruluklardan, güzelliklerden, iyiliklerden...) uzaklaştırmaktadırlar...

Kanıt mı istersiniz. Kutsal sayılan kitaplara bakınız. Tevrat, Yahudileri Filistinli Müslümanları öldürmeye, İncil, Mesih'e inanmayanları (Haçlı Savaşları, Avrupa'daki din savaşları ve katliamlar...) Kuran, Hak din dediği Müslümanlığı kabul etmeyenleri öldürmeye motive etmektedir. Bu gerçek Sitemizin Tevrat'tan İncil'den, Kuran'dan bölümleri yanında kimi bölümlerinde de açıklanmaktadır. Bunun yanında günümüz ahlakına, anlayışına ve hukukuna uymayan yüzlerce âyetler bulunmaktadır.

Bütün bunlar bilinmeyen bir Tanrı'nın ardına düşmektendir. Tanrı ile aramıza girenlerin kışkırtmaları yüzündendir. Bilinmeyen bir Tanrı'nın arkasına düştüğümüz sürece bu öldürüşme (kâtliam) sürüp gidecektir. Bu nedenle diyorum ki: Bilinmeyen Tanrı'dan, bilinen Tanrı'ya yönelim...

H.B. 4.11.2003

YALANINIZ BATA SİZİN... 15

15 Kasım 2003 günü Ülkemiz için kara bir gündü. El Kaide'ye özenen Hizbullah adlı İslam savaşçısı bir örgüt İstanbul'da iki yerde 25 yurttaşımızı, ki bununun 19'zu Müslüman (ikisi Müslüman canlı bomba); 6'sı Musevi idi, paramparça edip kara toprağa gömdü.

Bu korkunç terör olayı ertesinde bizim İslâmcı allameler televizyonlarda görüldü. Ağızlarından bal kaymak döküldü. Neymiş de: **"İslâm barış, huzur, mutluluk dini imiş"** (Zekeriya Beyaz, ATV, A takımı, 16.11.2003). Kuran 4/93 âyetinde diyormuş ki **"Kim bir insanı haksız yere öldürürse Allah onu en büyük ceza ile cezalandırmış."**

Benim bildiğime göre bu âyette bir müminin bir mümini öldürmesi yasaklanmıştır. Öyle ileri sürdükleri gibi inancı ne olursa olsun bir insanı demiyor.

Okuyalım: **"Kim de bir mümini kasten öldürürse, onun cezası, içinde ebedî kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazâbetmiş, onu lânetlemiştir."** (Açıklaması: **Kasten bir mümini öldürmenin dünyadaki cezası kısas, yani idamdır. Afetme yetkisi veya diyet alma yalnız maktulün ailesine aittir. Bkz.2/178-179, 5/53**) (Feyz'î Furkan Kur'ân Meâli. Hasan Tahsin Feyzli. Akit Yayınları.) Bu arada 4/92 ve 49/10. âyetlerinin okunması halinde konu daha iyi anlaşılır.

Terör saldırısında ölen Müslüman yurttaşlarımızın ölüm törenine katılan İmam da bu ayeti okuyarak **"Bir insan bir insanı öldüremez. Allah'ın verdiği canı Allah alır!"** diyordu. Oysa görüldüğü gibi Allah'ın verdiği canı Allah almıyor; tineri alıyor, gaspçı alıyor, İslâm nizamını bütün dünyada hakim kılmak isteyen El Kaide adlı terör örgütünün Türkiye'deki uzantıları alıyor.

İslâm nizamını hakim kılmak isteyen örgüt yalnız El-Kaide değil. El kaidenin yanında daha birçok islâmi terör örgütü var. Ör. Millî Görüş, İBDA-C, Hizbullah, Anadolu Federe İslam Devleti, İslâm'i Hareket örgütü ve ayrıca Kuran Nizamını hakim kılmak için terörü seçen bu örgütlere destek verenler de var.

Bunların dışında bir de tebliğciler var. Ör. Yaşar

Nuri Öztürk, Süleyman ateş, M. Nuri Yılmaz, Zekeriya Beyaz ve daha binlerce ilahiyatçı ve ilahiyatçı olmayan profesör... Bunlar her gün medyada Kuran Müslümanlığının yurdumuzda hakim olması halinde hemen kalkınacağımızı ileri sürüyorlar..

Hele Ramazan ayında olmamız nedeniyle atış serbest. Karşılıklarına bir aydın çıkıp da **“Hayır, efendim pek öyle dediğiniz gibi değil! İşte Alev Erkilet’in sözleri: ‘Radikal İslâm’i hareketleri ortaya çıkaran İslâm’i hükümlerin kendisidir.’ demektedir.”** diyemiyor (Yardımcı Doç. Alev Erkilet, bu sözleri içeren bir kitap yazdığı için Kırıkkale Üniversitesinden kovulmuş olup şu an Başbakanlıkta Danışman olarak çalışmaktadır...).

Alev Erkilet’in bu sözlerinde gerçeklik payı çoktur. Çünkü İslamiyet’e göre Müslüman olmayan ülkeler Savaşılacak Ülke (Darül Harb) sayılır. Nedeni de, kendi anlayışlarına göre, Allah; kendilerini, Müslüman olmayanları **“Hak dine davet etmekle”** görevlendirmiştir. Bu amaçla mallarıyla-canlarıyla mücadele ettikleri takdirde cenneti garantileyeceklerini sanıyorlar. İşte birkaç örnek:

1. “Fitne kalmayıp, yalnız Allah’ın dini ortada kalana kadar onlarla savaşın. K. 2/191, 193”

2. “Müminler, müminleri bırakıp kâfirleri dost edinmesinler; kim böyle yaparsa Allah katında bir değeri yoktur, ancak, onlardan sakınmanız hâli müstesnadır. Allah sizi kendisiyle korkutur. Dönüş Allah’adır.” K. 3/28”

3. “O halde, dünya hayatı yerine ahreti alanlar, Allah yolunda savaşsınlar: Kim Allah yolunda savaşır, öldürülür veya galip gelirse, Biz ona büyük bir ecir vereceğiz. K. 4/74”

4. “Allah ve peygamberleriyle savaşanların ve yeryüzünde bozgunculuğa uğraşanların cezâsı öldürülmek veya asılmak yahut çapraz olarak el ve ayakları kesilmek ya da yerlerinden sürülmektir. Bu onlara dünyada bir rezilliktir. Onlara âhrette büyük azâp vardır. K. 5/33”

5. “Ey İnananlar! Müminleri bırakıp kâfirleri dost edinmeyin. Allah’ın aleyhinize apaçık bir ferman vermesini mi istersiniz? K. 4/144”

“Yahûdî ve Hıristiyanları dost olarak benimsemeyen, onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onlara dost olursa

o da onlardandır. Allah zulmeden kimseleri doğru yola eriştirmez. K. 5/51”2.

6. “Rabbin meleklere ben sizinleyim. ‘İnananları destekleyin” diye vahyetti. ‘Ben, inkâr edenlerin kalplerine korku salacağım, artık onların boyunlarını vurun, parmaklarını doğrayın’ dedi. K. 8/12”

7. “Fitne kalmayıp, yalnız Allah’ın dini kalana kadar onlarla savaşın.Eğer vazgeçerlerse bilsinler ki Allah onların işlediklerini şüphesiz görür. K. 8/39”

8. “Onlarla savaşın ki Allah sizin elinizle onları azâblandırsın, rezil etsin ve sizi üstün getirsin de müminlerin gönüllerini ferahlandırsın, kalplerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah bilendir, Hakimdir. 9/14-15” (Anlaşılan Allah, El-Kaide örgütü eliyle kâfirleri cezalandırdığında kimi müminlerin de gönülleri ferahlanıyor... Arap ülkelerinde terör örgütlerinin eylemlerinden sonra sokaklarda Allah-u Ekber diye gösteri yapanları hatırlayınız... Peki yaşamını parçalanarak yitiren 19 Müslüman’a ne diyeceğiz?)

9. “Ey inananlar! Babalarınızı, kardeşlerinizi-küfrü imana tercih ediyorlarsa - dost edinmeyin. Sizden onları kim dost edinirse doğrusu kendine yazık etmiş olurlar. K. 9//23” (Hani Babaya-anaya saygı sevgi vardı. İnanıcı başka diye babayla ana dostluktan çıkarılır mı?)

10. “Kitap verilenlerden, Allah’a, âhiret gününe inmayan, Allah’ın ve peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın. K. 9/29”

11. “Allah şüphesiz, Allah yolunda savaşıp, öldüren ve öldürülen müminlerin canlarını ve mallarını -Tevrat, İncil ve Kuran’da söz verilmiş bir hak olarak- cennete karşılık satın almıştır. Verdiği sözü Allah’tan daha çok tutan kim vardır? Öyleyse, yaptığınız alışverişe sevinin; bu büyük başarıdır. K. 9/111”

13. “Ey inananlar! Yakınınızda bulunan inkârcılarla savaşın; sizi kendilerine karşı sert bulsunlar. Bilin ki Allah, kendisine karşı gelmekten sakınanlarla berâberdir. K 9/123”

14. “Ey inananlar! Sizler daha üstün olduğunuz halde düşman karşısında gevşemeyin ki barış istemek zorunda

kalmayasınız; Allah sizinle beraberdir; sizin işlerinizi eksiltmeyecektir. K. 47/35”

Daha bunun gibi yüzlerce âyet var. Şimdi soruyorum Yaşar Nuri Öztürk'e, Süleyman Ateş'e, M. Nuri Yılmaz'a, Zekeriya Beyaz ve diğer Kuran Müslümanlığı için tebliğ yapanlara. Bu radikal örgütler İslam hükümlerine aykırı mı hareket ediyorlar. Bunlar İslam hükümlerine göre Kuran nizamını hakim kılmak için ölüp öldürüyorlar mı?

Şimdi diyelim sizler Kuran Müslümanlığını yurdumuzda hakim kıldınız. Yukarda âyetleri uygulamamazlık edebilir misiniz? Ör. **“Yahûdî ve Hıristiyanları dost olarak benimseyebilir misiniz?”**

Özetlersek: Kuran'ın bir kısmına inanıp da bir kısmına inanmamazlık edebilir misiniz? Bu şiddet âyetlerini hükümden kaldırabilir misiniz? Bu takdirde gerçek Müslümanlar sizleri kâfir oldular diye öldürmez mi?

Kuran'daki şu hükmü nasıl görmezden gelebilirsiniz? **“...kitabın bir kısmına inanıp, bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Aranızda böyle yapanın cezası ancak dünya hayatında rezil olmaktır. Ahiret gününde de azâbın en şiddetlisine onlar uğratılırlar. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir. K. 2/85”**

Yine **“...Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler, işte onlar kâfirlerdir. K. 5/44, 45”**

Gelin Alev Erkilet, Abdurrahman Dilipak ve aşağıda İslam Mücahitlerinin belirttikleri kadar olsun gerçeği açıklamaktan korkmayın. Ne diyor Abdurrahman Dilipak: **“Kuran, zalimlerin elinde her zaman bir cinayet âletine dönüşebilir.” (Akit, 21.1.2000)** Şimdi düşünelim Kuran zalimlerin elinde niçin cinayet âletine dönüşüyor? Bunun nedeni: Cihat içeren, fetih içeren, gayri Müslümlere karşı yönelik şiddet âyetleri değil mi?

Şimdi Kuran Nizamını hakim kılmak için öldürüp ölenleri kınayabilir miyiz? Bunlar kendi inanışlarına göre **“Allah yolunda canları ve malları ile savaşarak, kafirleri hak dine davet etmek için ölüp öldürürlerse cenneti satın almış olmuyorlar mı?”**

Samimi bir Müslüman olarak: **“İnancımız bizlere kâfirlerle mücadeleyi öneriyor.”** demek dururken, “İslam;

barış, huzur, mutluluk dinidir; İslam'da; hoşgörü, sevgi, şefkât ve barış vardır! Bu tür terör olayları İslam'da yoktur!" dersanız Allah'a karşı yalan söylemiş olmaz mısınız? Çünkü Kuran'da Allah şöyle demektedir: **"Düşmana karşı zaaf göstermeyin. Siz daha galip durumda iken sulha talip olmayın."** (K. 47/35) Hani İslam Barış ve hoşgörü dini idi?

Ne var ki bizimkiler **"İnancımız bize kâfirlerle mücadeleyi emrediyor!"** demeye yanaşmıyorlar ama bu gerçekleri dile getirmekten çekinmeyen Müslümanlar da var. Birkaç örnek:

A. 1999 yılında Türkiye'yi mezar evlere çevirerek 500 kişiyi öldürdüğü tahmin edilen Hizbullah militanları, ki bunların öldürüp mezar evlere gömdüklerinin hepsi de Müslüman'dı: **"Öldürme yetkisini Kuran'dan aldıklarını savunan Hizbullahçılar buna kanıt olarak şu ayetleri sıralamışlardır:**

1. **"Bilinmeli ki Allah'ın âyetlerini inkâr edenler için şiddetli bir azap vardır. Allah suçlunun hakkından gelen mutlak güç sahibidir."** (K. 3/4)

2. **"Allah daima galiptir, oç alandır."** (K. 5/95)

3. **"Allah müminlerden, mallarını ve canlarını kendilerine (verilecek) cennet karşılığında satın almıştır. Çünkü onlar Allah yolunda öldürürler, ölürler."** (K. 9/111)

4. **"Çünkü Allah mutlak üstündür, kimsenin yaptığını yanına bırakmaz."** (K. 14/47)

5. **"Kendilerine Rabbinin âyetleri hatırlatıldıktan sonra yüz çevirenden daha zalim kim olabilir. Muhakkak biz, günahkârlara, lâyük oldukları cezayı veririz."** (K. 32/22)

6. **"Allah kime hidayet ederse, artık onu saptıracak kimse yoktur. Allah, mutlak güç sahibi ve intikam alıcı değil midir?"** (K. 39/37)

7. **"Biz seni onlardan alıp götürsek de yine onlardan intikam alırız."** (K. 43/41)

8. **"Fakat biz büyük bir şiddetle yakalayacağımız, kesinlikle intikamımızı alırız."** (K. 44/16)

9. **Allah elbette ben ve elçilerim galip geleceğiz, diye yazmıştır.Şüphesiz Allah güçlüdür, galiptir."** (K. 58/21)

(Bk. Cumhuriyet, 4.7.1999)

B. Ankara Keçiören İmam-Hatip Lisesinden “izinsiz gösteri yaptıkları” gerekçesiyle okuldan atılan 1’i kız 3 öğrenci ifadelerinde şöyle demişlerdir: **“Şeriat devleti istiyoruz. Dinimizin kurallarına göre yaşamak istiyoruz, siz bizi engellemek istiyorsunuz. Devleti yaratan Allah’tır. O nedenle Allah’ın emirlerine göre yaşayacağız. Gerekirse bu yolda şehit oluruz. Allah bize elçilik görevi vermiştir. Çevremizi uyarmak bizim görevimizdir.”** (Cumhuriyet, 19.6.2001)

C. El-Kaide örgütü Amerika’daki İkiz Kuleleri yerle bir edip 3 bin masum insanı öldürdüğünde İngiltere’de yaşayan Müslüman bir cemaat lideri: **“Kafirlerle mücadele bize dinimizin emridir!”** demiştir.

Filistin asıllı ilahiyatçı Dr. Abdullah Azam masum insanların öldürülmesini şöyle meşrulaştırıyor: **“Çok açık ve net konuşacağım. Bizler Müslümanlara karşı çok yumuşak ve zelil, Allah’ın düşmanlarına karşı teröristiz.”** (Vatan. 18.11.2003)

C. Yine İtalya’da Torino’nun Carmagnola İlçesi’nde oturan Abdülkadir Mamur adlı Senegal vatandaşı bir imam; vaazlarında sık sık cihat ilan edip kanlı saldırılar ve ölümlerden söze ederek İtalya’nın 19 askerinin öldüğü bir dönemde **“Cihat uğruna canlı bomba olacağını”** söylediği için İtalya’dan sınır dışı edilmesine karar verilmiştir (Hürriyet, 19.11.2003).

Şimdi, İslam’ı olduğundan başka gösteren bizim sağlıklı düşünme yeteneğini yitirmiş ilâhiyatçı olan ve olmayan profesörlerimiz, aydınlarımız; bu kadar okuyorlar, yazıyorlar da **Alemlerin Rabbi olan bir Tanrı’nın nasıl olup da Müslümanlara “Kâfirleri bulduğunuz yerde öldürün!”** der diyemiyor. (K. 9/5)

Ne var ki sağduyusunu yitiren bizimkiler diyecekler ki **“Bütün bu öldürme ayetleri düşmanlar için ve savaşta söz konusudur!”** Öyle ama İslam dünyasında daha doğar doğmaz bir Müslüman çocuğunun kulağına kâfirlerin düşman olduğu fısıldanmıyor mu? Ama kabul edemedikleri bir olgu var. İslam’da din uğruna cihat ve fetih akidesi var. Okula başlar başlamaz kâfirlere karşı düşmanlık, kin ve

nefret öğretisi dayatılmıyor mu? Bütün okullarda, kurslarda ve camilerde yedisinden yetmişine kâfir denilen Hıristiyan ve Musevi dünyasına düşmanlıkla eğitilmiyor mu?

Şimdi İspanyollar, Bizanslılar, İranlılar, Türkler Müslümanlara savaş mı açtılar. Hayır onlar durup dururken, Müslümanlar onlara, “İmana geleceksiniz!” diye saldırdılar. Mallarını yağmaladılar. Eli silah tutanları tutsak aldılar, kadınlarını cariyeye, erkeklerini köle yaptılar.

Bu iş Mekkeli müşriklerin, Bedir’de, kervanlarını yağmalamakla başladı. Bir Müslüman için düşman yaratmak için neden mi yok...

Tarihi dikkatle incelersek İslam’ın ilk yayıldığı yıllarda Müslümanlara bir tek saldırı olmuştur. O da Bedir’de malları yağmalanan Mekkeli Müşriklerin oluşturdukları kalabalıkla Uhud’da Müslümanlara saldırmasıdır. Taa ki Haçlı savaşlarına kadar Müslümanlar savaşı, genellikle, bir geçim yolu olarak kabul etmişlerdir.

Evet İslam’da barış, hoşgörü, huzur, mutluluk, sevgi, şefkât vardır. Ama bu yalnız müminler içindir... İslam’da Müslüman olmayanlara dostluk yoktur. İşe kanıtı: **“Yahûdî ve Hıristiyanları dost olarak benimsemeyin, onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onlara dost olursa o da onlardandır. Allah zulmeden kimseleri doğru yola eriştirmez.” (K. 5/51)**

İslâmiyet’ten altıyüzyirmi yıl önce gelen İsa’ya **“Düşmanlarınızı sevin!”** diye vah yeden bir Tanrı sonradan fikrini değiştirir mi?

Gerçek saygısı denen bir şey var yahu! Bu allâmeler de hiç mi gerçek saygısı yok! Niçin bu masum halkımıza gerçekleri söylemiyorlar da olmayanı var gösteriyorlar. Müslümanlara göre gayr-i Müslimlerin ülkeleri “Darül Harb” değil mi? Türkiye Cumhuriyeti bile Laiklik ilkesi gereği dinsel hükümleri devlet ve toplum yönetiminde uygulamadığı için radikal İslamcılar tarafından “Darül Nifak” ve hatta “Darül Harb” olarak kabul edilmiyor mu?

Evet, bu İslam terörünün ayyuka çıkmasında; başta Amerika, İsrail olmak üzere Hıristiyan ülkelerin İslam’ı aşağılaması (Hor görmesi) petrollerine ve diğer doğal kaynaklarına göz koymasının da önemli rolü vardır.

Yurdumuzdaki terör olayları ile Hükümetimize de mesaj verilmektedir. Bu mesaj: ABD ve İsrail ile işbirliğine girersen, AB girmek istersen, verdiğin sözü tutarak türbanı ve çarşafı kamu alanından dışlarsan, İmam Hatip Liselerinin önünü açmazsan olacağı budur...

Ne var ki işlediğimiz konu bu değildir. Konumuz İslam'ı şirin göstermek amacı ile gerçekleri saptıranlara gerçekleri göstermektir. Ama şu konuya açıklık getirmekte yarar varır: Dünya çapında oluşan bu İslam'i terörün amacı: İslâm'a karışan öldürülecektir. (Bk. K. 5/33)

İslam uğruna sağlıklı düşünme yeteneğini yitirmiş allâmelerin yukarıda örneklediğim âyetleri bu güne değin dile getirdiklerini gördünüz mü? Şimdi ben bu allamelere **“Yalanınız bata sizin!”** dersem haksız mıyım?

Av. Hayri Balta, 19.11.2003

CENNETE GİTME HASTALIĞINA YAKALANANLAR... 16

Geçen haftaki giriş sayfamızda Serdar adlı bir okurumuz Kuran için: **“1400 yıl inmiş kitapta bilimin şu an bulunduğu bir çok teknolojik yenilik o zamandan bahsedilmiştir.”** demektedir.

9.11.2003 tarihli Vatan gazetesinde ise Süleyman Ateş: **“Kuran, gerçekleri 1400 yıl önce haber vermiş”** diyerek birkaç örnek gösteriyordu.

Ömer Çelakıl adında biri yayınladığı: **“Kuran’ı Kerim’in Sırları”** ve **“Kuran’ı Kerim’in Şifresi”** adlı kitaplarında: **“Ay’a çıkış tarihinin, uçağın, telefonun, teleskopun, helikopterin, telgrafın, telefonun, otomobilin, Edison’un ampulü buluşunun, ilk uzay araçlarının, bilimsel buluşların, ulaşım araçlarının, iletişim teknolojisinin...”** Kuran’da bildirildiğini ileri sürerek bizim aklımızı çelmeye çalışıyordu.

Cevat Babuna adlı bir doktor ise Vatan gazetesinin 2003 Ramazan sayfasında bir ay boyunca Din ile Bilimin çatışmadığına ilişkin görüşler ileri sürdü durdu...

Bu yazılar yazarlarının cehaletlerini sergiliyordu. Kuran’ı; bir bilim, teknoloji kitabı olarak tanıtmakla onu yüceltiklerini sanıyorlardı. Oysa Kuran’ın ne bilimle ne teknoloji ile ilgisi vardı.

Kuran; çağının toplumsal kültürünü ve bilgi birikimini yansıtan, mitolojik söylentileri aktaran, tarihsel bilgiler veren, günün olaylarına çözüm getiren, insanın kendini eğiterek olgun bir insan olması için nefsi ile mücadele etmesi gerektiğini ileri süren bir kitaptır. Bunun yanında siyaset gereği Hak dini kabul ettirmek için Müslümanları kafirlerle cihada ve savaşa motive etmiştir.

Gerçeği öğrenmek isteyenlere Kaynak yayınlarınca yayınlanan Prof. Dr. İlhan Arsel tarafından yazılan **“Kuran’ın Eleştirisi”** 1, 2, 3 ciltlik kitapla birlikte Cumhuriyet Kitapları serisinde yayınlanan ve Erdoğan Aydın’ın **“İSLAMİYET ve BİLİM-İslâmiyet Gerçeği”** adlı kitabı okumalarını öneririm. Adını verdiğim bu kitapları okuyanlar yukarıda adı geçenlerin nasıl desteksiz attıklarını göreceklerdir.

1400 yıl önce kültürel birikime göre insanlar; insanın

biyolojik yapısı hakkında bile yeterli bilgiye sahip değildi. Örneğin erlik suyunun (Meni, sperm, atmik...) hakkında Kuran'da şöyle yazmaktadır: **“Öyleyse insan neden yaratıldığına bir baksın. O, erkek ve kadının beli ile göğüsleri arasından atıla gelen bir sudan yaratılmıştır.”** (K. 86/5-7 DİB)

Oysa ansiklopedilerde ve cinsellikle ilgili bütün kitaplarda, erlik suyunun erkeğin yumurtalıklarında oluşarak kasıklara yakın bir yerde depo edildiğini, zamanı gelince sperm kanalından atıldığını bildirmektedir. Kuran Allah tarafından gönderilmiş olsaydı Allah; kendi yarattığı varlığın erlik suyunun nerede oluştuğunu bilmez mi idi?

Daha ilkokulda bile, mehtapsız gecelerde daha sık gördüğümüz yıldız kaymasının, gök taşlarının atmosfere girince sürtünmesinden dolayı yandığı için ışık saçtığı öğretilirdi. Ama bu konuda Kuran şu açıklamayı yapmaktadır: **“Fakat kulak hırsızlığı yapan olursa parlak bir ateş onu kovalar.”** (K. 15/18 DİB)

Yorumcular bu ayeti: “Allah'ın meclisinde konuşulanları dinlemek için kulak kabartan şeytana Allah tarafından atılan ateş parçası” olarak yorumlar. Bu konuda bir başka ayette de şöyle denilmektedir: **“And olsun ki, yakın göğü kandillerle donattık, onlarla şeytanların taşlanması sağladık ve şeytanlara çılgın alev azabını hazırladık.”** (K. 67/5. DİB). Bu konuda geniş bilgi edinmek isteyenler Sahih-i Buhari Muhtasarı. DİBY 8. Baskı. 1985 2. Cilt. S. 763'e bakabilirler.

Eğer dedikleri gibi Kuran Allah tarafından gönderilmiş bir bilim ve teknoloji kitabı olmuş olsaydı Allah göktaşlarının nasıl oluştuğunu böyle mi açıklardı?

Bilindiği gibi Asr-ı Saadet döneminde bile müminlerin evinde ayakyolu (Abdesthane, hela, tuvalet, yüznumara...) yoktu. Peygamber ve Ehl-i Beyti de dahil bütün müminler ihtiyaçlarını görmek için evden biraz uzaklaşarak bir çalılığın, bir tümseğin arkasına çömelerek ihtiyaçlarını görürlerdi. Temizliklerini taşlarla, kemiklerde ve başka sert maddelerle yaparlardı.

Allah; “Ay'a çıkış tarihi, uçağın, telefonun, teleskopun, helikopterin, telgrafın, telefonun, otomobilin, elektriğin, ilk

uzay araçlarının, bilimsel buluşlar, ulaşım araçları, iletişim teknolojisi...” hakkında bilgiler vereceğine, Nuh peygambere gemi yapmayı öğrettiği gibi, zaruri bir gereksinim olan helâ yapımı da müminlere öğretemez mi idi?

İnsanlara gerçekleri anlatmadan onları nasıl bilinçlendireceksiniz? İnsanları yalan yanlış bilgilerle gaza getirirsen; oda işte böyle, biran önce cennete gidip hurilerle-gılmanlarla yaşama sevdasına düşerek canlı bomba olur....

Bir toplumda birkaç kişi yeni bir hastalığa yakalanırsa doktorların ilk yapacağı hastalığın nedenini araştırmaktır. Doktorlar bilirler ki hastayı iyi etmenin yolu hastalığı oluşturan etkeni bulmaktan geçer.

Şimdi yetmiş milyonluk yurdumuzda yedi-sekiz bin kişi cennete gitme hastalığına tutulmuşsa bu hastalığın nereden kaynaklandığını bulmak siyaset doktorlarına düşer. Ne var ki siyaset doktorlarımız da cennete gitme hastası. Bu nedenle siyasetin baştabibi ” **minareler süngümüz, kubbeler miğferimiz, camiler kışlamız, müminler askerimiz,!**” demedi mi? İşte şimdi mümin askerler cihada geçti...

Dinin toplumsal bir olay olduğunu ve din eğitimini akılcı, bilime uygun, gerçekçi açıdan anlatmadan bu cennete gitme hastalığına tutulmuşların elinden kurtulamazsınız. Dinci terörü önlemenin yolu halkımıza geçekleri saptırmadan anlatmaktan geçer. Aksi takdirde biran önce cennete gitme hurilerle-gılmanlarla yaşama hastalığına tutulmuş olanlar Müslüman olmayanları imana getirmek için dünyamızı cehenneme çevireceklerdir.

Bilinmelidir ki Müslüman olmayanlara Hak dini kabul ettirmek için ölmek ve öldürmek cennete gitmenin en garantili ve en kestirme yoludur. H.B. 3.12.2003

TANRI FİKİR DEĞİŞTİRİR Mİ?.. 17

Evrenin yazgısını belirleyen, geçmişini geleceği bilen, dilediğini yapan ve dilediği dışında hiçbir şey olmayan Tanrı fikir değiştirir mi?

Kutsal kitapları incelediğimiz zaman Tanrı'nın sık sık fikir değiştirdiğini görüyoruz... Tanrı'nın sık fikir değiştirmesini onun Tanrısal niteliği ile nasıl bağdaştırabiliriz?

Örneğin Tanrı; Muhammet'ten 620 yıl önce gelen Peygamberi İsa'ya şöyle vahyediyor:

1. **“Göze göz, dişe diş’ dendiğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, kötüye karşı direnmeyin. Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin. Size karşı davacı olup gömleğinizi almak isteyene ceketinizi de verin. Sizinle bir adım gitmek isteyenle bin adım gidin. Sizden bir şey dileyene verin, sizden ödünç isteyeniyi geri çevirmeyin.”** (İncil. Matta. 5/39-42)

2. **“Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin’ dendiğini duydunuz. Ama ben size diyorum ki, düşmanınızı sevin, size zulmedenler için dua edin... Eğer yalnız sizi sevenleri severseniz, ne ödülünüz olur?”** (İncil. Matta. 5/44-46)

Dikkat edilirse yukarıda verilen örneklerde altı çizili ayetler Tanrı tarafından Musa Peygambere vahyedilmiş ayetler olup Tevrat'ta geçer. İsa'dan önce gelen Musa'ya **“Göze göz, dişe diş”** deme yanında **“Komşunu seveceksin, düşmanından nefret edeceksin”** diyen Tanrı; bu sözleri söyledikten sonra gönderdiği Peygamberi İsa'ya **“Sağ yanağınıza bir tokat atana öbür yanağınızı da çevirin”** ve yine **“Düşmanınızı sevin, size zulmedenler için dua edin...”** diyor...

İşin en ilginçisi İsa'dan 620 yıl sonra gelen bir başka Peygamberine de, bir kez daha fikrini değiştirerek:

1. **“Fitne kalmayıp, yalnız Allah'ın dini ortada kalana kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse savaşmayın. Zulmedenlerden başkasına düşmanlık yoktur.”** (K. 2/193. 8/39)

2. **“Hürmetli aylar çıkınca, puta tapanları bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayıp hapsedin, her gözetleme yerinde onları bekleyin. Eğer tövbe eder, namaz kılar ve**

zekât verilerse yollarını serbest bırakın. Doğrusu Allah bağışlar ve merhamet eder.” (K. 9/5)

3. “Kitap verilenlerden Allah’a, ahrete inanmayan, Allah’ın ve Peygamberinin haram saydığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın.” (K. 9/29) diyor.

İslam söylemine göre bizim için bin yıl olan zaman Tanrı’ya göre bir gün gibidir. Görüldüğü gibi Tanrı; kendi zaman ölçüsüne göre, bir gün içinde üç kere fikir değiştiriyor. Musa’ya “**Göze göz, dişe dis**” ve “**Düşmanından nefret edeceksin**” dedikten sonra İsa’ya: “**Kötüye karşı direnmeyin. düşmanınızı sevin**” diyor ve arkasından Muhammed’e: “**Allah’ın dini ortada kalana kadar onlarla savaşın. puta tapanları bulduğunuz yerde öldürün ve cizye verene kadar onlarla savaşın**” diyor.

Peygamberlerin ağızına bakarsak Tanrı; ağızından çıkanı kulağı duymayan, bir dediği birbirini tutmayan tutarsız bir varlık gibi görünüyor.

Biliyorum; Allahlarına, peygamberlerine toz kondurmamak için bin dereden bin kova getirmekte çok usta olan din savunucuları düşünmeden hemen “**Efendim, gerek Tevrat ve gerekse İncil tahrifata uğradığı için Kuran’a ters düşmektedir!**” diyeceklerdir.

Bir kere eğer İsevi’ler Tevrat’taki “**düşmanından nefret edeceksin**” sözlerini değiştirip yerine “**Kötüye karşı direnmeyin, size zulmedenler için dua edin, düşmanınızı sevin**” diye değiştirmişlerse Tanrı’ya yakışır biz iş yapmışlardır. Çünkü Tanrı kendi yarattığı insanları birbirine öldürtmez. Tanrı’nın yüceliğine barış, kardeşlik, ve sevgi yakışır.

Hadi Müslümanların tahrifat savını kabul edelim. Ama Kuran’da bile Tanrı’nın sık sık fikir değiştirdiğini görürüz. Bunlara örnek göstermek gerekirse: İçki konusu, kible konusu gibi... Hele aşağıdaki şu ayetlerin savunulacak yanı yoktur...

1. “**Ey Muhammet! Onların doğru yola iletilmeleri sana düşmez; fakat, Allah dilediğini doğru yola iletir...**” (K. 2/272)

2. “Ey Muhammed! Rabbin dileseydi, yeryüzünde bulunanların hepsi inanırdı. Öyle iken insanları inanmaya sen mi zorlayacaksın?” (K. 10/99) diyen Tanrı nasıl olur da aynı kitabında böylesine güzel ve barışçı sözlerinden vazgeçerek

1. “Fitne kalmayıp, yalnız Allah’ın dini ortada kalana kadar onlarla savaşın.” (K. 2/193; 8/39) ve yine:

2. “Hürmetli aylar çıkınca, puta tapanları bulduğunuz yerde öldürün” (K. 9/5) der.

Hala aklınızı kullanmayacak mısınız? Hala Tanrı’ya tutarsızlığı yakıştıracak mısınız. Böyle yapmakta direnirseniz Tanrı’dan uzak düşersiniz ve Tanrı’yı ne dediğini bilmeyen tutarsız bir varlık konumuna düşürürsünüz....

Bilin ki Peygamberlerin getirdiği dinler Tanrı’dan değildir, Kendi dünya görüşlerindedir. İnanırcılık sağlamak ve otorite kurmak için kendi sözlerini Tanrı’ya mal etmişlerdir. Bunun içindir ki çoğu zaman din mensuplarına; Musevi, İsevi, Muhammed’i denmiştir. Doğrusu da budur.

Nasıl ki Mustafa Kemal’i sevip arkasına düşünlere Atatürkçü, Karl Marks’ı sevip arkasına düşünlere Marksist deniyorsa; Musa’nın arkasına düşünlere Musevi, İsa’nın arkasına düşünlere İsevi, Muhammed’in arkasına düşünlere de Muhammed’i denmiştir ve doğrusu da doğrudur... Çünkü, Tanrı’nın dininde insanların birbirlerini öldürmesi yoktur; sevmesi vardır. O, Rabbi lalemdir. Gelin Peygamberlerin arkasına düşerek Tanrı’yı sık sık fikir değiştiren bir varlık yerine koymaktan vaz gecelim. Tanrı’ya saygısızlık etmeyelim.

Tanrı’yı; kendi dünya görüşünü kabul ettirmek için, birbirlerini öldürenlerin ve öldürtenlerin elinden kurtaralım. Tanrı olarak: Akli, bilgiyi, erdemi, sağduyuyu, vicdanı doğruluğu, dürüstlüğü, güzelliği, sevgiyi kabul etme yanında; üstesinden gelemeyeceğimiz Doğa’nın ve Evren’in yasaları ile toplumun iyiliği için konan toplum kurallarını kabul edelim. Çünkü yüce olan bu anlayış, duygu ve düşüncelerdir. Bu kavramlar ve kurallar yüce olduğu için Tanrı kavramı ile ifade edilir.

Gelin yüce kavramların arkasına düşelim. Din adına birbirimize düşmanlık beslemeyelim. Öldükten sonra

KAYGILARIM

gideceğimiz, hesap vereceğimiz bir yer yoktur. Bu nedenle suçluğuna kesin hüküm verilenlerin cezasını bu dünyada verelim. Cennet hayali ile yaşayacağımıza bu dünyamızı cennete dönüştürelim. Daha ben sizlere ne diyeyim?

H. B. 10.3.2003

TANRI BEDDUA EDER Mİ?.. 18

Tanrı beddua eder mi sorusu elbette yakışıksız bir soru? Yüce bir kavram olan Tanrı'ya elbette beddua etmek yakışmaz... Ne var ki Kuran'da; Tanrı'nın, birçok ayette beddua ettiğini görüyoruz..

Beddua sözcüğü bileşik bir sözcüktür. Bed, Farsça kökenli olup; çirkin, kötü, fena anlamına gelir. Dua ise yüce bir varlığa yalvarışı, yakarışı ifade eder.

Beddua aynı zamanda bir aczin ifadesidir. Umarsız kalan kişi kendisine kötülük eden kişi karşısında aciz kalınca **“Seni Tanrı'ya havale ediyorum!”** diyerek çaresizliğini dile getirir.

“Allah, dilediğini mutlaka yapan” (K. 85/16) olduğuna göre niçin çaresiz kalan kişiler gibi kendisini kızdıran bir kişiyi kendisinden daha güçlü bir varlığa havale etsin. Tanrı'dan daha yüce olan var mı ki?

“Allah dilediğini mutlaka yapan” (K. 85/16) dendiğine göre; niçin, bu ayetin beş-on ayet altında şöyle deniyor: **“Hazırladıkları hendekleri, tutuşturulmuş ateşle doldurarak onun çevresinde oturup, inanmış kimselere dinlerinden dönmeleri için yaptıkları işkenceleri seyredenlerin canı çıksın!” (K. 85/7)**

Bu ayetten anlaşılıyor ki müşriklerden kimileri; atalarının dinini bırakarak Müslüman olan birini yakalayarak eski dinine dönmesi için işkence yapıyorlar. Tanrı da yapılan bu işkenceye bakıp duruyor. Onların cezasını hemen vereceğine, sanki kendisinden daha güçlü bir varlık varmış gibi ceza vermeyi ona havale ediyor. **“Canınız çıkar inşallah!”** diye beddua ediyor: Oysa aynı kitapta şöyle bir ayet de var: **“Rabbin cezası pek çabuk olandır!” (K. 6/165)** Denilmek isteniyor ki: Tanrı, suç işleyenin cezasını hemen verir...

“Cezası pek çabuk olan” Tanrı, kendisine inanan mümine işkence yapanların cezasını hemen vereceğine; zalime gücü yetmeyen zavallı bir insan gibi **“Canınız çıkar inşallah!”** der mi?

“Ol deyince istediği şey hemen oluveren”(K. 2/117. 3/47, 59. 16/40. 19/35. 36/82. 40/68. 50/54...) bir Tanrı nasıl olur da çaresiz kalan bir insan gibi beddua ederek zalimin

cezasını kendisinden daha güçlü bir varlık varmış gibi ona havale eder?

Kuran'ın birçok ayetinde Tanrı'nın beddua ettiğini görüyoruz. Bunlara bir örnek daha vermek gerekirse:

“Allah onları yok etsin!” (K. 9/30). Kuran'a, Tanrı sözü (Allah kelamı) dendiğine göre Tanrı'nın üstünde bir Tanrı mı var ki; Tanrı, ceza vermeyi kendi Tanrı'sına havale ederek: **“Allah onları yok etsin!” (K. 9/30)** diyor...

Bu sorulara aklını Allah'a ve imana kurban etmiş Yaşar Nuri Öztürk, Süleyman ateş, Bayraktar Bayraklı ve benzerleri ne der bilmem. Muhakkak akla-hayale gelmedik şekilde kıvırtacaklardır. Onlar ne söylerlerse söylesinler ben gerçekleri, giderayak, açıklamayı bir görev biliyorum.

İşkence yapanlarla, işkence yapanları seyredenlere **“Canınız çıksın!”** sözünü İslam Peygamberine yakıştıralabiliriz ama Tanrı'ya asla...Çünkü Peygamber de bir beşerdir aciz kaldığı zamanlar olmuştur; ama Tanrı'yı aciz konumuna düşürmek, ona beddua etmeyi yakıştırmak Tanrı'yı bilmemek yanında O'na saygısızlıktır.

Ezoterik bilgi sahibi olan kişiler (Batını din bilgileri, İlm-ü ledün, gizli din ilmini bilenler..) Tanrı ve din konusunda sıradan halkın düşündüğünden başka düşünürler. Bu düşündüklerini ise sıradan kişiler değil seçkin kişiler (hassu'l havas olanlar) anlar.

Bu anlayışa göre ezoterik ilim sahibi kişiler; anlayışta, kavrayışta, bilgide, bilgelikte, erdemde, dürüstlükte üstün oldukları için Tanrı sıfatı ile nitelendirirler... Böyle nitelendirilen kişilerin söyledikleri sözlere de Tanrı sözü (Allah kelamı) denir. Yoksa öyle sanıldığı gibi insanın dışında, maddenin dışında; peygamber gönderen, kitap indiren bir varlık yoktur...

İslam peygamberine gelinceye değin Tanrı ve Tanrı sözü deyimleri bu şekilde anlaşılırdı. Örneğin Kuran'da İsa için **Rûhullah** (Allah'ın ruhu) deyimi kullanılır. **(Bakınız: 5/110. 21/91)** Ayrıca Kuran'da İsa için: **Kelimetullah** da (Allah'ın sözü...) denir **(K. 3/45)**

Burada sırası gelmişken bir gerçeği daha açıklamak gereği duyuyorum. Kuran, İslam peygamberini “Resulullah” (Allah'ın elçisi) olarak nitelerken; İsa'yı, Rûhullah” (Tanrı'nın

ruhu); “Kelimetullah” (Tanrı’nın sözü) olarak niteliyor. Bizim kafası çalışmayan ilahiyatçılarımız ise bu vurguya dikkat etmiyor.

Din edebiyat ve felsefesinde: olgunlaşmış erdemli insanlara Tanrı; sözlerine de Tanrı sözü denmesi 12 bin yıllık bir ezoterik bilgi birikimi gereğidir. Örneğin; Buda’ya kurtarıcı anlamında Tanrı denir. Hindistan’da Hintlilerin bir kesimi Krişna için “Yüce Tanrı’nın kişiliğidir” der ve öyle ki ona “Rab” olarak dua ederler.

Bu gün Hindistan’da yaşayan Satya Sai Baba da ezoterik anlayışa sahip bir kişi **“Ben Tanrım!”** demekte ve her ay düzenlediği ayinlerde kendisine inananların başına, eli ile hiç yoktan küller yağdırmakta ve kimilerinin boynuna da hiç yoktan madeni kolyeler takmaktadır.

Bu olağanüstü gösterileri gidip gelenlerden duyduğum gibi getirdikleri filmleri de izleyerek gördüm. Ulusal basınımızda da Satya Sai Baba hakkında yapılmış birkaç röportaj vardır. Parası çok olanlar, geziyi sevenler, Hindistan’a giderek Satya Sai Baba’yı ve yaptığı mucizeleri bizzat görebilirler.

Ezoterik ilim gereği **“Ben Tanrım!”** deyenlerin başında da İsa gelir. Gerek İsa’nın ve gerekse diğer ezoterik bilgi sahibi kişilerin; örneğin Hallac-ı Mansur, Nesimi gibilerinin ve daha başkalarının “Enel Hak!”, “Ben Tanrım” demeleri de ezoterik bilgi yoğunluğundandır. Mevlana’nın öğrencilerinden Süryanus da Mevlana için: **“Tanrıları yaratan Tanrı!”** demiştir. (Bk. **ÂRİFLERİN MENKİBELERİ. 1. Cilt. Ahmet Eflâkî. S. 300-304**)

Bu din bilginlerinin “Ben Tanrım!” demekle neyi amaçladıklarını anlamak isteyenler şu kitabı da okuyabilirler: “Mesih İsa’nın Tanrılığı. Kutsal Kitaba Dayalı Bir Savunma. Josh Mc Dowell&Bart Larson. Çev. Fikret Böcek Zirve Yayınları.” Bu yazımı tamamlayıcı olarak sağdaki ve soldaki yazılara da bir göz atmanızda yarar var.

Gelin şu cahil ilahiyatçıların sözlerine itibar etmeyelim. Çünkü onların sözüne itibar ettikçe emperyalist ve kapitalist dediğimiz insanlardan geri kalarak onlara el açmaktayız ve verdikleri ev ödevlerini yapmaktayız.

Bilin ki, Allah billah deyerek; ne mana âleminde ne de madde âleminde kurtuluşa eremezsiniz. Erseydi Molla

Ömer, Usame Bin Ladin, Saddam Hüseyin ererdi.

Kurtuluşa ermenin yolu: Dinsel düşünceyi asar-ı atika olarak incelemek ve dinleri insanların vicdanına özgülemek, din adamlarının toplum, devlet yönetiminde ve insanların yaşamında söz sahibi olmasını önleyerek akla sarılmaktır.

H.B. 17.12.2003

TANRI ÇELİŞKİYE DÜŞER Mİ?.. 19

Böyle bir soru sorulur mu? Tanrı'nın kitabında çelişki olur mu?

Hem imam, hem ilahiyatçı profesör, hem hukukçu ve hem de CHP Milletvekili olan Yaşar Nuri Öztürk; **“Kuran, Tanrı sözü olup içinde hiçbir çelişki yoktur!”** der. Kendisi gibi profesör olan diğer ilahiyatçılar da böyle der.

Y. N. Ö.'nün 25.1.2002 tarihli Star gazetesinde şöyle yazar: **“Kuran, daha ikinci sayfasında; kendisini, çelişme, tutarsızlık ve kuşkudan arınmış kitap olarak sunuyor”** dedikten sonra şu âyeti örnek gösterir: **“Bu, doğruluğu şüphe götürmeyen ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlara yol gösteren kitaptır.”** (K. 2/2)

Y.N.Ö. şu ayeti örnek gösterseydi daha kanıtlayıcı olurdu: **“Kuran'ı durup düşünmüyorlar mı? Eğer o Allah'tan başkasından gelseydi onda çok aykırılıklar bulurlardı.”** (K. 4/82)

Şimdi Kuran'ın Tanrı sözü olup olmadığını ve içinde çelişki bulunup bulunmadığını inceleyelim:

“K. 4/78: Onlara bir iyilik gelirse: ‘Bu Allah'tandır’ derler, bir kötülüğe uğrarlarsa ‘Bu senin tarafındandır!’ derler. Ey Muhammed de ki: ‘Hepsi Allah'tandır.’”

“K. 4/79: Sana ne iyilik gelirse Allah'tandır. Sana isabet eden her kötülük kendindedir.”

Birinci ayette **“Sana gelen iyiliğin de, kötülüğün de hepsi Allah'tandır.”** denirken; hemen arkasından gelen ikinci ayette **“Sana gelen iyilik Allah'tan; sana gelen kötülük kendindedir”** deniyor.

Bir de arka arkaya gelen şu iki ayete bakalım

“K. 76/29: Bu sadece bir öğüttür; dileyen Rabbine giden yolu tutar.”

“K. 76/30: Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.”

Bu ayetlere göre de **“Dileyen Rabbine gider denirken”** hemen arkadan gelen ayette **“Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.”** deniyor.

Hadi diyelim Tanrı dilediği için İslam peygamberi **“Kafirlerin boynunu vuruyor, parmaklarını doğruyor.”** (K. 8/12). Peki şimdi de Tanrı dilediği için mi Bush, İslam

Ülkelerini bombalıyor, yakıp, yıkıyor. Yapmayın yahu, Tanrı böyle iş yapar mı, kafayı mı oynattınız siz, bunadınız mı?

Tanrı dilemezse insan dilekte bile bulunamıyor. Tanrı, kendisinden beklenilmeyecek Şekilde insan aklına (iradesine) posta koyuyor. İnsan denen yüce varlığın iradesi yok sayılıyor. Tanrı, insanı kendisinin bir robotu gibi görüyor.

Tanrı insan aklına hem posta koyuyor; hem de **“benim iznim olmadan sen aklını kullansan bile Rabbine giden yolu bulamazsın”** diyor. Sonra da kendisi dilemediği için doğru yolu bulamayan insanı; **“Günah iŐledin gel bakalım”** diyerek, kulağından tutup cehenneme sokuyor.

Hele Şu ayete bir göz atın ondan sonra istihareye yatın. Neymiş de Tanrı, cehenneme söz vermiŐmiŐ de sözünü yerine getiriyormuŐ. **“Biz dilesek herkese hidayet verirdik; fakat cehennemi tamamen cin ve insanlarla dolduracağıma dair benden söz çıkmıştır.” (K. 32/13)**

Her Şeyi bilen gören Tanrı; cehennemin dolu mu, boş mu olduğunu bilemez mi de iki de bir Cehennem’e sorar: **“O gün cehenneme: ‘Doldun mu?’ deriz. O: ‘Daha var mı?’ der.” (K. 50/30)**

Görüldü gibi koskoca Tanrı, hem bize hidayet nasip etmiyor; hem de, günahkarlar mekanı Cehenneme verdiği sözü yerine getirmek için Hayri Balta’yı ve Hayri Balta gibileri kulağından tutup cehenneme tıkıyor.

Yukarıda örneklediğimiz ayetlerde kuşkuya yer kalmayacak Şekilde bir çelişki (Tezat-tutarsızlık) yok mudur? Bakalım kendini allame sananlar, bu çelişkileri nasıl açıklayacaklardır.

İnanınız ki eğer Tanrı’nın madde olarak, varlık olarak, zat (kişi) olarak var olduğuna zerrece inansam bir an duraklamadan kendisine sorardım: **“Hem bize hidayet nasip etmiyorsun; hem de bizi cehenneme atıyorsun! Bu senin adaletine sığar mı?”** derdim...

İslam’da takdiri ilahi diye bir kavram vardır. inandım anlamına gelen islamın amentsnde de Şöyle denir: **“Allah’a, meleklere, kitaplara, peygamberlerine, ahiret gününe, kaza ve kadere, hayır ve Őerrin Allah’tan olduğuna inanırım.”**

İslamın bu amentsnde **kaza ve kader, hayır ve**

şerr Allah'tandır denirken nasıl olur da **“Sana ne iyilik gelirse Allah'tandır. Sana isabet eden her kötülük kendindedir.” (4/79)** denebilir... En aşağıdaki olan ve olacak her olayın Tanrı'nın takdiri ile olduğunu gösteren ve İnsan iradesini yok sayan ayetlere bakınız:¹

Bütün bu tutarsızlıkların nedeni: Tanrı, Tanrı sözü (Allah kelamı) kavramının hangi anlamda kullanıldığının bilinmemesindedir. Bu konuda Şeyh Bedrettin Simavi şöyle demektedir: **“Kuran, Muhammed'in sözüdür. Ama Tanrı sözü demeyen kafir olur.” (Varidat)** Tanrı ve Tanrı sözü ile neyin amaçlandığını öğrenmek isterseniz **“ÂRİFLERİN MENKİBELERİ.** Ahmet Eflâki. MEB yayını. 1. Cilt. S. 300-304'e bakmanızı öneririm...”

Eğer bizim ilahiyatçı allameler Abbasiler döneminde kalkıp Kuran Allah'ın kelamı demiş olsalardı zindana atılırlardı, bir güzel dayak yerlerdi, belki de kelleyi verirlerdi. Bu konuda geniş bilgi edinmek isteyenler “Osman Kesioğlu'nun Nebioğlu Yayınevi'nce yayınlanan “KURAN TARİHİ” adlı kitabının. Birinci basım. 231-244 sayfalarına bakabilirler. Bu eser Diyanet İşleri İnceleme Kurulunca tetkik dilerek değerli ve faydalı bulunmuştur. Ayrıca Diyanet İşleri Müşavere Heyetinden takdir kazanmış ve tavsiye edilmiştir.

İnsan dışında bir Tanrı yoktur ki peygamber göndere, kitap indire. Tanrı da, şeytan da, cennet de, cehennem de bunların anladıklarından başka anlamlar içerir.

Bunlar hep simgesel anlatımlardır. Bu kavramların hepsi de insan ruhunun niteliği ile ilgilidir. Bu kavramların hangi anlamda kullanıldığını araştırmak yerine, işin kolayına kaçarak Tanrı'yı kendi dışlarında arıyorlar. Böylesine bir cehalet ilimle bile tahsil edilemez.

Önemle belirtiyim ki Tanrı için, din için kendini aydın sanan ilahiyatçıların, dincilerin diyanetçilerin arkasına düşenler gerçeği göremez. İşte bunların en ileri gelenleri sahtekarlıktan hüküm giydi. Çömezleri de yargıdan kaçarak milletvekilliği dokunulmazlığının arkasına sığındı.

H.B. 23.12.2003

+

¹İnsan iradesini yok sayan ayetler: 6/2,35,38,59_7/34_9/51_10/19,33,49_11/6_12/67_13/31, 38_15/4,5,24_16/61_17/58_19/21_22/70_25/2_27/75_29/5,53_32/3_34/3,30_35/11_36/12_40/6_54/49,52,53_56/50,60_57/22,23_59/3_63/11_64/11_65/3_71/4_72/25, 28_78/17

TANRI YEMİN EDER Mİ?.. 20

Yemin, yemin eden varlığın, kendisinden daha güçlü bir varlığı kefil göstererek taahhüt altına girmesidir.

Sözcükler, “yemin” için şöyle der: **“Bir iddiayı kuvvetlendirmek için Allah adını anma. Allah’ı şahit tutma...”**(Büyük Türkçe Sözlük. D. Mehmet Doğan. Vadi Yayınları.)

“Sözü Tanrı adı ile kuvvetlendirme.” (Osmanlıca-Türkçe Sözlük. Mustafa Nihat Özön)

Atalarımız da şöyle der: **“Doru söz, yemin istemez.”**

İncil’de de şöyle söylenir: **“Ve yine, eski zaman adamlarına: ‘Yalan yere yemin etmeyeceksin, fakat yeminlerini Rabbe ödeyeceksin.’ denildiğini işittiniz. Fakat ben size derim: Asla yemin etmeyin! Ne göke, zira o Tanrı’nın tahtıdır; ne yere, çünkü onun ayaklarına basamaktır. Ne de Yeruşalim’e, zira o büyük Melikin şehridir. Başına da yemin etmeyeceksin; çünkü sen bir tek saçı ak yahut kara yapamazsın. Fakat sözünüz: Evet, evet! Hayır, hayır! olsun; bunlardan ziyadesi şerirdendir”** (İncil. Matta. 5/32-37)

Bu ayetten anlaşılıyor ki Tevrat’ta da, İncil’de de **“insanın yemin etmemesi”** emrediliyor. ... Ama ne görüyoruz: Tevrat da, İncil de yemin etmeyi yasaklayan Tanrı; bizzat kendisi, Kuran’da, yeminle söze başlıyor. Bir kaç örnek vermek gerekirse:

“Ey insanlar! Sıra sıra duran ve önlerindeki sürdükçe süren ve Allah’ı andıkça anan meleklerle and olsun ki...” (K. 37/1-3)

”Sâd; öğüt veren Kurân’a and olsun ki, inkâr edenler gurur ve ayrılık içindedirler.” (K. 38/1-2)

“Tur’a, ince deri üzerine satır satır dizilmiş Kitâb’a ma’mur bir ev olan Kâbe’ye, yükseltilmiş tavan gibi göğe, kaynayacak denize and olsun ki...” (K. 52/1-8)

“Batmakta olan yıldız and olsun ki...”(K. 53/1)

Tanrı, Kuran’da daha birçok sureye yemin ederek başlar. Oysa bir Tanrı’ya yemin yakışmaz. Çünkü yemin; zayıf durumda olan, sözlerine güvenilmeyen bir kişinin sözlerine inandırıcılık sağlamak amacı ile Tanrı adı ile güçlendiği

bir inandırmaya çalışma yoludur. Özellikler cahil kişiler iki sözün birinde “Allahım’a, kitabıma yemin ederim ki!” diye söze başlar.

Tanrı'nın sözlerinde değişme olmayacağına ve bulamayacağımıza göre (K. 6/115. 17/77) Tanrı; Tevrat'ta, İncil'de bütün insanlara **“Yemin etmeyiniz, sözünüz evet, evet! Hayır, hayır olsun!”** dediğine göre nasıl olur da Kuran'da bizzat kendisi sözlerine yemin ile başlar...

Halkımız şöyle bir kaniya varmıştır. **“Yemini bol olanın yalanı çok olur!”**

Tanrı zayıf durumda olmayıp çok güçlü, istediğini istediği an yapabilecek bir konumda olduğu ve de yalan söylemeyeceği için yemine başvurmaz. Bu sonuca göre Tanrı'dan daha büyük güçlü bir varlık mı var ki Tanrı **“Eğer yalan söylüyorsam o cezamı versin!”** anlamına gelecek şekilde yemin ediyor.

Geçtiğimiz Ramazan ayı içinde 27.10.2003 tarihli Dünden Bugüne Tercüman gazetesinde **“ALLAH'A YAKIN KİŞİLERİN HASLETİ”** başlığı altında şöyle yazıyordu: **“Ne yalan ne de gerçek yere and içmemek!”**

Tercüman'ının Ramazan sayfasını muhakkak din konusunda uzman bir kişi hazırlamıştır. Bu kişinin Kuran'ı okumamış olduğu varsayılmaz. Okumuştur, ama düşünerek değil kendi görüşüne destek sağlayacak ayetleri bulmak amacı ile okuduğu için akla, mantığa aykırı ayetler dikkatini çekmemiştir.

Tercüman'a göre **“Ne yalan ne de gerçek yere and içmeyenler”** Tanrı'ya daha yakın kişiler olacağına göre; acaba yemin eden Tanrı'nın konumu ne olacaktır? Tanrı, yemin ettiğine göre bizzat kendisi **“Tanrı'nın Özelliklerinden”** uzak mıdır?

Hala akıl edilmeyecek mi? “Tanrı yemin eder mi?” diye düşünülmeyecek mi

+

Görüldüğü gibi olayı eşeledikçe içinden çıkılmaz duruma geliyoruz. Kuran, insanın bu duruma düşmemesi için düşünmeyi yasaklamıştır. Okuyalım:

“Onların çoğu, ancak zanna tabi olurlar. Zan ise haktan bir şey ifade etmez.” (K.10/36)

”Bilmediğın şeyin ardına düşme. Çünkü kulak, göz ve kalp bunların hepsi bundan mesuldür.” (K. 17/36)

Dinler insanların düşünmesini istemez, yalnızca inanmasını ister. Demokrasi ve laiklikte dinler insanın vicdanında kalmaya mahkumdur. Çünkü demokrasi ve laiklikte araştırma, düşünme, eleştiri vardır. Dinler ise buna gelemmez.

Dinlerin yaşaması için padişahlık, sultanlık, krallık ve halifelik şarttır. İnanmayı, itaati sağlamak için de kılıç gerektir. Bunun için **“Cennet kılıçların gölgesi altındadır!”** denmiştir. Cihatçı-savaşçı fanatik İslam mücahitleri bu gerçeği gördükleri için dünyaya karşı savaş açmıştır...

HB 31.12.2003

TANRI SÖVER Mİ?.. 21

Biliyorum, yazılarımda İslam anlayışına ters düşen yazılar yazıyorum. Ama bilinmelidir ki amacım kimseye hakaret olmadığı gibi kimsenin inançları ile alay etmek de değildir.

Bizi yaratan hiçbir canlıya vermediği kadar bize akıl vermiştir. Akıl sayesinde gerçeği görmeyi, geleceğimizi biçimlendirmeyi amaçlamıştır.

Maddeci görüşe sahip olan; yaratan madde desin; ruhçu görüşe sahip olan; yaratan Tanrı desin; nasıl bilirse öyle bilsin, amaç: Akla göre hareket etmektir.

Bu gerçeği İslam inancı bile kabul etmiştir. Öyle ki: **“O, aklını kullanmayanlara kötü bir azâb verir.” (K. 10/100)** demiştir.

Buna göre insanoğlu şiddetli bir cezaya, eziyetlere, büyük sıkıntılara uğramamak için aklını kullanmak zorundadır.

Şimdi asıl konumuza girebiliriz. Aslında yazımızın başlığı “Tanrı Küfür Eder mi” olmalıydı... Çünkü sövmenin Arapça karşılığı “Küfretmek”tir.

Sözlüklerde sövmenin karşılığı ise: “Bir kimsenin namus, onur ve kişiliğine yapılan her türlü saldırı. Onur kırıcı ve çoğu; ayıp, kaba, çirkin, basma kalıp sözler söylemek”tir.

Halkımız sövmeyi iyi karşılamaz. Söven bir kimseyi küfürbaz olarak adlandırır. Ayrıca psikoloji kitapları söven (küfreden) kimsenin sövme yoluna acizlikten, çaresizlikten, güçsüzlükten başvurduğunu ileri sürerek sövmeyi ruhsal bir rahatsızlığın belirtisi olarak görür.

Aklı başında hiç kimse böyle bir olumsuzluğu ne Tanrı'ya ne de Peygamberine yakıştıramaz. Bir kimsenin herhangi bir kişiye; **“beyinsiz, dilini sarkıtıp soluyan köpek, sapıklar, eşşek, dört ayaklı hayvan, yaban eşeği, alçak zorba, soysuz...”** demesi küfür, yani sövme kapsamına girer.

Böyle sözleri hasmına bile söylemek “Şüphesiz sen büyü bir ahlaka sahibisindir.” (K. 68/4) denilen Peygambere yakışmayacağı gibi Tanrı ya da yakışmaz. Ne var ki bu ifadeler İslam'ın temel kitabı ve de Tanrı Kelamı denilen Kuran'da rastlıyoruz. İnanılacak gibi değil, değil mi? Ama ne denli üzülseyiz de, ne denli bana kızsanız da gerçek böyle...

Şimdi Diyanet Kuran'ından okuyalım öyleyse:

“2/142: İnsanların beyinsizleri...”

“7/176: ...fakat o, dünyaya meyletti ve hevesine uydu. Durumu, üstüne varsan da, kendi hâline bıraksan da, dilini sarkıtıp soluyan köpeğin durumu gibidir.”

“25/24: Onlar şüphesiz davarlar gibidir. Belki daha sapık yolludurlar” (Davar: Dört ayaklı hayvan...)

“56/51: Sonra siz ey sapıklar, yalanlayanlar”

“62/5: ... onun gereğini yapmayanların durumu, sırtına kitap yüklenmiş merkebin duru gibidir.” (Merkep: Eşek...)

“68/14: Ey Muhammed! Diliyle iğneleyen, kovuculuk eden, iyiliği daima önleyen, aşırı giden, suç işleyen, çok yemin eden alçak zorbaya, bütün bunlar dışında bir de soysuzlukla damgalanmış kimseye, mal ve oğulları vardır diye aldırış etmeyisin.”

“74/50-51: Arslandan ürkerek kaçan yabancı merkeplere benzerler.”

Bu sözleri Tanrı'ya mal etmek Tanrı'yı bilmemek yanında Tanrı'ya saygısızlık olduğu gibi onu aşağılamak anlamına da gelir. Akli başında bir kişi Tanrı'nın böylesine acizlik göstereceğine, kendi yarattığı insana küfür ederek onu aşağılayacağına olanak vermez. Kaldı ki ben bu sözleri ahlak ve edep timsali (K.68/4) olarak gösterilen peygambere bile yatıştırıyorum.

İşe, Kuran'ın Türkçeleştirilmesine karşı çıkanların amaçları bu tür sözlerin halk tarafından bilinmemesi isteğidir. Çünkü Kuran'ın Türkçe çevirilerini okuyan sıradan bir insan kendi kendine sormadan edemeyecektir. “Tanrı veya güzel ahlak sahibi peygamber nasıl olur da böyle söyler?” diyecektir.

Bu durumu Atatürk de görmüştür. Kuran'ın Türkçeleştirilmesine karşı çıkan Kazım Karabekir paşaya şöyle demiştir. **“Evet Karabekir, Arapoğlu'nun yavelerini Türk oğullarına öğretmek için Kuran'ı Türkçe'ye tercüme ettireceğim ve böylece de okutturacağım, ta ki budalalık edip de aldanmakta devam etmesinler..”** (Atatürk Kazım Karabekir-Paşaların Kavgası s.159 ve Kazım Karabekir Anlatıyor. Yayına hazırlayan Uğur Mumcu. 1. Baskı 1990. s. 94)

Eğer çağdaş uygarlığı yakalayacaksak, gavura el açmak istemiyorsak, AB'ye biz al diye yalvarmak istemiyorsak, IMF'nin verdiği ev ödevlerini yapmak istemiyorsak; yaşamımıza akla göre dizayn etmek zorundayız. Artık vahiy yoluna değil akıl yoluna sarılmamızdır. Geri kalmışlıktan kurtulmamızın tek yolu akılcı eğitimidir.

Sahi Türk ulusuna Kuran Müslümanlığı dayatmaya kalkan; Demokrasi ve laikliği İslam dünya görüşü ile bağdaştırmaya çalışan Yaşar Nuri Öztürk ve diğerleri onlarca kitabında bir kere olsun bu ayetlere değinmemiştir. Hele görürseniz sorun kendilerine...

Bilinmelidir ki Muhammed Arapların önderidir. Mustafa Kemal Atatürk ise Türklerin... İnsan aynı zamanda iki önderi kendine örnek alamaz. İkisinden birini diğerine yeğlemelidir. Kaldı ki bu iki önderin dünya görüşleri birbirine tamamen terstir.

Babaannemin bir sözü vardı, sık sık söylerdi: **“Uluların sözünü dinlemeyen uluyu uluyu gider...”** Uluyu uluyu gitmek istemiyorsanız Atatürk'ün akılcı yoluna sarılmaktan başka çıkış yolu yoktur. H.B. 6.1.2004

TABULARI YIKANLAR... 22

Genetik mühendisi olmak isteyen gençler, ÖSS sınavından önce yatıra gidiyorsa...

Evde kalmış kızlar, kısmeti Telli Baba'dan istiyorsa...

Susuz Dede'ye "emlakçı", Zuhuratbaba'ya "İşçi Bulma Kurumu" muamelesi yapılıyorsa...

"İmam vermezse papaz verir" diyenler ayın 1'i Kilisesi'nde kuyruk oluyorsa...

Maç kazanmak için stadın çimlerine muska gömülüyorsa...

Şifa bulmak için üfürükçülerin etekleri öpülüyorsa...

Karşılığında üfürükçüler gariban kızları göbeğinden öpüyorsa...

Oruç tutarken kalp nakli yaptırabilir miyim, iftarda sevişebilir miyim falan diye merak ediliyorsa...

Rüyasında evliya gören profesörün mektubu, Başbakanlık'ta Milli Eğitim Bakanlığı'nda "resmi evrak" oluyorsa...

Brandaya benzer haşemayla denize giriliyor, mayo reklamları brandayla örtülüyorsa...

Bebeleri intihar komandosuna olmaya özendiren cihad çizgi filmleri şakır şakır satılıyorsa...

Ekmekten fare çıkarken, Helal Gıda Standardı çıkarılıyorsa...

800 nüfuslu köye 1.300 kişilik cami yaptırılıyorsa... "Bize oy veren cennete gider" diyenler iktidara geliyorsa...

Başbakan'ın "türbana mahkemeler karar veremez, söz söyleme hakkı ulemanın"dır" demesinin neresi acayip.

Bence hukuk fakültelerini kapatalım artık. Kadılar baksın davalara...

Ayhan Öney, 18.11.2005

KUR'ÂN-I KERİM ASTRONOMİ KİTABI DEĞİL... 23

Yazımın başlığı bana değil Prof. Dr. Süleyman Ateş' e ait onun bir okuyucusunun sorusu üzerine verdiği pek haklı cevabındaki başlık...

9 Kasım 2005'te okuyucu soruyor sayın Ateş' e "Kur'ân' ın mealini okuyorum ama bir türlü uzayla ilgili kavramlara ulaşmadım. Mantiğim sayısız yıldızın olma sebebini çözemiyor. Neden bu sonsuzluk ve evren?"

Bu başlığı konu etmemim nedeni çok sıradan gibi görülebilir ama olay hiç de sadece bir din adamı vatandaşı diyalogu değil bu küçük örnek buzdağının görünen yüzünden...

Sayın Ateş ilahiyatçı kimliği ile fakat gökbilimsel yanlışlar içeren ve okuyucunun sorduğu sorunun hiç de cevabı olmayan (ki bu çok normal yazıda ona değinmeyeceğim) bir kaç cümlelik bir cevap veriyor ancak en doğru sözü ilk cümlesinde saklı "Kur'ân astronomi kitabı değil" diyor fakat mutlaka bir cevap verme gereğini hissediyor "bu benim konum değil bunu gökbilimcilere sorun" demiyor...

Zaten medyada boy gösteren hiç bir din adamı dikkat ederseniz kendine dinle ilgisi olmayan sorular sorulduğunda dahi "bu soru bilgim dışındadır" demiyor mutlaka bir cevap vermek mecburiyetinde...

Peki neden böyle yapılıyor? Özünde insanların her türlü bilgiye gitme yollarında giderek dini referans almayı ihtiyaç hissetmeleri yatmakta; ilahiyatçılar bu durumun çok farkındalar...

Tartışılan konuları bir düşünün; köpek besleyen eve melek girer mi ? oruç cinsel ilişkiyle bozulur mu? sigara içmek, dine aykırı mıdır ? Helal ürünler nelerdir ? rüyasında şeyhinden aldığı emirleri Başbakan' a yazan bir profesörün mektubu resmîyet taşır mı?...

Alo fetva hattı yetersiz kalıyor demek ki her yerde sadece dine ve din yorumlarına dayalı bir sürü konu, ülkenin başka meselesi yok...

Eğer siz yıllardan beri insanların inanç duygularının meta haline getirilip sömürü aracı olarak kullanılmasına seyirci kalırsanız, bunu kazanç kapısı yapanlara alkış tutar,

desteklerseniz, bu ürün meyvelerini daha da bol verecek demektir, doldurun ceplerinizi...

Kısacası sürdürülen bu sömürü ticareti artık ayıp olmaktan çıkmış yapana da yaptırana da itibar kazandıran bir kampanya haline dönüşmüştür...

Aslında bu gizliden ya da fazlaca göze batmayan bir şekilde içten içe sürdürülen bilim ve din kutuplaşmasının kendini iyice hissettirmeye başlamasıyla ortaya çıkan medyadaki yansımalarıdır...

Hayatın her alanında bilimsel eğitim ve disiplin olmalı denildiğinde kimsenin itiraz etmediğini hem fikir olduğumu görmemize karşın neden bu durumları yaşıyoruz?

Bilimsel ve çağdaş eğitim dendiğinde bunu sürekli olarak imam hatip ve türban kavgaları ile karıştıran Milli Eğitim Bakanı'nda mı suç, yoksa "Cumhuriyet'in temel değerlerinin yerlerini İslâmi bir yapıya bırakması zamanının geldiğini" söyleyenlerde mi? Yoksa hepimizde mi?

Peki; ilköğretim 1. sınıf öğrencilerinin okuma-yazmayı sökme oranı yüzde 90'dan 1'e düşmesi, ÖSS sınavında sıfır çekenlerin sayısının her geçen yıl çığ gibi artması tesadüf mü? Bunlar Milli Eğitim Bakanlığı'nın sorunları arasında yer almıyor mu?

20. yüzyılın en büyük filozoflarından Bertrand Russell neredeyse yarım yüzyıl önce yazdığı "bilim ve din" adlı eserinde bakınız neler diyor...

"Aydınca düşünme özgürlüğüne yönelmiş tehditler, bugün, 1660'dan bu yana görülen tehditlerin kat kat üstündedir; ama bu tehdit bugün bize Hristiyan kiliselerinden gelmemektedir. Çağdaş başıboşluk ve kaos tehlikesi dolayısıyla hükümetler, bugün eskiden kilise makamlarının büründüğü kutsal dokunulmazlık kimliğine bürünmüşlerdir ve aydınca düşünme özgürlüğüne yönelmiş tehditler hükümetlerden gelmektedir. Bilim adamlarının ve bilimsel bilgiye değer veren herkesin açıkça üstüne düşen ödev, eski biçim zorbalıkların yok olup gittiğine bakarak, umursamazca, birbirlerini kutlamak değil, ama zorbalığın yeni biçimlerine yiğitçe başkaldırmaktır."

Bu tespitlerin üstüne daha ne eklenebilir ki?

Akademisyenler, eğitimciler, bilim adamları, koca koca

unvanlı beyler, kimselerin anlamadığı dilden konuşmayı bırakmalı, çıkmalı artık sırça köşklerinden ki bilim ile toplumu nasıl 'buluşturabiliriz'in yolunu tartışalım, arayalım...

Oysa çağımızda kişilerin dindar mı laik mi, başı açık mı kapalı mı olmasından daha önemlisi bilimsel düşünceye ve anlayışa nasıl sahip olabileceklerini öğrenmelerinin önünü açmaktır. Çünkü Asıl din, güzel ahlaklı olmaktır...18.11.2005

Dr. Levent ALTAŞ

leventaltas@aktifhaber.com

TAĞUT 24

Sayın avukat bey,

Tağut nedir bunu bir öğren.

Senin o sahip çıktığın değerler acaba ne ile kazanıldı.

O ölen şehitlerimiz neye inanırlardı? Ne için ölüme hiç korkmadan koşu koşu gittiler.

Bana kalırsa sen bir okul daha bittirmen lazım...

Seni eyitmek lazım.

İnşallah Allah seni ıslah eder...

Fadıl Soydan, 28.2.2008

+

Sayın Fadıl Soydan,

Önce sana,

Saygı, sevgi buradan...

Beni eğitmek isteğın için teşekkür ederim.

Allah beni eğitmezse; ben, nasıl eğitilirim.

İşte sana örnek ayetlerim:

“Biz rahmetimizi kime dilersek ona nasip ederiz.”

(K.Yusuf/56)

“Biz kimi dilersek onu nice derecelere yükseltiriz.”

(K.Yusuf/76)

“Biz kimi delirsek o, kurtuluşa erdirilmiştir.”

(K.Yusuf/110)

Daha çok ama al bir tane daha:

“O, kimi dilerse onu doğru iletir.” (K.Bakara/142)

Peki, Allah'ın dilemediğini Fadıl Soydan nasıl hidayete erdirir...

“O ölen şehitlerimiz neye inanırlardı?

Ne için ölüme hiç korkmadan koşu koşu gittiler.”

demışsin bir de...

O şehitler ki vatan ve de ortak değerler için gittiler öölme...

Hem de seve seve

Şehitlik mertebesiyle...

“Tağut nedir bunu bir öğren.” demişsin bir de...
Tağut’un ne demek olduğunu öğrenmişim taaa 1957’de
Demek ki aradan geçmiş 41 sene...

Siz kaynağını göstermemişseniz de:

Tağutla ilgili bilgi verilir “İslamî Terimler Sözlüğü. Dr. Hasan Akay’ın kitabının
TAĞUT başlıklı bölümünde”:

“TAĞUT: Azgın, sapık, kötülük ve sapıklık önderi, zorba, şeytan, put, puthane, kâhin, sihirbaz. Allah’ın hükümlerine sırt çeviren kişi ve kuruluşların tümü. Arapça “Teğa” kökünden türetilmiş olup kelimenin masdarı olan “Tuğyan” Allah Teâlâ’ya isyan etmek anlamına gelmektedir.

Allah’ın indirdiği hükümlere muhalif olan ve onların yerine geçmek üzere hükümler icad eden her varlık tağuttur.

Tağut, Allah (c.c)’a karşı isyan etmekle beraber O’nun kullarını kendisine kul edinmek gayretinde olandır. Bu ise şeytan, papaz, dinî veya siyasî lider veyahut da kral olabilir. Bu sebepten bir insanın hakiki mümin olabilmesi için tağutu reddetmesi gerekmektedir.(Genişletilmiş 2. Baskı. s. 453)

Şimdi yaşıam 77’ye girmek üzere...
Demek ki hidayete ermişiz 25’inde...

O günden bu yana Allah’a karşı gelmemişim bile bile.
Bu süre içinde de; ne namaza gitmişim, ne oruç tutmuşum
bir kere...

Çünkü Kuran’daki 22. süre 37. ayette:

“Fakat onların ne etleri, ne de kanları Allah’a ulaşır.

Lâkin O’na ulaşan tek şey, kalplerinizde beslediğiniz tek şey tâkvadır.” (K. 22/37) denmiştir bize.

Bil ve bildir:

“Allah’a ulaşacak olan bizim salih amellerimizdir...”

Bu günlük bu kadar yeter size

Sevgilerimle,
Eren Bilge, 28.2.2008

x

Bak avukat bey

senin gibileri hep aynı ayetlerle kendilerini savunur ve sannederlerki Allahu taala. C.C. beni cennetine alacak.

Sizin gibiler. TAĞUTLULAR Kendilerini aydın sannedenler her şeyi bildiklerini san edenler.

Bence sen şu tağut ve sen ne diyorsan onu bir iyiçe araştır. kendi kendini de bu kötülüğü yapma.

SENİ imana davet ediyorum seni Allah'ın evine davet ediyorum. Seni beygamber evendimizin yoluna davet ediyorum. Seni ilme davet ediyorum ve senin bu yazmış olduğun ayetleri birde şöyle araştır. Acaba bu ayetler Kuran-ı Kerim'e neden yazıldı, sebebi neydi ne oldu da bu ayetler indi. Ve bu ayetler Hakkında peygamber efendimiz ne dedi ve bu emirleri sahabeler nasıl uyguladı.

Ha bi de Kura-ı Kerim hakkında mantık yürütemezsin.

Sen onun mantığına uyuçaksın.

Bence senin daha çok eyitime itiyaçın var.

77 yaş, daha ne kadar yaşayacaksın? Bir 77 yıl daha mı? İnşallah yaşarsın.

Sana BİR DOSYA GÖNDERİYORUM LÜTFEN OKU SAYIN AVUKAT BEY... DERS İKİ. 29.2.2008

+

Değerli büyüğüm

İletinize çok teşekkür ederim.

Halkın % 80'i Fadıl Soydan gibi...

İşimiz çok zor...

Saygı ve sevgiler

Sizi seven birisi... 29.1.2008

+

Bak avukat bey

Senin gibileri hep aynı ayetlerle kendilerini savunur ve zannederler ki "Allah-u teala. C.C. beni cennetine alacak."

Sizin gibiler. TAĞUTLULAR Kendilerini aydın zannedenler her şeyi bildiklerini zannederler.

Bence sen şu tağut ve sen ne diyorsan onu bir iyice araştır. kendi kendini de bu kötülüğü yapma.

Seni imana davet ediyorum seni Allah'ın evine davet ediyorum. Seni Peygamber efendimizin yoluna davet ediyorum. Seni ilme davet ediyorum ve senin bu yazmış olduğun ayetleri birde şöyle araştır. Acaba bu ayetler Kuran-ı Kerim'e neden yazıldı, sebebi neydi ne oldu da bu ayetler indi. Ve bu ayetler Hakkında peygamber efendimiz ne dedi ve bu emirleri sahabeler nasıl uyguladı.

Ha bi'de Kuran-ı Kerim hakkında mantık yürütemezsin.

Sen onun mantığına uyacaksın.

Bence senin daha çok eğitime ihtiyacın var.

77 yaş, daha ne kadar yaşayacaksın? Bir 77 yıl daha mı? İnşallah yaşarsın.

Sana BİR DOSYA GÖNDERİYORUM LÜTFEN OKU SAYIN AVUKAT BEY... DERS İKİ. 29.2.2008

+

Benden kaynak istiyorsun benim kaynağım Kuran-ı Kerim ve peygamber efendimin sünneti ve yaşantısıdır.

"Fakat onların ne etleri, ne de kanları Allah'a ulaşır.

"Lâkin O'na ulaşan tek şey , kalplerinizde beslediğiniz tek şey tâkvardır." (K. 22/37) denmiştir bize.

Lütfen yukarıdaki ayetlere yorum ekleme. Sana tavsiyem baştan sondan kırıp ayetleri bu şekilde yorumlama iyice araştır. DERS ÜÇ

X

Sayın Fadıl Soydan,
Önce saygı, sevgi sana,
Buradan...

Bana bir ödev vermişsin:

"Seni ilme davet ediyorum ve senin bu yazmış olduğun ayetleri bir de şöyle araştır. Acaba bu ayetler Kuran-ı Kerim'e neden yazıldı, sebebi neydi ne oldu da bu ayetler indi. Ve bu ayetler Hakkında peygamber efendimiz ne dedi ve bu emirleri sahabeler nasıl uyguladı?" demişsin.

Ödevimi yerine getirdim.

Araştırmalarımın sonucunu aşağıya dizdim...

Ben yeni bir şey bulamadım.

Eğer siz, yeni bir şey bulursanız; bildirin bana, memnun olurum...

+

1. “O, kimi dilerse onu doğru iletir.” (K.Bakara/142)

(Nüzul Sebebi: Burada kible'nin Kudüs'teki Mescid-i Aksa'dan, Mekke'deki Mescid-i Haram'a çevrilmesi kastediliyor. Önceleri Hz. Peygamber (s.a) namazda yüzünü Kudüs'e doğru çevirirdi; fakat, hicret'in ikinci yılının ortalarında yüzünü Kâbe'ye (Mekke) döndürmesi emredildi. Kible'nin değiştirilmesi ve bunun anlamı hakkında ileriki ayetlerde ayrıntılı açıklama yapılacaktır.)

+

2. “Biz rahmetimizi kime dilersek ona nasip ederiz.” (K.Yusuf/56)

(Bu ayetin iniş nedeni, tefsiri, hadiste açıklaması yok...)

+

3. “Biz kimi dilersek onu nice derecelere yükseltiriz.” (K.Yusuf/76)

Musa Aleyhisselam ve Firavun kıssası aynı zamanda, Hz. Muhammed'e (s.a) Firavun'un Hz. Musa'ya (a.s) davrandığı gibi davranan Kureyş'e bir ders olsun diye zikredilmiştir. Çünkü Kureyş'in ilahi vahye karşı gösterdiği mukabele, Firavun kavminin benzeriydi.

Bu bağlamda zikre şayan bir şey daha vardır; Hz. Musa (a.s) ve Hz. Harun'un (a.s) görevi bazı kimselerin sandığı gibi, yalnızca İsrail oğulları'nı Firavun'un kölesi olmaktan kurtarmak değildi. Kıssanın bağlamına dikkat ettiğimizde açıkça görülecektir ki, onlar da Hz. Nuh'tan Hz. Muhammed'e (s.a) kadar tüm rasullere verilmiş görevin aynısını yerine getirmek üzere tayin edilmişlerdi. Bu surenin teması başlangıcında şöyledir: “Rabb ve ilah olarak yalnızca Allah'ı bilin, zira O, tüm kainatın Rabbidir. Allah'ın huzuruna getirilip, bu dünyada yaptıklarınızın hesabını vereceğiniz ahirete yakinen inanın”.

Dahası bu sure mesajı reddedenlere şunu açık şekilde göstermektedir ki, tarih bu mesajı kabul eden insanlığın, hemen sonra büyük başarılar kaydettiğine tanıklık etmektedir. Bu yüzden onlara şunu tavsiye eder: “Rasuller tarafından kesintisiz olarak vazedilmiş bulunan mesajı

sizler de kabul etmelisiniz. Ve hayatınızı bütünüyle bu itikad esaslarına göre düzenlemelisiniz. Zira mesajı reddedenler sonunda hüsrana uğradılar.”

Kıssalarının vukubulduğu bağlamdan çıkan sonuç, Hz. Musa ve Hz. Harun'un (a.s) yerine getirdiği görevin temel tezinin diğer rasullerinkiyle aynı olduğuna delalet etmektedir. Bu iki elçinin görevleri arasında (müslüman bir cemaat olan) İsrail oğulları'nı inançsızlığında inad eden kafir bir topluluğun egemenliğinden kurtarmak da vardı, fakat bu hedef onların görevlerine tali bir yer tutmaktaydı, merkezi bir yer değil... Gerçek hedef Naziat suresinin 17-19. ayetlerinde açıkça belirlenmekteydi. Bu ayetlerde Rabbi Hz. Mus'ya (a.s) Firavun'a gitmesini, çünkü onun azmış bir kimse olduğunu ve ona şöyle demesini emretti: “Seni Rabbine yönelmem halinde nefsini ıslaha ve Rabbinden korkmaya yanaşır mısın?”

Bu iki elçinin, İsrailoğulları'nı Firavun'un kölecisi idaresinden kurtarmak suretiyle oynadığı rol, tarihte çok önemli olmuştu. Zira Firavun ve bağlıları mesajı reddedince bu iki elçi, kavimlerini onların egemenliğinden kurtarmak zorunda kalmışlardı. Bu yüzden Kur'an'da tarihin vurgulamadan geçemediği bu olaya aynı önemi atfetmiştir. Eğer bir kimse Kur'an'ın ayrıntı bölümlerini onun temel ilkelerinden yalıtmaz da, onları bu ilkelerin ışığında incelemeye tabi tutarsa, bir elçinin risaletine ait asıl hedefin yalnızca cemaati özgürlüğe kavuşturmak olduğu ve yalnızca tali bir hedef olarak görüldüğü şeklinde bir yanlış anlamaya düşmeyecektir. (Daha fazla açıklama için, bkz. Taha: 44-52, Zuhruf: 55-56, Müzemmil: 15-16).

4. “Biz kimi dilersek onu derecelerle yükseltiriz. Zira her ilim sahibinin üstünde daha iyi bilen birisi vardır.”

4. “Biz kimi delirsek o, kurtuluşa erdirilmiştir.” (K.Yusuf 12/76)

5. “Lâkin O'na ulaşan tek şey, kalplerinizde beslediğiniz tek şey tâkvadır.” (K. 22/37)

(Bu, Allah'a ibadet için kesilen kurbanın önemli bir şartını belirtmektedir. Bir kurban, ancak samimiyet ve takva ile kesilmişse Allah tarafından kabul edilir. Nitekim burada onun ancak takva ile kesilirse kabul edileceği belirtilmektedir:

“Onların ne etleri ne de kanları Allah’a ulaşmaz, fakat sizin takvanız O’na ulaşır.” Bu ayetle aynı zamanda, cahiliye günlerinde Arapların kurban etlerini Kabe’ye götürüp kanlarını Kabe duvarlarına bulaştırarak uyguladıkları bir âdeti de yasaklamış olmaktadır.)

+

Bu beş ayet için Hadis, Nüzul Sebepleri, Tefsir, Hadis Kitaplarına baktım. Yukarıdakinden başka açıklama bulamadım.

Eğer sizin bilgi dağarcığınızda varsa açıklama, bildir bana teşekkür edeyim sana.

Örnek gösterdiğim ayetlerde belirtilmek istenen: **“Allah dilemezse, siz bir şey dileyemezsinizdir...”**

İşte bir ayet daha: **“Gerçi Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Allah her şeyi bilir, hikmet sahibidir.” (K. 76/30)**

Bu durumda sizin; beni, **“Seni imana davet ediyorum, seni Allah’ın evine davet ediyorum. Seni Peygamber efendimizin yoluna davet ediyorum.”** davetiniz cehalettedir.

Bu konuda bir ayet daha sunuyorum. Seni düşünmeye davet ediyorum:

“Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa hepsi top yekun iman ederlerdi. O halde insanların hepsi mümin olsunlar diye sen mi zorlayacaksın. (K. 10/99)

Peygamberini böyle azarlayan Allah; kim bilir, yevmül mahşer de sana ne deyecektir?..

İşte budur düşüncelerim. Değil mi ki beni eğitmeye karar verdin. Söyle bana nedir düşüncelerin?

Sevgilerle,

Eren Bilge, 4.3.2008

MUHAMMED'İN HANIMLARI... 25

Kaç Hanımı Var?:

- 30 diyenler, cariyeler hariç, 87/25,
 30'dan çok diyenler, 87/10
 35 diyenler, 85/9,
 37 diyenler, 85/11,
 40 diyenler, 85/10, 86/16,
 40'ın üzerinde diyenler, 87/26,
 43 diyenler, 85/13,
 45 diyenler, 85/7,27,
 50 civarında diyenler, 84/4, 85/5,
 50'den çok diyenler, 84/3,
 55 diyenler, 84/2, 85/6, 85/8,
 64 diyenler, 84/1,

Bu İslami kaynakların hepsi, Kuran'ı savunan ve aynı zamanda İslami kesimce kendilerine saygı duyulan meşhur yazarlardır (s.89).

Muhammed'in Meşhur Olan Hanımları:

1. Hatice,
2. Sevde Binti Zem'an,
3. Ebu Bekir kızı Ayşe,
4. Ömer kızı Hafsa,
5. Huzeyme kızı Zeynep,
6. Ümmü Seleme (Hine),
7. Haris kızı Cüveyriye,
8. Zeyd kızı Reyhane,
9. Zeynep Binti Caş,
10. Ebu Süfyan kızı "Ümmü Habibe" (Remle),
11. Huvey kızı Safiye,
12. Haris kızı Meymune,
13. Şem'un kızı Marya Kıbrî,

Muhammed'in Boşadığı Hanımlar:

1. Dahhak kızı Fadime,
2. Zabyan kızı Aliye,
3. Kab kızı Mileyke.

Muhammed'in Nikahlayıp da Herhangi Bir Nedenle**Ayrıldığı Hanımlar:**

1. Numan kızı Esmâ,

2. Kays kızı Kuiteyle,
3. Esmâ veya Seba (Sena) Binti Salt,
4. Necdet kızı Selma,
5. Huzeyl kızı Havle,
6. Şeraf binti Halife,
7. Yezit kızı Amre El-Gıfariye,
8. Yezit kızı Hind El-Kitabiye,
9. Davud kızı Mileyke,
10. Rufaa kızı Neşatlışat,
11. Kab kızı Esmâ,
12. Haris kızı (Şaire) Kuteyle,
13. Amr kızı Şenba/Şeyba/Sabiye,
14. Cündüp bin Dimre Cind-i'nin kızı,
15. Şerahil kızı İmeyme (Binti Cevn),
16. Muaviye kızı Amre,
17. Sifyan kızı Seba (Sena),
18. Ümmül Haram,
19. Hakim kızı Leyla.

Muhammed'in Mehir Ücretini Ödemeden Aldığı

Hanımlar:

Haris kızı Meymune,
Hüzeyme kızı Zeynep,
Ümmü Şerik,
Hakim kızı Havle.

Muhammed'in Cariyeleri:

Nefise,
Cemile,

Muhammed'in Sözlüleri:

Amir kızı Dubaa,
Nuame Bel'anberi,
Sehl kızı Habibe Ensariye,
Cemre Binti Haris Bin Avf Bin Kab bin Zabyan,
Sevde Kireşkiye,
Beşame kızı Safiye,
Ebu Talib'in kızı Ümmü Hani (Fağite),
İsmi Bilinemeyen Biri.

Bazı Engeller Nedeniyle Muhammed'in Evlenemediği

Hanımlar:

Abbas kızı Ümmü Habibe,

Hamza kızı Emame (Ammare),
Muhammed'e önerilen Baldızı
Muhammed'in Ev İşlerinde Çalışan Cariyeler:
Bereke (Ümmü Eymen)
Emetüllah binti Rüzeyme,
Hudre,
Redva,
Sad kızı Meymune,
Rüzeyne,
Selma (Ümmü Rafi)
Marya (Ümmü Rebab),
Marya (Ceddetü'l Müsenna),
Ümmü İyaş,
Havle (Ceddetü Hafs),
Meymune binti Ebi Abis,
Ümmü Dümeyre,
Ümmü Ayaş,
Rebiha,
Saibe.

Açıklama: Bu alıntılar; Arif Tekin'in Muhammed ve Kurmaylarının Hanımları (Kaynak yayınları) adlı kitabından alınmıştır. Adı geçen kitapta geniş ayrıntılara girilmektedir. Ayrıca Ebubekir'in, Ömer'in, Ali'nin ve Sahabelerin hanımları hakkında da geniş bilgiler verilmektedir...

Av. Hayri BALTA, 19.10.2001

MUHAMMED'İN KÖLELERİ... 26

Kölelik Kurumu: Kuran'a göre Tanrı köleliği yerleştiriyor:
K. 16/75, 30/28.

Sahih-Buhari Muhtasarı. Cilt. 8, s. 206'ya göre: 60 kadar kölesi, 20 kadar cariyesi var. Bu kölelerin çoğu kendisinden önce ölmüş ve kimilerini de azat etmiş. Öldüğünde arkasında köle yokmuş... Ancak; öldüğü tarihte seksen ya da yüz kadar kölesi ve cariyesi olduğu da söylenmektedir. (Bkz. Kuran'ın Eleştirisi 3. İlhan Arsel, Kaynak yayınları. 1. Baskı. s. 348.)

İlhan Arsel'in Şeriat ve Kölelik adlı kitabının Kaynak yayınları, 1. Baskı, s. 38-39'da yazıldığına köle: "...bizzat kendisinin 60 ile 80 arası arasında kölesi yanında, ona buna köle sattığı ve köle hediye ettiği, yandaşlarına köle azat etmekten kurtulmanın yollarını öğrettiği..." belirtilmektedir..

Kuran'ın Bir Harfinin Bile Degismedigi Masali

İslamiyet Gercekleri... İslamci kesimin en büyük iddialarından birisi olan "Kuran'ın bir harfinin bile degismedigi"; araştırmacıların, Libya ve Arap Kuran'lari ile Hadis'leri incelemesi ile **çürütüldü**.

**KUR'AN'A VE MUHAMMED'E GÖRE TÜRKLER
İSTESERLER DE MÜSLÜMAN OLAMAZLAR... 27**

“Tevrat”ın Tanrı”nın son derece “ırkçı” olduğunu hmen herkes bilir. Kimi araştırmacılar, bu “Tanrı”daki özelliğin, Yahudilik için “yararlı” olduğunu da savunurlar. Ne var ki, şu da gerçek: Bugün, “yahudiler”in sergiledikleri tüyler ürpertici ve insanlık dışı acımasızlıklarda , Tevrat’taki “Tanrı”nın (Yehova) ilkel, katı bir ırkçı oluşunun payı az değildir.

“KITALUT-TURK” HADİSLERİNDEN... “Müslümanlar, Türklerle kesin öldüreşecekler.”

Kur’an’ın “Tanrı”sının ırkçılığı

Tevrat’inkinin “ırkçılığı”nı herkes bilir de, “Kur’an’ın Tanrı’sı”nın “ırkçılığı”nı çoğu kimse bilmez. Ve kimi “iyi niyetli aydınlar” bile; Kur’an’ı ve “Tanrı”sını “evrensel” sanır. Oysa, Kur’an’inki, Tevrat’inkinin bir çeşit “kopya”sıdır. Bunu, bu “Tanrı”nın “İsrailoğulları”nı nasıl tanıttığından bile anlamak mümkün:

“En üstün toplum, İsrail toplumu”

Buna, kimileri şaşacaklar. Ne ki, bir gerçek. İşte ayetler: Kur’an’ın “Tanrı”sı, tıpkı, Tevrat’ın “Tanrı”sı “Yehova” gibi, iki yerde, aynen şöyle seslenir:

“Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimeti ve sizi dünyalara üstün kıldığımı hatırlayın.” (Bakara, ayet: 47, 122. Diyanet çevirisi.)

Bir yanda İslam dünyasındaki “yahudi düşmanlığı”, öbür yanda da, Kur’an’daki “Tanrı”nın “İsrailoğulları”na böyle seslenişi... Bir çelişkidir bu. Bunu da geçelim.

Arap toplumundan başkası “muhatap” değil

Kur’an’da birçok şeyler anlatılır. “Kaynaklar”ı biliniyor bugün. Ama “Tanrı”dan diye sunulur. Bu “Tanrı”yla “insanlar” arasında, daha doğrusu, “zaman”ına göre “bir kesim insanlar”, “bir toplum” ya da “bir toplumun kesimi” arasında da bir “elçi”. “Tanrı Elçisi” diye sunulur. “Peygamber” deniyor. Kur’an’da anlatılan o ki, “Tanrı” şu açıklamayı yapmakta:

–“Biz her peygamberi, kendi toplumunun diliyle gönderdik. İlle de böyle yaptık ki, o toplumdan olanlara anlatabilsin.” (İbrahim suresi, ayet: 4.)

Demek ki, Kur’an’a göre, “Tanrı’nın elçisi”nin bir “toplum”u

var. “Elçi”, “ırk”ından geldiği bu “toplum”la “Tanrı” arasında yapar aracılığını. Ne iletecekse bu “toplum”a ve “kendi diliyle” iletmekle yükümlü. Kur’an’da anlatılan bu. Yine buna göre; Muhammed de bu yükümlülüğü taşımakta. Onun da bir “toplumu” var ve o da “Tanrı”sıyla bu “toplum” arasında “aracı”.

“KITALUT-TURK” (“TÜRKLERLE ÖLDÜRÜŞME”) HADİSLERİNDEN. “Sonunda Türkler kesilecekler.. (Ebu Davud, Kitabı’l-Cihad/9, Hadis No: 4305.)

Kur’an’ın bütünü içinde, Muhammed’in “kavm”ından, yani “toplum”undan “Tanrı vahiyleri”ni, bu “toplum”a iletmek zorunda olduğundan, bunu yaptığından söz edilir. Muhammed’in “toplum”u, “Arap toplumu”dur. Öyleyse “muhattap” da bu toplumdur. Kur’an, kendi deyiimiyle “Arapça”, seslendiği kesim de, “Araplar”. Ama “Araplar”ın da tümü değil; yalnızca “bir kesimi”. Korkutma yalnız “Mekke ve çevresi”ne

Ayetler çok açık. “Kur’an”la yapılan “uyarı”ların, “korkutma”ların, “Mekke” (Ümmü’l-Kura) ve “çevresi”ne yönelik olduğu, En’am suresinin 92., Şura suresinin 7. ayetinde, kuşkuyla yer bırakmayacak bir açıklıkla anlatıyor. Evet, Kur’an’ın “muhatap”ı, “Mekke ve çevresi”dir yalnızca. Bugün kendilerini müslüman sayan öteki toplumlarda hiçbirisinin, bu kapsamda yeri yoktur. Knou, bu denli açık.

Muhammed’in “tüm insanların peygamberi”, Kur’an’ın da “tüm insanlara yönelik” olduğunun anlatıldığı ayetler de var. Kur’an’daki nice çelişkilerden biridir bu. Ama, “kendisine açıklama yapılan toplum”un “Arap toplumu”, bu toplum içinde de yalnızca “Mekke ve çevresi”nin (hem de o zamanki) “halk”ı olduğu da bir gerçek. Başka toplumlardan, bu arada “Türkler”den “müslüman” olanlar olmuş; daha doğrusu kendilerini “müslüman” saymışlar; ama Kur’an’ın hangi toplumu “müslüman” saydığı önemli.

Özellikle “Türkler” için “hadis”ler vardır. Türkler için hiç de iyi şeyler söylemeyen bu hadisler, örnek ve yürekli bilim adamı Prof. Dr. İlahn Arsel’in “Arap Milliyetçiliği ve Türkler” adlı kitabında çok çarpıcı biçimde yer almakta. (Bkz. İstanbul, 1987, İnkılap Kitabevi, s. 18 ve ö.)

Muhammed’in Türk düşmanlığı

Kendilerini “müslüman” sayan “Türkler”i Muhammed, “müslüman” saymak şöyle dursun; “düşman” diye ilan etmiştir. İslam dünyasında en sağlam kabul eidlen hadis kitaplarında da bu var. Başlı başına bir bölüm olarak. Bölümün adı da çok ilginç: “Kıtalü’t-Türk”. Anlamı da: “Türklerle öldürüşmek (savaş)”. Buhari’de, Ebu Davud’da ve Tirmizi’de bölümün adı bu. İbn Mace’de “Babu’t-Türk”, yani “Türkler Bölümü”. Müslim’deyse, “Kıyamet alametleri” arasında yer alıyor.

Muhammed, “Peygamberliğinin bir kanıtı” olarak, gelecekte haber verirken, “Kıyametin bir alameti” olarak “Türklerle nasıl çarpışılacağını, “müslüman”ların, “Türkleri nasıl öldürecekleri”ni de anlatıyor. Hem “Türk” diye ad vererek, hem de “tarif” ederek, yüzlerinin, gözlerinin, burunlarının, derilerinin, renklerinin nasıl olduğunu anlatarak. Anlaşılan o ki, Türkler konusunda kendisine bir takım bilgiler verilmiş. Muhammed’in anlatmasına göre, “Türklerle öldürüşme”, taa “Kıyamet’e dek söz konusu. Kıyametin bir alameti” olarak da “müslümanlar”, yeryüzündeki “Türkleri öldürüp temizleyecekler”. Yoksa “kıyamet kopmayacak”.

İşte hadislerden bir kesim:

- Müslümanlar, Türklerle öldürüşmedikçe, kıyamet kopmayacaktır. Yüzleri kalkan gibi, üst üste binmiş(kalın) derili olan bu topluyla.... kıl giyerler.”(Bkz. Müslim, e’s-Sahih, Kitabu’l-Fiten/62-65, hadis no:2912; Ebu Davud, Sünen, Kitabu’l-Melahim/9 Babun fi Kıtalü’t Türk, hadis no: 4303; Nesei, Sünen, Kitabu’l-Cihad/Babu Gazveti’t-Türk...)

-”Siz (müslümanlar), küçük gözlü, basık burunlu, yüzleri kalkan gibi, derisi üst üste binmiş olan topluyla öldürüşmedikçe kıyamet kopmayacaktır.” (Buhari, e’s-SAHih, Kitabu’l-Cihad/96; Müslim, e’s-Sahih, kitabu’l-Fiten/62 hadis no: 2912; Ebu Davud, Sünen, hadis no: 4304; Tirmizi, h. no: 2251; İbn Mace, h. no: 4096-4099)

**MUHAMMED VE ARKADAŞLARI KURAN'I NASIL
HAZIRLADI?.. 28**

Kendisini Tanrı-varsa eğer- elçisi olarak ilan eden Arabistan'ın Kureyş Kabilesi'nden Muhammed'in, okur-yazar olmayan birisi olduğuna inanılır. İslamiyetin kitabı Kuran'ın, Tanrı-varsa eğer- tarafından gönderildiğini savunanlar, okur-yazar olmayan birisinin nasıl kitap yazabileceğini sorarak, Kuran'ı Muhammed'in yazmadığını güya savunmaktadırlar.

Muhammed'in okur-yazar olması ihtimali de var.. Muhammed, okur-yazar olmasa bile, kör ya da sağır da değildi ve kendisine "anlatılanlar"ı Kuran'a koyacak kadar becerikli idi.. Kendisine kimler yardımcı oluyordu hazırladığı kitap için.

Turan Dursun'un "Din Bu" adlı kitap serisinin dördüncü cildinde, Bel'am, Yaiş, Addas, Yessar, Cebr ve İranlı Selman (Farsî) ve İman adındaki yardımcılarında söz edilir. Bunlardan Bel'am, Yunanlı bir köleydi. Yaiş ve Cebr (Yemenli) de birer köle idiler.

İlhan Arsel'in Şeriat'tan Kıssalar adlı kitabının önsözünde de Muhammed'in diğer öğreticileri/yardımcıları olarak Bahîra, Verkâ ve Abdullah İbn-i Selâm'ın adları geçer.

Muhammed katiplerini genellikle Yahudilikten ya da Hristiyanlıktan dönme ya da İbranice ve Süryanice bilen kişilerden seçerdi. Bu dillere vakıf değil iseler, öğrenmelerini isterdi. Örneğin, Hicret'in dördüncü yılında katiplerinden Zeyd bin Sabit'e Yahudi yazısını öğrenmesini söylemiştir.

Söylendiğine göre, en ziyade yararlandığı kimselerin başında, Hristiyanlıktan dönme Selman-ı Farisî ile, Yahudilikten dönme Abdullah İbn-i Selam gelirdi. Siyer'in yazarları İbn-i İshak, İbn Hişâm ve Tabakat yazarı İbn-i Sa's gibi (ya da benzeri) kaynakların bildirmesine göre, Selman-ı Farisî, İranlı bir "Mecusî" iken çok genç yaşta Hristiyanlığı kabul ederek Suriye'ye gelmiş, daha sonra Bedevîler tarafından esir alınıp bir Yahudi'ye satılmış ve onun tarafından Medine'ye getirilmiştir. Kölelikten kurtulmak için Muhammed'e başvurup da onun tarafından satın alınmasıyla İslam'a girmiş ve azad olmuştur. Hristiyan ve Yahudi dinlerini en iyi bilen birisi olarak Farsî, Muhammed'e

sadece din konusunda değil, yönetim ve savaş konusunda da Muhammed'e yardımcı olmuştur. Hendek Savaşı olarak bilinen savaşta, Muhammed'e hendek kazılmasını öneren kişinin Farisi olduğu söylenir.

Abdullah İbn-i Selam'a gelince, Tevrat'ı en iyi bilen yahudi'lerden birisiydi. Muhammed'in Medine'ye hicretinden sonra İslamiyete girmiştir. Tevrat konusunda, Muhammed'e en fazla bilgi verenlerden biri olduğu kabul edilir. O kadar ki, Muhammed onu, muhtemelen bu yardımlarından dolayı, "Cennetlik olan on kişinin onuncusu" olarak tanımlamıştır. (Bkz. Sahih-i Buhari ... c.IX, s.81, ve c.X, s.25 vd.)

Muhammed bu kaynaklardan aldığı bilgileri, kendi günlük siyasetine uyduracak şekilde değişikliklere sokmuştur. Ancak, bunu yaparken, "kıssa"ları (masal ve hikayeleri) bir teviye ya da belli bir sıra ve silsile esasına göre değil, fakat Kuran'ın çeşitli surelerine ve bu surelerin ayetlerine dağıtmıştır. Bazılarını da hadis olarak ifade etmiştir.

Kuran'ın okur-yazar olmayan Muhammed tarafından hazırlanması bu şekilde mümkün olmuştur.

Ne var ki, Muhammed'in Kuran'ı, daha sonra bizzat halife Ebu Bekir tarafından yaktırılmış ve sonra da değişikliklere uğramıştır.

Muhammed, Allah'ın -varsa eğer- sözü olduğunu iddia ettiği Kuran'i nasıl ve kimlerle yazdı. Hristiyanlık, Musevilik, tarih ve efsanelerden alıntılar yaparak celiskilerle dolu Kuran'i nasıl yarattı

Kuran Nasıl Yazıldı? Muhammed'in Öğretmenleri mi? Bel'am, Yaiş, Addas, Yessar, Cebr, İranlı Selman

Konuya ilişkin Kur'an ne diyor?

Kur'an'daki "Tanrı", her zamanki gibi ant içerek açıklama yapıyor:

"And olsun ki biz, onların:'O'na (Muhammed'e) bir insan öğretiyor kesinlikle.' Dediklerini biliyoruz. Savlarını dayandırdıkları kimsenin dili yabancıdır. Buysa (Kur'an), apaçık bir Arapça'dır."(Nahl, ayet:103)

Bundan sonraki ayetlerde, "inanmayanlar" korkutuluyor, "yalancı, iftiracı" olarak nitelendiriliyor ve "işkenceli bir ceza"yla cezalandırılacakları bildiriliyor.

Yukarıdaki ayette, Muhammed'e öğreticilik ettiği söylenen

kimsenin, “Arap olmadığı, yabancı olduğu” belirtiliyor.

Yunanlı Bel’am, Yaiş..

Kimilerine göre, Muhammed’in öğretmeni, bir Yunanlı köleydi. Bel’am adında bir köle.

Ibn Abbas anlatıyor:

“Peygamber, Mekke’de köle olan birine öğretimde bulunuyordu. Yabancıydı. Puta tapardı. Adı da Bel’am’dı. Peygamberin yanına girişinde ve çıkışında putataparlar görüyorlardı. ‘Muhammed’e her şeyi öğreten Bel’am’dır.’ diye konuştular.” (Bkz. Taberi, Cami’ul-Beyan, 14/119)

Ya da Yaiş’ti üzerinde durulan köle. Bel’am için söylenen, Yaiş için de söyleniyordu. “Yaiş, Muhammed’e öğretmenlik yapıyor” deniyordu. (Bkz. Aynı yer)

Ya da, Muhammed’e öğreticilik eden köle, Cebr’di. (Bkz. Aynı yer)

Ya da, Yemenli CEBR, YESSAR, ADDAS.

“Hadrami’lerin iki genç köleleri vardı. Yemen halkından olan bu iki köleden birinin adı Yessar, öbürünün adı Cebr’di” diye aktarılır. Bu iki kölelerin sahiplerinin tanıklığı şöyle:

“Bizim iki genç kölemiz vardı. Kendi dilleriyle kitaplarını okurlardı. Peygamber de bunlara uğrar, durup bunları dinlerdi. İşte bunun için, putataparlar, ‘Muhammed, bunlardan öğreniyor.’ dediler.” (Taberi, 14/119)

Fahrudin Razi’nin yer verdiği aktarmada, bunların yanında bir üçüncü köle daha var: Huvaytıb’ın kölesi Addas. (Bkz. F.Razi, tefsir, 24/50)

Görülüyor ki, ister Yunanlı, ister yemenli olsunlar, kölelerin Muhammed’le ilişkilerine bakışlar değişik açılardan:

Müslümanların bakışları ve savları başka, “putatapar” dedikleri inanmazların bakışları ve savları başka.

Müslümanlardan kimine göre: Muhammed’le köleler arasında bir “öğretme ve öğrenme” ilişkisi vardı, ama öğreten Muhammed’di, öğrenenlerse köleler. Inanmayanlara göreyse bunun tam tersi gerçektir. Yani, öğreten kölelerdi. Muhammed’s’e öğreniyordu onlardan.

Müslümanlardan kimine göre de, aradaki ilişki, “okuma ve dinlenme” ilişkisini geçmiyordu. Köleler, kutsal kitaplarını kendi dillerinde okuyorlar, “peygamber” de “dinliyordu” yalnızca.

Müslümanların bu savları karşısında şu soru yanıtız kalıyor:

“Dillerini bilmiyordu”ysa, Muhammed’in bu köleler arasındaki sürekli işi neydi? Ve kendi dilleriyle okuduklarını Muhammed’in dinlemesinin ne yararı oluyordu?

Kısacası, müslümanların savları, akla sığacak türden değil.

İman nereli?

Muhammed’in kendisinden bir açıklaması bu konuda oldukça ışık tutucu:

“İman, Yemen’lidir.”

Bu hadis, Buhari’nin “e’s-Sahih”inin de içinde bulunduğu en sağlam kabul edilen hadis kitaplarında yer almıştır. Hadis’e göre, “hikmet (bilgi, bilgelik) de Yemen’lidir.” Dahası: “Fıkıh da Yemen’lidir,” hadise göre. (Bkz.Buhari, e’s-Sahih, Kitabu’l-Meğazi/74; Tecrid, hadis no:1362; Müslim, e’s-Sahih, Kitabu’l-İman/81-91, hadis no:51-52, ve öteki hadis kitapları.)

Bu hadis, incelemecilere göre, sağlamlığın en yüksek basamağında olan “mutevatır hadis”ler arasındadır, ve peygamberin arkadaşlarından onbir kişi tarafından aktarılmıştır. (Bkz.Ebu’l-Feyz Muhammed, Lukatu’l-Lai’l-Mütenasire Fi Ahadisi’l-Mutevatire, Beyrut,1985, s.42-43,hadis no:10)

Kimi yorumcu, buradaki “Yemen”i, birtakım zorlamalı yorumlarla, “Mekke ve Medine” olarak göstermeye çabalar. (Bkz.Tecrid,1362 no.lu hadis,Kamil Miras’ın izahı.) Ne var ki, hadisin kimi aktarılışında “Yemenliler”den de açıkça sözedilir. Yani, buradaki Yemen, coğrafyada herkesin bildiği Yemen’dir.

Demek ki, bu hadise göre, “imani”yla, “hikmet”iyle ve “fıkıh”ıyla (buradaki ‘fıkıh’, sözlük anlamında olmalı) İslam, yabancı kökenlidir, “Yemen”lidir.

“Muhammed’e öğreten, İranlı Selman’dır ya da..” (Selman Farisi).

Kimileri de, Nahl Suresi’nin 103.ayetinde sözü edilen yabancıнын, İranlı Selman olduğu görüşünde.(Bkz. Taberi,aynı yer.)

Sonradan Müslüman kimliğiyle ortaya çıkan ve

müslümanlar arasında büyük ün kazanan Selman'ın, Muhammed'le son derece sıkı bir ilişki ve işbirliği içinde bulunduğu, herkesçe biliniyor. "Müslüman" olması, Selman'a çok şey sağlamıştır. En başta, özgürlüğü, yani, "kölelikten kurtulma"yı. Sonra da ünü, saygınlığı ve maddi, manevi çıkarları..

Ya da, sözü edilen "yabancı", önc Müslüman olup sonra İslam'ı bırakan bir "vahiy katibi"dir.

Bunu ileri sürenler de var. (Bkz. Taberi, aynı yer)

"Vahiy katibi"nin başına gelenler:

Adam, önce müslüman olmuştur. Selman gibi o da Muhammed'le işbirliği halindedir. Ama sonra ne olursa olur, bırakır İslam'ı. Ve bir de açıklama yapar:

"Muhammed'e ben öğretiyordum, ve benim öğrettiklerim Kur'an'a vahiy olarak yazılıyordu.."

Sonra, adam ya öldü, ya da öldürüldü. Ölüsüne gelince, bir türlü gömüldüğü yerde kalmıyordu. Muhammed'in adamları şunu yayıyordu:

"Bu olay, Tanrı'nın gazabının yansımasıdır. Adam, Tanrı'yı çok öfkelenirdi. Şimdi durum ortada. Gömülüyor, toprak da kabul etmiyor, edemiyor, Tanrı'dan korkuyor. Onun için de kafiri, mezarının dışına fırlatıyor. 'İbret almak' gerek.."

Gerçekten de adam gömülüyordu, ama, birkaç gün sonra, sabahleyin bakılıyordu ki, adam mezarın dışında. Birkaç kez olmuştu bu.

Muhammed'in arkadaşlarından Enes (Malik Oğlu), çok sonra, şöyle anlatacaktır olayı:

"Bir adam vardı. Neccaroğullarından... Hristiyan'dı, Müslüman olmuştu. Bakara ve Ali İmran surelerini okumuştur. Peygambere de vahiy yazıyordu. Sonra, yeniden Hristiyan oldu ve kaçıp Hristiyanlara katıldı. 'Ben ne öğretilip kendisi için yazdımsa, Muhammed yalnızca onu bilir, başka bir şey bilmez,' demeye başladı." (Bkz.Buhari, e's-Sahih, Kitabu'l Menakıb/25,c.4,s.181-182;Tecrid, hadis no:1477)

Enes'in anlattığına göre, Tanrı adama öfkelenmiş, boynunu kopararak öldürmüştü. Hristiyanlar, gömmüşler adamı. Ama sabah bakmışlar, ölüsü ortada. Ve kefensiz. Hristiyanlar, "Muhammed adamları kefenini soymuş, kendisini de işte böyle ortada bırakmışlar.." diye konuşmuşlar. Adamı bir daha

gömmüşler. Bu kez biraz daha derince. Ertesi gün sabah yine aynı durum. Sonra aynı konuşmalar. Sonra yeniden ve daha derine gömme. Sonra aynı durum ve aynı yorumlar. Bir kez daha ve derince gömme. Aynı durum. Bakmışlar ki bu böyle sürüp gidecek, adamı gömmekten vazgeçmişler artık.

Bu adamın söylediğini söylemiş, yani “ben ne diyorsam, ne yazıyorsam o vahiy oluyor..” demiş, muhammed’in “Tanrı’dan falan vahiy almadığını” söyleyerek, İslam’ı bırakmış birisi daha vardı: Ebu Serh Oğlu Sa’d Oğlu Abdullah. Ama , onun başına yukarıdaki olay gelmedi nedense..Muhammed tarafından idamına karar verilmişti. Ne var ki, Halife Osman’ın süt kardeşiydi. Ve Osman’ın araya girmesiyle, bağışlandı. Sonra, Mısır Valisi bile oldu. (Ölm.656-657. Bkz. İslam Ansiklopedisi.)

Ayetteki Cevap

“Muhammed’e öğreten Tanrı değil, insandır..” diyenlere, ayette verilen cevap ne ölçüde doyurucu?

Cevap, yukarıda verilen ayetin anlamında da görüleceği gibi şöyle:

1) Muhammed’e öğrettiği söylenen kişi, Arab değildir, yabancı biridir.

2) Kur’an’ı sa apaçık Arapça’dır.

3) Öyleyse, Muhammed’e sözü edilen kişi öğretmiş olamaz.

Oysa, Arapça’yı bilen yabancı biri de Muhammed’e “eskilerin söylencesi”nden, “Tevrat”tan, “İncil”den, başka “kutsal metin”lerden birtakım “bilgiler” verebilirdi. İleri sürülen de bu. Muhammed, aldığı bilgileri, Arapça kalıplara döküp, kendi uslubu içinde sunmuş olamaz mıydı? Kaldı ki, “apaçık Arapça” diye nitelenen Kur’an’da; Yunanca, Süryanca, İbranca, Koptça.. gibi dillerden birçok sözcük bulunduğunu, müslüman incelemeciler bile örnekleriyle yazıyor. (Bkz. Suyuti, el Itkan Fi Ulumi’l-Kur’an, Arapça, Mısır, 1978, 1/178-185)

Kur’an’da bu denli değişik yabancı sözcüklerin bulunması da “Muhammed’e yabancının (ya da yabancıların) bilgi verdiği, öğrettiği” yolundaki savı desteklemez mi?

Muhammed’e bir yabancının ya da yabancıların yanında, bir ya da birkaç Arap da öğretmiş olabilir.

İslam için çok önemli bir kaynak, “Müseyme”dir.

Müseylime, müslimcik demektir. Müslümanlar, onu küçümsemek için böyle demişler, ayrıca da “kezzab” yani “çok yalancı” demeyi uygun görmüşlerdir. Müslümanların bir sövgüsüdür bu. Anlaşıyor ki, onun kendi adı “Müslim”di. Bu adı taşımış olması çok önemlidir. “İslam” ve “müslim” sözcüklerinin kaynağına götürür niteliktedir.

Müslümanlarca sövülen, aşağılanan bu kişiye, “Rahman”, “Yemame Rahmanı (Yemameli Rahman” da deniyordu. Yani adam aslında böyle ünlüydü. Bu da çok ilginç.

Bir başka ilginç olan da, Mekke'lilerin, Muhammed'e söyledikleri şu sözler:

“Bize ulaşan bilgiye göre, sana öğreten (Tanrı değil), Yemame'deki şu adamdır. Rahman denen adam. Tanrı'ya ant içerek söyleriz ki, biz Rahman'a inanmayız.” (Bkz. İbn İshak, Siyer, tahkik ve ta'lik: Muhammed Hamidullah, Arapça, Konya, 1981, s.180, fıkra: 254)

Mekkeli'lerin bu söyledikleri nedensiz miydi?

Müseylime, daha doğrusu “Müslim”, bir başka adıyla “Rahman”, Yemame'nin Hanifeoğulları kabilesindendi.

İlgiç üç ad: “Müslim”, “Hanife”, “Rahman”. Bu adlar, hele ilk ikisi bir araya gelince daha da ilginçlik kazanıyor: Kur'an'da İslam inanılarının, “müslim”lerin “ad babası” olarak tanıtılan İbrahim (bkz.Hacc,ayet:78) için hem “Hanif” hem de “Müslim” denir. (Bkz.Bakara:135; Ali İmran:67,95; Nisa:125; En'am:161; Nahl:120,123.) “Peygamber” olarak yer alan İbrahim, kısa anlamı ile “yıldız tapımı” demek olan Sabiilik Dini'nin “peygamberi”ydi. İslam kaynaklarından yaptığım incelemelerden vardığım sonuç bu. Muhammed de ilk ortaya çıktığında Sabii olarak niteleniyordu. (Bkz. Buhari,e's-Sahih,Kitabu't Teyemmüm,/6,c.1,s.89) Sabii'liğin dili Süryanca'ydı. “Allah”, “Kur'an”, “Furkan”, “kitab”, “melek” ve daha bir çok sözcük gibi “İslm”, “müslim”, “hanif”, ve “Rahman” da bu dilden geliyordu. (Bkz. Aziz Günel, Türk Süryaniler Tarihi, Diyarbakır, 1970, s. 46-48; Suyuti el İtkan,1/180-184; Doğubilimci Arthur Jeffery, The Foreign Vocabulary of the Quran, Kahire, 1938, s.12 ve ötk.) Yine benim incelemelerimden vardığım sonuca göre: Yıldız tapımı, “Sabiilik” adı altında, Yahudilik ve Hristiyanlık

dinlerine de kaynaklık eden bir din olarak kurumlaşırken, özellikle Ortadoğu'da "Müslimler"i ve "Hanifler"i içine alıyordu. Önce, "Müslimler" vardı, sonra "Hanifler" kolu meydana geldi. İbrahim, bu kolun "peygamberi"ydi. İşte, "Yemame Rahmanı" diye ünlü "Müslim (Müseylime)" ve ondan çok şey öğrendiği anlaşılan Muhammed de bu kola bağlıydı. (Sabiilik konusunda geniş bilgi için, bkz.Eren Kutsuz-Turan Dursun, 'Saçak Dergisi', Subat 1988, sayı 49.)

Yemame Rahmanı, Muhammed'in yararlandığı kaynaklardan yalnızca biri olabilir.

Yukarıda adı geçenler ve daha başkaları, tek tek de, tümü birden de Muhammed'in "öğretmenleri" olabilirler. Furkan sures'nin 4. ayetine göre, Muhammed'in yardımcılarında, yani öğretmenlerinden "kavm", yani "topluluk" diye sözedilmiştir. Bu ve bunu izleyen iki ayetin anlamı şöyle: (Diyanet'in resmi çevirisi)

"İnkâr edenler, 'Bu Kur'an, Muhammed'in uydurmasıdır. Ona başka bir topluluk yardım etmiştir.' Diyerek haksız ve asılsız bir söz uydurdular. 'Kur'an öncekilerin masallarıdır. Başkalarına yazdırılıp, sabah akşam onu okunmaktadır' dediler. Ey Muhammed, de ki: 'O'nu göklerin ve yerin sırrını bilen indirmiştir. Şüphesiz O, bağışlayandır, merhamet edendir.'" (Furkan, ayet:4-6)

Buna göre, Kur'an'ın "uydurma" olduğunu söyleyenler, şunları da söylüyorlar:

- 1) Muhammed'e bir topluluk yardımcı oluyor,
- 2) Muhammed, Kur'an ayetlerini, başkalarından alıp yazdırıyor,
- 3) Muhammed'e sabah akşam okunuyor.
- 4) Ayetler, "eskilerin masallarından" oluşuyor.

Buna karşılık, Kur'an'ın cevabı şudur:

"Yalan ve haksızca iddia. Kur'an'ın ayetlerini Tanrı indirmiştir. O, göklerin ve yerlerin gizini bilir."

Hars Oğlu Nadr, Muhammed'in kendisini "Tanrı'nın elçisi", yani Tanrı'yla insanlar arasında yer almış, Tanrı'nın bildirimlerini insanlara iletme görevini üstlenmiş biri olarak tanıtmaya yöneldiğinde, ve "Kur'an ayetlerini" sunması karşısında Mekkelileri uyarma yoluna gitmişti. Ve şöyle demişti:

“Sakın inanmayın bu adama. ‘Tanrı’dandır’ diye ileri sürdüklerinin tümü, eski masallardır. Ben size, onunkilerden daha güzellerini söyleyebilirim..” İran krallarına, İran’lı masal kahramanlarına ait söylencelerden örnekler aktarabileceğini söylüyor, anlatıp duruyordu Nadr.(Bkz. Taberi, Camiu’l-Beyan,18/137-138)

Nadr, haklı mıydı? “Eskilerin masallarından” var mıydı Kur’an’da?

Bilindiği gibi, Kur’an’da “kıssa” denen birçok öykü var. Bir çoğu; başta Tevrat; Yahudi kaynaklarında, kimileri Incil’lerde yer alır. İncelendiğinde görülür ki, bunların bir kısmı, Tevrat’tan da çok önceki çağların söylencelerinde aynen var. Örneğin, “Nuh Tufanı”na ilişkin öykü, “Gılgamış Destanı”nda hemen hemen aynıdır. Daha başka örnekler de verilebilir.

Mekke’de, Medine’de ve çevrelerinde çeşitli din ve inançların inanırları vardı. Çeşitli toplumların “söylenceleri”ni, “kutsal metinler”ini bilenler az değildi. Muhammed’in özgürlüklerini söz verdiği ve işbirliği yoluna gittiği kölelerden de bu nitelikte olanlar bulunduğu biliniyor. Daha önce adlarına yer verilen Bel’am, Yaiş, Yessar, Addas, Cebr, İran’lı Selman..da bunlardan.

Bunların ya da başkalarının, Kur’an’ın oluşması için Muhammed’e yardım etmiş, öğretmenlik etmiş olmalarını düşünmek akla uzak değil. Aklın ve mantığın kabul edemeyeceği şey, “Tanrı’nın, insanlara gökten mesaj göndermesi” ve bunun için şu ya da bu insanı aracı olarak seçmesidir. Bunu insan aklı değil, ancak, akılla ilgisi olmayan “iman” kabul eder.

Kaynakça:

Turan Dursun, Bir Tabu Yıkılıyor, Din Bu kitaplar serisi ve Arif Tekin, Kur’an’ın Kökeni.

Kuran’ın Orijinalleri Yakıldığı İçin Şimdi Yok

Kuran’ın ilk orijinali: Küçük taşlar, deri, ağaç parçası, kemik gibi çeşitli nesnelere yazılıydı. Yakıldı.

Kuran’ın ikinci orijinali: Ebubekir döneminde yapılan derleme. Yakıldı.

Kuran’ın üçüncü orijinali: Osman döneminde oluşturulan

“azmalar”. Bunlar da dünyanın hiç bir tarafında yok.

Yapılan inceleme ve aktarmalarla görülen o ki: Muhammed’in “vahiy katiplerine yazdırdığı” bildirilen “Kuran”ın ne “aynı” ne de “tümü” eldeki Kuran’da. Halife Mervan kendi gerekçesini şöyle açıklar; “Onda yazılı olanlar, Osman tarafından yazdırılan Mushaflara geçmiştir. Artık ona gerek kalmamıştır. Yakılıp yok edilmeseydi, zamanla kuşkulara yol açılabilir, ondan alınarak yazılan Mushaflar çevresindeki kuşkuları önlenemeyebilirdi. Bundan korktum, o nedenle yaktırdım.”(Kaynak: İb Ebi Davud, Leiden 1937, yay.,s.243-Suphi e’s-Salih Mebahis Fi ulûm-il Kuran).

KURAN NASIL DERLENDİ?.. 29

Kuran ayetleri bugünkü biçimi ile yazılıp bir araya getirilmiş değildi. Hadislerde peygambere vahiy olan ayetler çeşitli nesnelere üzerine yazılıydı; hepsi de dağınık durumdaydı. Ayetler “Lihaf” (küçük taşlar), “Rıka” (deri ağaç yaprağı, bir çeşit kâğıt), “Ektaf” (deve ve koyun kemikleri), “Usub” (ağaç parçası” gibi nesnelere yazılmıştı. yiitip gitmesin diye tümünü bir araya getirme çabasına ilk kez Halife Ebubekir döneminde gerek duyuldu ve bu çabalar gerçekleştirildi.

Bir aktarma da “bunların tümünün peygamberin evinde, bir arada bulunduğu ve dağınıkken bir araya getirip, içinden eksilen olmasın diye ortasından ipe bağlanmış olduğu” da açıklanır.

Buhari'nin yer verdiği bir hadise göre; “dinden dönüş” (ridde) olayları ve bu olaylar nedeniyle savaş hali vardı. Kuran'ı ezber etmiş kişilerin bir bölümü ölmüştü. Ölenlerin sayısı artabilirdi, bunların tümü ölüp gitmeden Kuran'ın orada burada yazılı ayetleri derlenmeli, tümü bir kitap haline getirilmeliydi. Hattaboğlu Ömer durumu ve konunun önemini Halife Ebubekir'e anlattı. Ayetlerin derlenmesini önerdi. Halife başlangıçta pek doğru bulmamıştı bu görüşü.

“Peygamberin yapmadığı şeyi yapmak nasıl doğru olabilirdi?” diye düşünüyordu. Ömer direndi ve önerisini kabul ettirdi. İşin gerçekleşmesi için de Zeyd İbn Sabit'e görev verildi. Zeyd “Ebubekir bana ‘Sen akıllı bir gençsin. Peygambere vahiy yazdığın için senin başaracağına güveniyorum. Araştır ve topla Kuran ayetlerini’ dedi, Tanrıya ant içerek söylerim ki, dağlardan bir dağı yükleyip taşımayı önerseydi, buyurup verdiği görev kadar bana ağır gelmeyecekti. Yani Kuran'ı derlemek kadar.” diyor ama sonunda görevi kabul ettiğini söylüyor ve işi nasıl yaptığını şöyle dile getiriyor:

“Kuran (ayetlerini) derlemeye koyuldum. Hurma dallarından, küçük taşlardan ve kişilerin ezberlerinden izleyip derledim. İşin sonunda, Tevbe (Beraat) suresinin sonunu, Ebu Huzeymetu'l-Ensari'de buldum. Ki, başkasında bulamamıştım bu parçayı”. Zeyd, bu parçanın Tevbe Suresinin sonundaki ayetleri (128 ve 129.ayetleri)

oluşturduğunu açıklıyordu.

Böylece Zeyd, Kuran ayetlerini derleme işini yaparken iki kaynağa başvuruyordu: Ayetlerin yazılı olduğu nesnelere (ağaçlar, taşlar..) ve ezber bilenlerin bellekleri.

Ebubekir döneminde yazılan Kuran için başvuru alan ezbercilerin başka deyişle hafızların sayısı Müslümanlar arasında tartışmalıdır. O döneme ilişkin kaynaklardan Buhari'nin "e's-Sahih"inde yer alan üç hadisten anlaşıldığı kadarıyla Kuran'ın tümünü ezberleyenlerin en iyimser rakamla 7 kişi olduğu kabul edilebilir. Aynı zamanda, Peygamber dönemindeki "hafız"ların, yani Kuran'ı tümüyle ezberlemiş olanların sayısı pek azdı. Buhari'nin "e's-Sahih"inde geçen hadis şöyle:

Birinci hadis: Amr İbnu'l-Ass anlatıyor: Peygamberin "Kuran'ı dört kişiden alın, Abdullah İbn Mes'ud'dan, Salim'den, Muaz'dan ve Übeyy İbn Ka'b'den" dedigini işittim. (Buhari, Fadailu'l-Kuran 8.)

İkinci hadis: Enes anlatıyor: "Peygamber öldüğünde, dört kişiden başka Kuran'ı tümüyle ezberlemiş olan yoktu. Ebu'd-Derda, Muaz İbn Cebel, Zeyd İbn Sabit ve Ebu Zeyd." (Buhari.)

Üçüncü hadis: Katade'den aktarılıyor: "Malik oğlu Enes'e; 'Peygamber döneminde, Kuran'ı tümüyle ezberleyenler kimlerdir?' diye sordum. Şu karşılığı verdi: 'Dört kişi. Tümü de Medine'li. Übeyy İbn Ka'b, Muaz İbn Cebel, Zeyd İbn Sabit ve Ebu Zeyd (Buhari, aynı yer, Müslim 2465. Hadis.)

Bu hadislerde adları yazılı olanları topladığımız zaman Peygamber döneminde Kuran'ı tümüyle ezberlemiş olanların sayısı yedi idi demek gerekiyor: İbn Mesud (Birinci hadiste), Salim (birinci hadiste), Muaz İbn Cebel (birinci, ikinci ve üçüncü hadiste.)

İslam din bilimleri bu hadislerdeki açıklamaların "dinsizlerin işine yaradığını" ileri sürerler. Suyuti, El İtkan, Mısır 1978, c.1, s.94, satır 13.)

El İtkan'da daha başkalarının da Kuran'ı ezberlemiş oldukları adları ile açıklanıyor. Ama aktarmayı yapan, bu adları sayılanlardan kimilerinin, Kuran'ın tümünü ezberleme işini Peygamberin ölümünden sonra bitirdiklerini açıklamaktadır. (El İtkan, 95-96.)

Zeyd Ibn Sabit, herhangi bir parçayı Kuran'a geçirmek için "iki tanık" koşulu koymuştu. Ancak bir tanıkla Kuran'ı alma gereği duyduğu ve geçirdiği parçalar da vardı. Örneğin, Ube Huzeyme'de bulunduğu ve Tevbe Suresi'nin son iki ayetini oluşturan parça böyleydi.

Kuran'ı derleme ve yazma işi bir yıl sürer. Bu işe girişildiğinde Ömer ile Zeyd, mescidin kapısına oturmuşlar, "herkesin Peygamberden ayet olarak elde ettiği ne varsa getirmesini" istemişlerdi. Başarılan iş, kaynaklarda şöyle tanımlanır: Kuran ayetlerinin, surelerinin bulunduğu iki kapaklı bir kitap. Derlenip yazılan sayfalar, ölene dek Ebubekir'in yanında kaldı, sonra Ömer'in (halife) yanında bulundu. O da ölünce, kızı Hafsa'ya verildi.

Kuran ikinci kez derleniyor:

Buhari'de yer alan bir hadis şöyle: Ermeniye ve Azerbaycan'ı ele geçirmek için savaşıyordu. Huzeyfe, Ibnu'l-Yeman, Halife Osman'a geldi. Müslümanların okudukları Kuran'lardaki birbirini tutmazlıktan yakındı, "Emire'l-Mü'minin! Bu ümmet, kendisinden önceki Yahudiler ve Hıristiyanların içine düştükleri birbirini tutmazlıklar gibi bir duruma düştü!" Bunun üzerine Osman, Hafsa'ya adam gönderdi, başka Kuran nüshaları yazıp almak için kendisinde bulunan sayfaları (yani Ebubekir döneminde yazılan kitabı) göndermesini istedi. "İş bitince sana geri gönderirim" dedi. Hafsa da gönderdi o sayfaları Osman'a. Osman, hemen Zeyd Ibn Sabit'e, Abdullah Ibn Züeybr'e, Sa'd Ibnu'l-As'a ve Hişam oğlu Haris oğlu Abdurrahman'a buyruğunu verdi. Onlar da Hafsa'dan getirilenden alıp Kuran nüshalarını oluşturdular. Osman, kuruldaki üç kişiye şunları söyledi: "(Medine'li) olan Zeyd ile, Kuran'dan herhangi bir kesimde ters düştüğünüz zaman, tartışma konusu olan parçayı Kureyş dili ile yazın. Çünkü Kuran sadece Kureyş dili ile inmiştir."

Onlar da bu buyruğu yerine getirdiler. Sonunda (esas) sayfalardan Kuran nüshaları oluşturup işi bitince, Osman, söz konusu sayfaları (Hafsa'dan getirilenler) geri gönderdi. Alınan nüshaların da her bir kesime gönderilmesini buyurdu. Ve bunların dışında kalan her bir Kuran sayfasını ya da Mushafı buyurup yaktırdı. (Bkz. Buhari, e's- Sahih, Kitabu

Fedaili'l-Kuran/3.)

Buhari'nin kendisine anlatılan çabalardan ve "Kureyşli olanlarla olmayanlar arasında" belirecek anlaşmazlığın çözüm biçiminden anlaşıldığına göre, Kuran nüshalarını ortaya çıkarırken, Hafsa'daki Mushaf'tan aynen kopya etmek söz konusu değildi.

İleri sürüle gelen "aynen kopya edildiği" ileri sürülürken, neden kopya edildiğine de "ağız (şive) farklarından dolayı" diye gerekçe gösterilir. Ancak, Dr. Suphi e's-Salih, Mebahis Fi Ulumi'l-Kuran (Beyrut 1979) adlı eserinin 80, 84, 85 sayfalarında bu gerekçenin inandırıcı olmadığını belirtiyor. Dr. Suphi'ye göre, o zaman aynı metni, aynı sözcükleri değişik okunacak nitelikte yazıp yansıtılabilmek için gerekli işaret ve noktalama yoktu. O zamanki yazı harflerinin dışında işaretli harfler de noktasızdı. Kısacası, halife Ebubekir döneminde oluşturulan "mushaf", istenseydi bile, çeşitli kabile ağızlarını (şiveleri) içerir nitelikte yazılabilir olamazdı. Durum böyle olunca, şu sorular karşılıksız kalıyor: Ebubekir döneminde hazırlanan ve Hafsa'dan alıp getirilen "Mushaf" ile Osman döneminde meydana getirilen "nüshalar, mushaf" arasındaki fark neydi? Yeni çalışma ile gerçekleştirilen nedir?

Yukarıda anlamı sunulan hadiste bu açıklanmamakta. Ancak, hadisın devamı niteliğindeki bir açıklamada, yapılan işin sadece "bir temel nüshadan alınıp, başka mushaf"lara aktarma" olmadığını anlatır niteliktedir

Dörtlü kurulda yer alan Zeyd İbn Sabit, şöyle diyor: "Mushaf oluşturma işini yaparken, Ahzab Suresinin sonundan bir ayet yitirdim ('fakattu'). Ki, Peygamberin onu Kuran'dan bir parça olarak okuduğunu işitip tanık olmuşum. Aradık bu ayeti. Ve Sabit oğlu Huzeyme el Ensari'de bulduk (Ahzab suresine 23.ayet) ekledik o mushafta." (Itkan, Mısır, 1978, C1, s.79.)

Birinci derlemenin yakılmasındaki amaç:

Ölümüne değin sandığında saklayan ve alınıp yakılmasını önleyen Hafsa idi. Bu koruyucu ölünce, Kuran'ın Tanrısı "Kuşkusuz Zikr'ı (Kuran'ı) biz indirdik; kuşkusuz koruyucuları da yine biziz" (Hicr, ayet:9) dese de koruyucusu kalmamıştı. Mervan İbn Hakem, "sandıktan" aldırıp getirmiş

ve yaktırmıştı. Mervan'ın bu ilk derlemeyi yaktırmasındaki gerekçesini, kendisi şöyle açıklıyor: “Bunu yaptım, çünkü, Onda yazılı olanlar, resmi (imam) Mushaf'a yazılıp geçirilmiş ve korunmuştur. Korktum ki aradan uzun zaman geçtiğinde kuşkucu kimseler bu (resmi) Mushaf hakkında kuşkuya düşerler.” (Bkz. Dr. Subhi e's-Salih, Mebahis fi Ulumi'l-Kuran, s.83. Dayandığı kaynak: Ibn Ebi Davud, Kitabu'l-Mesahif, s.24.) Oysa, asıl kuşkulara yol açan, esas alınmış olduğu belirtilen ilk derlemenin yakılması olmuştur. Çünkü, ilk derleme ile, sonraki (Osman döneminde oluşturulan ve imam adı verilen) “Mushaf” arasında fark olmasa idi, ilkini yakma yoluna gidilir miydi? İlk derlemede bulunmayan eklemeler ya da Kuran'dan çıkarmalar yapılmamış olsaydı, neden korkulmuştu?

Muhammed Döneminin Kuran'ı ile Bugünkü Kuran Aynı Değil:

Burada çok önemli bir tanıklığa başvuralım: Ibn Ömer diyor ki: “Hiçbiriniz, Kuran'ın tümünü aldım (elimde bulunduruyorum) demesin. Bilemez ki, Kuran'ın çoğu yok olup gitmiştir. 'Ne kadar ortada varsa o kadarını elimde tutuyorum' desin yalnızca.” (Bkz.Suyuti, el İtkan, 2/32.)

Bu tanıklık, bugün elimizdeki Kuran'la, Muhammed'in “vahiy katipleri”ne yazdırdığı bildirilen Kuran'ın aynı olmadığını çok açık biçimde anlatmıyor mu? Kaldı ki, Ibn Ömer, Osman dönemindeki derlemeden sonra bu sözü söylemiştir. Yani, Osman döneminde oluşturulan “Mushaf”ın da orijinali yok. O el yazması, Dünyanın hiç bir yerinde bulunmuyor..

Temel kaynaklarda sözü edilen, ama bugün bulunmayan “değişik mushaflar” da üzerinde durulmaya değer nitelikte. Suyuti'nin el İtkan'ında, Buhari'nin eserlerinde bazı önemli mushaflardan ve bu mushafların içindeki surelerin listelerinden söz edilir. Örneğin, Muhammed'in en yakınlarından biri bilinen ve Peygamberin, Kuran için ezberine başvurulacak dört kişiden biri olarak belirttiği Ibn Mesud'un mushafı, yine Muhammed'in danışılması gereken dört kişiden biri olarak söz ettiği Übeyy İbn Ka'b'ın mushafı, Abdullah İbn Abbas'ın mushafı, Muhammed'in karılarından Aişe'nin mushafı, Ali'nin mushafı bunların başlıcaları.

Ayrıca bugün Alevi'lerin, Ali'nin mushafı olarak söz ettikleri bir mushaf ve Hindistan'da saklanan ayrı bir mushaf daha var.

Suyuti'nin ve Buhari'nin kitaplarında belirtilen mushaflardan hiçbiri günümüze gelememiş. Ancak bunların içerik listeleri yazılmıştır. Ayrıca bazı din kitaplarında, bunlarda bulunduğu söylenen ayet ve surelerden parçalar günümüze kadar gelmiştir. Eldeki resmi nüshadan içerik yönünden farklı oldukları bu listelere bakınca hemen anlaşılıyor. Örneğin, İbn Mesud'un "Mushaf"ında Fatıha Suresi gibi çok temel bir sure yok. Felak ve Nas sureleri de..Ali'nin surelerinin sırası günümüze uymuyor. Suyuti, kitabında, Bakara suresinin, Ahzab suresi ile aynı uzunlukta olduğunu aktarıyor. (Bkz. Suyuti, el İtkan, 2/32.) Oysa bugün, eldeki resmi Kuran'da, Bakara 285 ayet iken, Ahzab yalnızca 73 ayettir.

Üçüncü halife Osman döneminde bir heyet tarafından yeniden derlenip yazılan Kuran'ların kaç adet olduğu ve şu anda nerede buldukları tartışmalıdır.

Kimilerine göre dört, kimisine göre beş ya da yedi adet yazılmıştır. Dörttür diyenlere göre, Osman bir nüshasını kendisine alıkoymuş, diğerlerini Kufe'ye, Basra'ya ve Şam'a göndermiştir. Mekke'ye, Yemen'e ve Bahreyn'e gönderilenlerden de söz ediliyor.

Kimi kitaplardaki bilgilere göre, bu nüshalardan kopya edilip çoğaltılmasına izin verilmiş, kimi kişiler kendileri için "mushaflar" meydana getirmişlerdir. Ancak, o zaman bu mushaflarda bulunduğu söylenen ve örnekler aktarılan bazı Kuran parçalarının resmi Kuran'da bulunmamasına ne demeli?

Bazı İslam kaynaklarında, Osman döneminde çoğaltılan nüshaların bir kısmının bugün elde olduğu iddia edilir. Örneğin, bir kopyanın Taşkent'te olduğundan söz eden çok sayıda kitap vardır. Yine bazı İslami Türk kaynaklarında Topkapı Müzesi'ndeki Kuran'ın da Osman zamanından kaldığı söylenir. (Turan Dursun'un bu makalesinin üzerinden geçen sürede , 2000 yılına gelindiğinde, Yemen'deki Ulu Cami'de yapılan restorasyon çalışmaları sırasında dünyanın en eski Kuran'ının bulunduğu The Guardian gazetesinin haberinde açıklanmıştır. Bu Kuran üzerinde

yapılan incelemeler, günümüzdeki Kur'an'ı tutmadığını göstermektedir.)

Konunun araştırmacılarından Prof. Dr. Suphi e's-Salih kitabında, "Peki, Osman döneminde hazırlanmış resmi nüsha şimdi nerededir?" sorusunu ortaya atar ve doyurucu cevap bulamadığını açıklar. Kahire Kütüphanesi'nde olduğu söylenen nüshanın, Osman döneminden kalmış olamayacağını belirtir. Çünkü bu kitapta bir takım işaret ve noktalar vardır, böyle işaret ve noktaların İslamiyet'in ilk yıllarında bulunmadığı bilinmektedir.

Ayrıca, Kuran'ın okunuşundaki farklar da, tek bir Kuran olmadığını göstergesidir. Nitekim, İsmail Cerraoğlu'nun, Ankara 1971 baskılı "Tefsir Usulu" adlı kitabının 90-110. sayfaları arasında, İslam kaynaklarından aktarılan bilgiler de şöyle:

"Kur'an'ın bir harfinin bile değişmediği" yalanı Tevbe suresinin 114.ayetindeki "ıyyahu" sözcüğünü, Hammad İbn Zeberkan, "ebahu" diye okurdu. Sad suresinin 2. ayetindeki "izzettin sözcüğünü de "ğırratin" okumaktaydı. Buradaki değişiklikler harf değişiklikleri.Birincisinde "ya""ba" ya, öbüründe de "ayın" harfi, "ğayın" harfine dönüşmüş. Haydi bu tür harf değişikliklerini önemsemeyelim.

Eldeki Kur'an'da görülen kimi sözcüklerin yerine, Abdullah İbn Abbas, "mürâdiflerini", yani "eş anlamlı olanları" kullanırdı. Enes İbn Malik de Müezzemmil suresinin 6. Ayetindeki "akvamu" sözcüğünün yerine, "asvabu" sözcüğünü kullanmıştır. İbn Ömer, Cum'a suresinin 10. Ayetindeki "fes'av" sözcüğünün yerine, "femzû" sözcüğünü; İbn Abbas Karia suresinin 5. Ayetindeki "kel'ihni"yerine "k'essavfi"yı uygun görüp kullanırdı. Yine İbn Abbas "sayhaten vahideten"lerdeki "sayhaten" yerine, "zeyfeten"i yeğlerdi.Enes İbn Malik, İnşirah suresinin 2. Ayetindeki "vada'nâ" yerine,"halelnâ" diye okurdu. (Bkz.Sf.95). Aynı kitapta, gösterilen kesimde başka örnekler de görülebilir.

Buralarda görülen de yalnızca harf değişikliği değil kelime değişikliğidir. Demek ki peygamberden bu yana bir harf bile değişmemiştir savı gerçek değildir.

İsmail Cerrahoğlu'nun da kitabında yer verdiği (Bkz. aynı kitap, s.93-94) bir olay çok ilginçti bu konuda. Aktarıldığına

göre, bir gün Hizam oğlu Hakim Oğlu Hişam, Furkan suresini okumaktadır. Ömer dinler, bakar ki, Hişam bu sureyi Muhammed'in kendisine öğretip okuttuğundan başka türlü okuyor. Ömer öfkelenmiştir:

“-Bu sureyi sana böyle kim belletip okuttu?”

“-Peygamber!”

“-Yalan söylüyorsun. Çünkü, Peygamber bu sureyi bana senin okuduğundan başka türlü okuttu.”

Ömer bu tartışmayı yaparken, Hişam'ın yakasına sarılmıştır. Sonra, adamı alıp Peygamber'e götürür.

“-Bu adam, senin bana okuttuğundan başka türlü okuyor Furkan suresini.”

“-Yakasını bırak da adamın okuduklarını ben de dinleyeyim.”

Ömer yakasını bırakınca, Muhammed adama döner:

“-Hişam, haydi oku, bir de ben dinleyeyim, Furkan suresini nasıl okuyorsun?”

Hişam, Furkan suresini, kendisine öğretildiği gibi okur. Sonra, Muhammed, “-Bu sure bana böyle indi.” der.

Muhammed, aynı sureyi bir de Ömer'e okutturur. Ömer'inki için de aynı şeyi söyler. Yani, ikisininkini de doğru bulmuştur. Sonra da şöyle der:

“- Kuran yedi harf (yedi türlü) indirildi. Bunlardan hangisi kolayınıza gelirse, Kur'an'ı ona göre okuyun. (Bkz. Buhari, e's-Sahih, Kitabu'l-Husûmât 4; Tecrîd, hadis no: 1766; Müslim, e's-Sahih, Kitabu Salâti'l-Müsâfirîn/270, hadis no:818)

Bu hadis, Hişam'ın okuduğu Furkan suresi ile, Ömer'in okuduğu Furkan suresinin çok çok başka olduğunu açıkça ortaya koyuyor. Bu hadise göre, Muhammed, kavgayı tatlıya bağlıyor, “Kur'an'ın yedi çeşit indirildiğini” ve herkesin başka türlü okuyabileceğini söylüyor. Yani Kur'an'ı türlü biçimlerde öğrenip okumayı serbest bırakıyor. “Başkalık”sa, hadisten de kolaylıkla anlaşılacağı gibi, “okunuş”ta değil, “okunanlar”dadır. Yoksa, Ömer'in o denli öfkesinden söz edilebilir mi?

Kaynaklar, ayrı ayrı mushaflar üzerinde durur. Aktarılan örneklerle göre, kimi mushaftakiler bugün elimizdeki “resmi kuran” dakileri tutmamaktadır. Ayrıca İbn Ömer'in şu sözü

son derece ilginçtir:

-İçinizden kimse, Kur'an'ın tümünü elinde tuttuğunu söylemesin. Bunu diyen bilir mi Kur'an'ın tümü ne kadardı, nasıldı? Kesin olan o ki, Kur'an'ın çoğu yok olup gitmiştir. (Bkz. Süyuti, el İtkan, 2/32)

Bütün bunlar karşısında, yine "kuran, Peygamberden bu yana olduğu gibi ve bir harfi bile değişmeden gelmiştir, denebilir mi?

Kur'an'ın birinci orijinali de, ikinci orijinali de yine müslümanlar eli ile yakılmıştır. Kuşkusuz gerçekleri örtmek için. Osman döneminde oluşturulup çoğaltıldıktan sonra belirli merkezlere gönderilen nüshaların orijinallerine de , dünyanın hiçbir yerinde raslanmamaktadır.

Müslümanların kutsal kitabının resmi nüshasının her yerde aynı olduğu doğrudur. Ancak, bugün İslam dünyasında bilinen ve elde bulunan Kuran, Peygamberin "vahiy katiplerine yazdırdığı" söylenen Kuran'ın aynı değil. Kaynaklar, bunu ortaya koyuyor.

Yararlanılan İslami Kaynaklar: 1.Buhari E's-Sahih (Arapça); Kitabu'l Fedail-ül- Kuran Menakıbu'l Ensar, Sahihi Buhari Mustesari. Tecridi Sarih Tercümesi, 2.Dr. S. Suphi E's-Salih (İslam dünyasında son yüzyılın ileri gelen ve birçok eserleri olan araştırmacı) Mebahis fi Ulum-il Kuran, 3.Celaettin Suyuti (Kuran yorumcusu, Hadis uzmanı olarak İslam dünyasında en güvenilir din bilirlirinden birisi): El İtkan Fi Ulumi-l,Kuran, 4.Müslim E's-Sahih (Arapça), 5.Ebu Davud Kaynak:

1) Turan Dursun, Din Bu, 1.cilt, Kaynak Yayınları, 10.baskı, sayfa 78-89.Kaynak yayınları 84.

2) Turan Dursun, Din Bu, 3.cilt, Kaynak Yayınları, 6.baskı, sayfa 187-189

Not: Konuyla ilgili İngilizce sitelerden altı adres: | Link 1| Link 2| Link 3 | Link 4 | Link 5 | Link 6 |

16.12.2000 akşamı Kanal 6 TV'de yayınlanan Ceviz Kabuğu programında konuklardan Edip Yüksel, iki ilahiyatçı ile tartıştı. Edip Yüksel, Reşat Halife olarak tanınan kişinin Kuran'daki Tevbe suresinin son iki ayetinin orijinal Kuran'a sonradan eklendiği tezini vurguladı. Ayrıca, programdaki tartışmacı ilahiyatçılardan birisi olan Diyanet İşleri Başkanlığı

Din İşleri Yüksek Kurulu Uzmanlarından Mustafa Varlı, Kuran'a "elif harf"leri eklendiğini ifade etti. Bu iki açıklama da, Kuran'ın değişmiş olduğunun bir diğer ispatı oluyor, her ne kadar dinciler "Kuran'ın bir harfi bile değişmemiştir" deseler bile..

Milattan 1500-2000 yıl önce, bir başka deyişle, Muhammed'den 1900-2400 yıl önce yaşamış olan eski Mısırlılar, yapmış oldukları piramitlerin duvarlarına ve papirüs adı verilen ve kağıt yerine kullanılan yapraklar üzerine kazıdıkları resim ve yazıları (hiyeroglif) ile kendi çağlarına bugün bile ışık tutuyorlar. Bunlardan üç örnek aşağıda görülüyor:

Ne gariptir ki; Muhammed'in Allah'tan-varsa eğer- indiğini iddia ettiği Kuran'ın yazıya ilk dökülen kopyası yeryüzünde bulunmamaktadır. Muhammed'den asırlarca önce yaşamış olan eski Mısırlılar düşüncelerini ve tarihlerini bugüne kadar getiren yazılarını taşlar üzerine yazmayı akıl etmişken, Allah'ın-varsa eğer- ve onun peygamberi olduğunu iddia eden Muhammed'in bunu düşünememiş olması size garip gelmiyor mu? Muhammed, Kuran'ın yazıya ilk dökülen halini bu şekilde yazarak ölümsüzleştirmeyi niye düşünemedi? Eğer bu hatayı yapmamış olsa idi, bugünkü Kuran ile Muhammed'in Kuran'ı karşılaştırılarak kontrol edilebilirdi. Kuran'ın değişmesi de önlenebilirdi. Doğru sözdür; "Söz uçar, yazı kalır".

Tüm bu eksiklikler, Kuran'ın Allah'tan -varsa eğer- inmediğinin, insan sözü olduğunun, bir başka deyişle Muhammed ve arkadaşlarının sözü olduğunun bir diğer göstergesidir.

HİPNOZLA UYUTULMUŞ GİBİYİZ. . . 30

EMİNE ÜLKER TARHAN'dan ÇOK ÖNEMLİ UYARI! . . .

BU UYARIYI DAĞITABİLDİĞİMİZ KADAR DAĞITMAK hepimizin yurttaşlık GÖREVIDİR. GAFLET UYKUSU İçinde OLAN YURTTAŞLARIMIZI

ÜLKER TARHAN'DAN ÇOK ÖNEMLİ UYARI ...!

HSYK (Hakimler Savcılar Yuksek Kurulu ve) ADALET BAKANININ emrine BAĞLANDIĞI Andan itibaren ODALAR VE DETAY, TÜRKİYE TAMAMEN BİR PADİŞAHLIK devrine GİRECEKTİR!

ADALET BAKANININ İZİN VERMEDİĞİ HİÇ BİR Soruşturma AÇILAMAYACAK; YÜRÜTÜLEMEYECEKTİR!

BÜTÜN YOLSUZLUKLARIN HIRSIZLIKLARIN ÜSTÜ ÇOK RAHATÇA ÖRTÜLEBİLECEKTİR!

Seçimler TAMAMEN LAF OLSUN DİYE yapılacak BÜTÜN Seçimleri AKP KAZANACAKTIR VE! ÇÜNKÜ HİLE YAPSALAR DA KİMSE HAKLARINDA Dava AÇAMAYACAKTIR!

CANLARININ İSTEDİKLERİNİ İÇERİ ATACAKLAR, CANLARININ İSTEDİKLERİ hırsızları, TECAVÜZCÜLERİ, KATİLLERİ, TERÖRİSTLERİ SERBEST BIRAKACAKLARDIR! Kısacası TÜRKİYE TAYYİP Erdoğan'ın EMRİ ALTINA girmek ÜZEREDİR!

BU TEHLİKE hepimizin geleceğini, ÇOCUKLARIMIZIN geleceğini, Ülkemizin geleceğini YOK ETMEK ÜZEREDİR !

TÜRKİYE ayağa kalkmak ZORUNDADIR! "GEZİ" DE AĞAÇLAR İÇİN, DOĞA İÇİN ayağa KALKAN MİLLET ŞİMDİ ÇOK DAHA FAZLA ayaklanmak ZORUNDADIR!

ÇÜNKÜ VATAN ELDEN gidiyor ARKADAŞLAR! LÜTFEN BU UYARIYI ciddiye ALINIZ!

GEREKİRSE 3 DEFA OKUYUN 5 DEFA OKUYUN! LÜTFEN ÇOK İYİ Düşünün!

EMİNE ÜLKER TARHAN ...

Bu Mesajı okuduktan Sonra Bir arkadaşınıza göndermezseniz Hatta silerseniz gelecekte Bir Süre boyutu ilişilmeyecek ziyaretinde; ancak siz Kısa Süre Sonra pişman OLUP, belki de Kendinizi bu e-iletide yazan hususlara sebep olmakla suçlayacaksınız.

KAYGILARIM

Ama Sayet Birşeması gönderirseniz iletmiş, birkaçşeması gönderirseniz paylaşmış, birçok adrese gönderirseniz imkb Türkiye'nin parlak Geleceği Click dayanışmaya destek sağlamis olacaksınız.

* * * Paylaşın LÜTFEN! ! !

Ya Bir Yol bul, ya Bir Yol aç, ya da yolumdan çekil.
(Konfüçyüs)

Attila Büyükmurat İletisi... 5.12.2014

TANRI'YA... 31

Tanrı sana gelecektim
Bilidiklerimi diyecektim
Bir dilekçe verecektim
Bulamadım seni Tanrı

Kimi vezir eyledin
Kimini rezil eyledin
Aç koydun sefil eyledin
Yakışır mı sana Tanrı

Kullar seni var eyledi
El açıp yalvar eyledi
Aç koydukça şükreyledi
Çok cimrisin koca Tanrı

Kullar sana evler yaptı
Üzerine kule çattı
İçine nifak soktu
Sen orada yoksun Tanrı

Ne yerdesin ne göktesin
Mekanın yok nerdesin
Öğrendim bekar gezersin
Senin aklın yok mu Tanrı

Çırpınırsın işin dönmez
Fakirlikten yüzün gülmez
Hizmetçilik ele geçmez
İşte senin kaderin bu

Kaderin kara dediler
El açtırıp dilendirdiler
Seni hep rezil eylediler
İşte senin başarın bu

Allah'ın emri dediler
Kısmetin budur dediler

Haline Őükret dediler
Halkım senin kaderin bu

Hamdoş seni bulamadı
Hiç hatırın sormadı
Bir kantarda tartamadı
Yakışır mı sana Tanrı
HAMDOŞ, 5.12.2014

BİLDİKLERİN ANLAT 32

Başta anana babana
Evde çalışan yarına
Hem oğluna hem kızına
Bildiklerin anlat durma

Amcan olsun dayın olsun
Teyzen olsun halan olsun
Sokaktaki komşun olsun
Bildiklerin anlat durma

İşçi olsun köylü olsun
Tarladaki ırgat olsun
Çarşıdaki esnaf olsun
Bildiklerin anlat durma

Sen anlat ki uyansınlar
Haksız karşı dursunlar
Bizimle birlik olsunlar
Bildiklerin anlat durma

Halk ezen kapitalizmi
Yanlış tartan baskülünü
Sömürülen yoksul halkını
Bildiklerin anlat durma

Şu dağları aşam dedim
Halkıma ulaşam dedim
Öğrendiğin bilgileri
Hamdoş isen anlat durma
Hamdoş, 5.12.2014

ŞERİAT DAHA NASIL OLUR?.. 33

İlla hırsızın elini kesmek değil...

Din güdüsü ile hırsızın elini milletin parasından kesmiyorsan, şeriat sayılmaz mı?..

*

Şeriat din hukukudur...

Toplumu din kuralları ile yönetirsen, şeriattır adı...

Hırsızın elini istersen din adına kes...
İstersen din adına öp...

*

Recm diyelim...

İlla kuma gömüp taşla öldürmek midir kadını?..

Din adına çocuğunu elinden alıp öldürürsen, git sor kadına, bin defa kuma gömülüp taşlanarak öldürülmeye razıdır...

Yavrusu yerine her gün gömülür kadın...

Taşlanma yerine de; meydandaki bir milyon insana Berkin'in annesini yuhalatmayı koyarsan üzerine...

Recm işte...

*

Din adına ceza derken; bir bahane bulup hapisanelere doldurulanlar ne adınadır?..

Dine uygun yasa, dine uygun bütçe, dine uygun teşkilat, dine uygun memur, dine uygun yargıç, dine uygun savcı, dine uygun polis...

Din için hukuk koyduğunda üstüne; şeriattır adı...

*

Kıyas...

Cana can, dişe diş yani...

Kin, nefret, intikam, bu yok ediş kıyas değilse ya ne?..

*

İcma...

Din alimlerinin görüşüdür, sadece şeriat hukukunda vardır...

TBMM çatısı altına çağırıp alimi (!) cumhuriyet'in Latin Alfabeti'ne geçmesini "köpekleşme" saydırırsan...

Devlet bütçesi; din işlerine akarsa...

İçki yasak, kız erkek eğitim günah, filmde öpüşmek suç,

bacakları zaten yok kızların, aynı merdivenden çıkmak sakıncalı, hamileyken sokağa çıkmak kabahat, sezaryen dinsizlik, saçın gözükmesi haramsa...

Milli eğitim tümünden dinselleştirildi...

Anaokulunda cehennem ateşi ile korkutuyorsan çocukları...

*

Bak geldik:

İmamın iki dudağı arasından çıkan her şey tüm kanunların üzerindeyse...

Şeriattır işte...

Daha ne olsun?..

*

Hâlâ “şeriat gelir mi?” diyor...

Bari aptallığa vur...

“Nedir bu başımıza gelen?”

diye sor...

Bekir Coşkun, 10.12.2014

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZ GEÇMİŞİ... 34

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep Lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, utancından bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusunu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik, kilimcilik yaparak sağladı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursuna bitirdi...

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırken futbol hakemliğini bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef vurdu ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda mahkeme: "Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimse!" (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece Türkiye'de mahkeme kararı ile "Atatürkçü ve Aydın" sayılan bir kişi oldu. Ne var

ki aklanmasına karşın 10'a yakın işyerinden kovuldu. 10'a yakın ev değiştirmek ve sonunda Gaziantep'ten ayrılmak zorunda kaldı...

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken "Kavmiyetçi ve Ümmetçi" kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971'de Ankara'ya göçtü.

Gaziantep'ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971'de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart'ın hışmından kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep'te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara'ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Bürosunda yazman, bir süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesini bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırmakla derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974'te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken, 27 Mart 1977'de, ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep'te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra "hayatî tehlikeyi" atlatarak yeniden yaşama döndü. Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucularından oldu.

İlk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirince kalbinin % 70'i çalışamaz bir duruma geldi. ADD'deki görevinden ayrıldı ve doktorların sözü üzerine avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de evinde yazarlık yapmaktadır...

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, elektrik sobası ile geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadktan sonra babaannesinden kendisine kalan trilyonlar değerindeki taşınmazları, kendisine yeteri kadarını ayırdktan sonra, dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da bir üniversitede Siyaset Bilimi hocalığı yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiş olup bir şirkette inşaat mühendisi olarak çalışmaktadır...

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve bu davalardan birinin sonucunda da ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ kurulmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için, ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

Bu günkü tarih itibariyle basılmış 28 kitabı vardır. Bu kitaplar parasız dağıtılmaktadır... (Kitapların listesi aşağıdadır...)

2000 yılından beri www.tabularatalanayalanabalta.com adresli Sitesinde aydınlanma savaşı vermektedir...

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşın; bireyciliğe karşı toplumculuğu, dine karşı bilimi, şeriata karşı cumhuriyeti, teokrasiye karşı laikliği, vahye karşı akli, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, ruhçuluğa karşı maddeciliği savunmuştur...

KAYGILARIM

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Eren Bilge, 19.11.2014

+

TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI: 35**Alfabetik Olarak:**

Allah Denince 1/6

Allah Denince 2/6

Allah Denince 3/6

Aydınlanma

Aydınlara Mektup

Bir Aydın Adayı

Cambaz

Emanet

Erenlerin Dünyası

İncil'den

Kaygılarım

Kızma Yok

Kuran'a Akılcı Bir Bakış (Kuran'dan)

Laiklerin El Kitabı

Laikliği Benimsemeden...

Laiklik Bir Yaşam Biçimidir

Misyoner'e Yanıt

Muhbir ve Tertipçilerim

Muzır'dan Kes!..

Röportaj ve ...

Sırların Sırrı

Son Nokta

SSS (Sevenler Soranlar Sövenler)

Taç'a Atılanlar

Takvimlerden

Tanrı'ya Yakınlık

Tevrat'tan

Yitmiş Bir Adam

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

**IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA
HAYIR!..**

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli

köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koştığı yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırca futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Devamı en son sayfada